

[illegible]

№ 18 (479) ♦ 3 - 9 მაისი, 2004 წ. ♦ ფასი 50 თეთრი ♦ დაარსებულია 1995 წ.

„ხარაკირი“ გაიქცა...



პაატა ზაქარეიშვილი

**გონსნო თუ არა ქეჩიკეძე
ქალის ნაშლა?!**



„თუ ჭიჭიაშვილს სიცოცხლის
გარანტიას მისცემენ,
ალაპარაკდება...“

**„პიბიჩინა“ —
მოკარული მანქანების
ყველაზე მსხვილი
შემსყიდველი**



8.3.5,13

**„თბილისის
ქუჩებში
ინსპექტორები
ალარ
დადგებიან“**



**„ამ შენობაში
დოლარების უხილავი
„სტანოკი“ მუშაობდა“**

– კანონებში იკრებოდა და დღემ დაახლოებით 100-120 მაქანის „ლეკ“ რეგისტრაციას აკეთებდა. არ ვიცი, სადნა მოქიანზე ყალბი დეკლარაციები, თითოეული მაქანის რეგისტრაციისთვის 500 დოლარს იღებდა. დღემ 50 ათას დოლარს იკავებდა(!). 4 თვე ამუშავა ჩვენიან და კაცმა. ამბობენ, ერთ-ერთი ბელარუსინისა სათესავი იყო. თითონ თურქე გაიძახდა – “ზემოთ დიდი ფული მაქვს გადახდელი და ხელსაც ვერაინ მახლებსო. აი, ასეთი უხალავი დოლარების „ლარიანი“ მოუშობდა ამ შერბინით. შეიძლება ის ადგილი 100 ათასზე მეტად აღებდა. ამდენს ვინც იხდოდა, მერე მას ამოღებოზოც მუშაობდა. ასეთი უნეს იყო.

**პირადი ჩვენებები, ან მოგზაურობა
„ჯოჯონთიდან ჯოჯონთში“** ➡ 83.22

„გადავწყვიტე და გადმოგცემთ
ამ ჩანაწერებს...“



„გულით რაც გინდა, ის სდ არის, ბაბა?“, ზაქონ პრეზოლსტი პრეცედენტულად... ზუსტად ერთ საათში დამდაბესეს ეტაპზე გასაუფლად. ვველი რთ მე არ მასხსოვს, რაც ეტაპზენი ვარ, რომ მატარებელდნ მატარებელზე ლავგანგურ ერთ დღეში, მაგრამ ხომ ხუდებენ, რაღონ მონდა ასე? მე მძლედი, რომ ღაწრ-ჩინილიყავი კრანსიარსკეში... „წერტრეწი გოლისი“ კავად მუქუნენი: აჰ, ვაიკაჰ! მუწი მიკეინი, ვეღარ გეკად, რომ უბლი დეი ანწის ძიკი მავრებო, აი-“

**„ჩემო უნდა შევხვედნა აჭარაში
გროგოლი?“**



„პროკურატურაში
გამოძახება ერთიორად
უსიამოვნოა
მინისტრისათვის“

8.3.7

**საზიუარეოს
ოჯახში
სასწაულის
სანახავედ
უპირავე
აღაქიანი
მოღოს...**



სააღდგომო
საჩუქრის
სასწაული

წმინდა გიორგის ძეგლი გვუარავდეს!

თავდასხმა გათვლის ცხნობა

პროკურორის თქმით, გამოიყენა პრეტენზია მხოლოდ იმაზე ეწინაა, რომ საბუღალტრო დანაკარგების დასაფარავნად მისი სიცოცხლისათვის სამიზნე მდგომარეობაში შეიხდებოდა. საქვე ამვე შინაარსის მუხლით აღიწერა. გაუშვებოდა საპირი ჩამორთვა და იგი ჩველ ბავშვთა სახლით გადაიყვანეს. ახალგაზრდის დედა საავადმყოფოდან უკვე გასულია, მის წინააღმდეგ სისხლის სამართლის საქმე აღიძვრილი არ არის.

სლან აბაშიძისა და ცენტრალური ხელისუფლების დამპირებებმა გასული კვირის ბოლოს უღრესესად სამშინ ფორმა მიიღო. როგორც ჩანს, აჭარის მმართველი უკან მართლაც არაფერზე დაიხსნა. თუმცა, ისიც ფაქტია, რომ საჭყლა, ხიდების ავეჯებიერთა და აჭარის რეგიონის იზოლაციამ მოქცეული ცენტრის რამდენიმე — როგორც წესი, ბლოკადის მიზნით, ვინც შეიძლება იქნება, რომ აბაშიძე პოლიტიკური „ხარკი“ გააკეთა, იგი უფრო რისკზე წავიდა. მისთვის გატყუებული სამშინ (და საბედისწერო) საკუთარი მოსახლეობის რისკზე შეიძლება აღმოჩნდეს — ბლოკადის შედეგად, ბუნებრივად, აჭარაში პროდუქტები გაიყვანება და უზარალო ხალხი გასული ზაფხულიდან მომრეწილ უკანასკნელ კაპიტალსაც დახარჯავს (თუკი, რა თქმა უნდა, დარჩა რამე). მოაზროვნეები ზაფხული კი, ძირითადად, საკუთარტო სტრატეგიულ დამოკიდებულ ხალხს — უწინარესად ბათუმელებსა და ქობულეთელებს — კარგს არაფერს უხადის. საეჭოა, ესოდენ გართულებულ პოლიტიკურ ვითარებაში ვინმე აჭარაში შევსებულს გატარება მოინდომოს. მაგრამ ასეთ მორყულ პერსპექტივაზე ალბათ არც აბაშიძე ფიქრობს. ზემოთქცემის გახრებას გენერალური შტაბის ანალიტიკოსობა ნამდვილად არ სჭირდება და ამას აბაშიძეც რამენაირად მიხვდებოდა. როგორც ჩანს, ჩრდილოეთი მფარველების ნაქაზებითა და დამპირებით აჭარის „მარაგმენი“ მმართველი ცენტრალური ხელისუფლების პროვოკაციან წამოგებას ცდილობს, მაგრამ ჩვენ ხომ 5 და 6 წლის ვართ არ ვართ. საქართველოს ისტორიის მე-6 კლასის სახელმძღვანელოშიც კი შეიძლება ამოიკითხო — ასეთი პროვოკაცია, ერთი და ორი პოლიტიკოსის კი არა, მთელი ერის წინააღმდეგ დაგეგმილ პროვოკაციას უფრო მავნებს.

გვსახებრებით პოლიტოლოგ პაპატა ზაბაძისთვის.

— **ფოთში სამხედრო წვრთნების ჩატარებას ასლან აბაშიძემ ზღვების აფეთქებით უკასურა, რითიც, ფაქტობრივად, მძევლად აიყვანა აჭარის მოსახლეობა...**

— მან მართლაც მძევლად აიყვანა საკუთარი ხალხი და, ვფიქრობ, უპირველესად, აქედან დასკვნები თავად ამ ხალხმა უნდა გამოიტანოს. ეს უკვე პარანოიაა — ლოგიკური გაგრძელება და შედეგი იმ ქმედებისა, რასაც აბაშიძე ახორციელებდა წლების მანძილზე.

ზემოთაც გითხარით, რომ ის ყველანაირად ეცდებოდა, ცენტრალური ხელისუფლება გამოეწვიოს და შეიარაღებული ქმედებების გამორიცხვება აიძულოს. მეორე მხრივ, არაბიური ინფორმაცია არ არსებობდა, რომ ფოთის წვრთნებიდან ჯარის შეიძლება აჭარაში გადასვლაზე ამავე დროს, ისიც ფაქტია, რომ ტრადიციულ დამოუკიდებლობასთან ერთად, ამ წვრთნებით აბაშიძის შემოქმედებაც იყო ჩაფიქრებული. უნდა გითხარით, რომ ვინც ეს ჩაიფიქრა, ძალიან კარგად ჩაიფიქრა და განახორციელა, რადგან შედეგი აბაშიძის შემოქმედებას, სახეზეა — ის უკვე ისტერიკულია და სრულიად შეუსაბამებელია დამოკიდებამ. ახლა უკვე ცენტრის „ოპიზმის“ ჯერია — ვფიქრობ, აბაშიძის ეს სულელური ნაბიჯი ყოველგვარი ძალისმიერი გამომწვევების გარეშე უნდა დარჩეს. მას თავისი ხალხი მიხვდება — ხალხი, რომელიც ხიდების აფეთქებისა და რკინიგზის აყრის შედეგად, ფაქტობრივად, მშობრივ დარჩა...

ზოგადად, პოლიტიკაში მორალური ფასეულობებით მოქმედება მიზანშეწონილი არ არის. თუმცა, ეს საყოველთაოდ მიღებული წესი არ გავრცობის იმას, რომ პოლიტიკა, თავისი შინაარსით, ამორალურია. პოლიტიკა არ შეიძლება იყოს უსწორი ინდენგა, რამდენადაც მას ზნეობრივი არაუბრუნელობა არაა აქვს. ბოლო დროს აბაშიძის გარემოცვიდან თბილისისკენ

კვლავაც შეიძლება სისხლი დაიღვროს. აბაშიძე დღეს ყველანაირად ცდილობს, ხელისუფლებას აიძულოს, სხალი იმეფლოს. თუ გასული, თავის დროზე არმინამ განაცხადა, — ჩვენ ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ იმისთვის, რომ ქართველებს თოფი გვესროლონ. გაკათა კიდეც. მაგრამ თუ აფხაზეთთან შედეგობის დამება არ შეიძლება, აჭარასთან მიმართებაში მით უმეტეს, არასგზით არ შეიძლება — ავი პრეზიდენტსაც განაცხადა, ეს იგივე იქნება, თბილისის ერთმა უბანმა მეორეს ომი გამოუცხადოს... სწორედ ეს ნათქვამი მძლევს იმედს, რომ თბილისი პროვოკაციას არ წამოეგება და ეცდება აბაშიძე, შევარდნაძის მსგავსად, ხალხის ნებით მოიპოვოს. იმგვარი სიტუაციებისა და სულსკვეთებისგან,

— გასაოცარია პირდაპირ 5 წლის მანძილზე ადამიანები ახალ პროფესიას ეუფლებიან — მეცნიერები ხდებიან. ეს „მარადმწვანე“ დებუტატები კი, 12 წელი დადიოდნენ პარლამენტში და ისიც კი ვერ ისწავლეს, როგორ ხდება უფლებამოსილების აღიარება. იმის გამო, რომ წლების მანძილზე რამდენიმე კაცს დებუტატობის პრეტენდენტი პირდაპირ ცხოვრებაც დაკონსერვებული იყო და, შესაბამისად, ეს ხალხიც სხვაგვარად ზრუნავდა და ამატაციაზე. ერთადერთი საზრუნავი — თავის გადარჩენა, ლუკმაპურის შიშმა იყო და ამ პროცესში ხდებოდა მათი ანთიპოლიტიკა. პარლამენტს გარეთ დარჩენილი აფხაზური დებუტატია ვიმეფებს — ვინდა

თავის ყველა — მცდარ თუ გამართლებულ ქმედებას რეველიციურ და ფორს-მაჟორულ მოტივს დაუფებს საფუძვლად...

— **აჭარისთვის გარდა საქართველოში სხვა რეგიონებზე არის, სადაც საჭიროების შემთხვევაში, აკეთილგანწყობილ მზულად ქვეყნის პრეზიდენტს გააგზავნება შეუძლებელია თავის დროზე სომხებისა თუ აზერბაიჯანელების კომპაქტური მასშტაბით შევარდნაძის გატყუებლობის შეთანხმება „პრინციპული“ და ყველანაირად ცდილობდნენ, ეს ხალხი მათზე ყოველგვარ დამოკიდებულებას...**

— ასეთი რეგიონები ყოველთვის ხელისუფლების მორჩილი არიან — ყოველგვარი გაცნობიერებისა და პოლიტიკური მოტივაციის გარეშე. მათთვის პრეზიდენტის ერთგულება გარკვეულ გარანტიას ნიშნავს, იმისგან დამოუკიდებლად, პრეზიდენტი შევარდნაძე იქნება თუ სააკაშვილი. მასსუს, ნოემბრის საპარლამენტო არჩევნების წინ, როდესაც გარდაბანში სკანდალური წინასაარჩევნო გასულა მოაწყო, მისივე სააკაშვილმა განაცხადა, — ჩვენ შევარდნაძის რეგიონის ბასტიონში შედნება კრიველად მოვახერხეთ. ეს მართლაც იყო. მაგრამ, როდესაც სააკაშვილი პრეზიდენტი გახდა, მას ამ ბასტიონის დახრევა არც უცდია და, ის, უზარალოდ, დაიკავა. თუ მაქცეით ყურადღება, რამდენი გასულა მოაწყო აჭარის ხელისუფლებამ და პრეზიდენტსა საქართველოს რეგიონებში. რამდენჯერ ეწვია სააკაშვილი, ვთქვათ, თუ დავა, სამეგრელოს? რამდენჯერ, რადგან ეს პოლიტიკურად აქტიური რეგიონია და გარანტია არაფერს აქვს, რომ ხალხი სხვა პარტიას არ პოლიტიკურ მოძრაობას არ დაუჭერს მხარს. მარნეულში, გარდაბანსა და ზოგადად ქვემო ქართლში კი პრეზიდენტი არჩევნების შედეგად, სახეზეა ადარ ყოფილა — დღესასწაულზე ჩასულა, ამ შემთხვევაში, შედეგობაში მისაღები არ არის. ანუ, გათვლის, რომ აქაური მოსახლეობის მოქალაქეობრივ შეგნებაზე დღესაც არაფერ ზრუნავს — როგორც მველი, ასევე ახალი ხელისუფლებისთვისაც მათი ლიალობა საკმარისი აღმოჩნდა. თუცა რამდენად საიმედო და სასურველია, სახელმწიფოებრიობის განცდა მხოლოდ მორჩილებზე იყოს დაფუძნებული, თან განაზიარა და თანაც სხვა ეთნიკური მსგავსებლობით დასახლებული რაიონისა, სხვა საქათიბა...

ამის პარალელურად, უსათუოდ უნდა აღინიშნოს, რომ, როგორც ჩანს, საბოლოოდ დაადგება საშველი სამცხე-ჯავახეთში გზების შეკეთება დაგებას და ამით ამ მხარის მოსახლეობა, ეკონომიკური ინტერესებიდან გამომდინარე, ცენტრს ბევრად უფრო მტკიცედ დაუაჯერდება.

— **ახალი მთავრის ფორმირება თუ შესაბამისი პოლიტიკურ-საქონლური ფორმირება გადამწყვეტურია ერთი ტრენდითა შეინიშნება — აჭარაში პოლიტიკურ სამოქალაქო კეთილგანწყობა და არა პროპაგანდისტული ზრუნვა. რამდენად მისაღება საქართველოსთვის პარტიული წინაშე მოდერნის წარმართება და სახელმწიფო საქმიანობა?**

— გამარჯვებული ხალხის სამართლით! სახელმწიფოს შეგნა ყოველად გაუმართლებელი და დაუშვებელია. დღეს ჩემ გარშემო ბევრ უმაყოფილო ადამიანს ვამჩნევ — მე იქ ვიდევი, დროშებს ვაფრთხილებდი, ამას ვაგვიფიქრებ, იმას ვიპაზიდი და არსად დამინიშნავს. იქ! მეც ვიდევი, მაგრამ ამ იმ იმდენი, რომ რაზემ დივიდენდი და გამოჩენა მიზელი — უზარალოდ, არსებულ რეგიონი არ მომინდა. სხვათა შორის, ამ უშეყოფილო ადამიანებს თავისი არგუმენტებიც აქვთ — ისინი უსაფუძვლოდ არაფერს მოიითხოვენ. მათ აქვთ მავალეობები, როდესაც ხალხი სწორედ რეველიციური წარსულის წყალობით დანიშნულია. რა, პოლმეფიზმის ექიმ ქვემ ვართ, როცა მატროსებს მინისტრების ნიშნავდნენ? მეორე, უფრო დიდი საკითხის შესახებაც მინდა ვთქვა — შევარდნაძე არასამთავრობო სექტორის, უზარალოდ, ყურადღებას არ აქცევდა — ილაპარაკებენ, დაიღვლებიან და გაჩრდილებიან. როგორც ვნახეთ, მხარედ მოქცევდა. ახალმა ხელისუფლებამ კი კარგად იცის, რა ძალა აქვს არასამთავრობო სექტორს. მე სირობის ფორმის იმ საზოგადოებრივი კომისიის წევრი ვარ, რომელიც სხვადასხვა ორგანიზაციებისთვის განაწილებს გატყუებულ მსახულთს. ვერ წარმოადგენი, რამდენი უზნალოდ, რომ ამ იმ ორგანიზაციას განაწილებდნენ. როგორც ჩანს, შეგნებულად თუ შეგნებულად, არასამთავრობო სექტორის „დასამხმელად“ აქტიური მუშაობა მიმდინარეობს, ეს კი, უპირველესად, თავად ხელისუფლებისთვის იქნება ძალიან ცუდი, რადგან აბსოლუტურად შეუცდარი არაფერ არის, არაფერ აბსოლუტურად და პოლიტიკოსები. დღევანდელი ტენდენციით, როგორც ჩანს, ახალმა ხელისუფლებამ ვერ სძლია ცდუნებას, პოლიტიკა საიმედოობის თვალსაზრისით წარუბრია და არა კომპენდისციის მიხედვით. „მე ხომ ჭკუანი ვარ. მაშ, რა საჭიროა, ჭკუანი ქვეყნისთვის. მთავარია, უსხუბად გაკეთოთ ის, რაც მე მიწინაა, ეს შეგნებულად კიდე უფრო სამშინი ხდება მაშინ, როდესაც პრინციპის სახეს იღებს, რადგან ასეთ შემთხვევაში ჭკუა, იერარქიის შესაბამისად, ეჭვად დონებზე უფრო და უფრო იკლავს. ერთ კაცს კი, რაც უნდა გენიალური იყოს, ყველას მაგვარად ფიქრი და აზროვნება, ამდენიმეშინ, გაუჭირდება. თუცა ახალ ხელისუფლებას გასაცულებლობა ერთად უფრო მეტი გაუჭირებელი აქაქედ დახვდა. იმედი ვიქონიო, რომ მათი გამომწვევების კვლავდაცვა, სახელმწიფოს მართვისა და განვითარების ამპარინდელი წესებიც შეიცვლება და დაიხვეწება...

დანი გრძელიშვილი

ასლან აბაშიძე პოლიტიკური „ხარკი“ გაიკეთა...

„ხელისუფლებამ აჭარის კვანძი მეგ-ნაკლებად უმტკივნეულოდ უნდა გახსნას“



რა, ბოლშევიზმის ეპოქაში ვართ, როცა მაგროსებს მინისგრებად ნიშნავდნენ?

ის ყველანაირად ეცდება, ცენტრალური ხელისუფლება გამოიწვიოს და შეიარაღებული ქმედებების გახსნორცილება აიძულოს. მეორე მხრივ, არაბიური ინფორმაცია არ არსებობდა, რომ ფოთის წვრთნებიდან ჯარის შეიძლება აჭარაში გადასვლაზე ამავე დროს, ისიც ფაქტია, რომ ტრადიციულ დამოუკიდებლობასთან ერთად, ამ წვრთნებით აბაშიძის შემოქმედებაც იყო ჩაფიქრებული. უნდა გითხარით, რომ ვინც ეს ჩაიფიქრა, ძალიან კარგად ჩაიფიქრა და განახორციელა, რადგან შედეგი აბაშიძის შემოქმედებას, სახეზეა — ის უკვე ისტერიკულია და სრულიად შეუსაბამებელია დამოკიდებამ. ახლა უკვე ცენტრის „ოპიზმის“ ჯერია — ვფიქრობ, აბაშიძის ეს სულელური ნაბიჯი ყოველგვარი ძალისმიერი გამომწვევების გარეშე უნდა დარჩეს. მას თავისი ხალხი მიხვდება — ხალხი, რომელიც ხიდების აფეთქებისა და რკინიგზის აყრის შედეგად, ფაქტობრივად, მშობრივ დარჩა...

რაც თბილისში ნოემბრის თვეში სუფევდა, ბათუმი ჯერ შორს არის, მოსუდებდა აბაშიძის მიმართ აჭარალების კრიტიკული განწყობისა. არც ისე ბევრი, სულ რაღაც 3-4 თვეა საჭირო და აჭარა აბაშიძის სახით არსებულ ანტიპოლიტიკურ ფორმირ ელემენტს თავად მოიპოვებს. მანამდე კი აუცილებელია, პარლამენტმა აჭარის უფლებამოსილება განაწილოს.

მეორე საკითხია, რამდენად კონსტრუქციულად მოუდგება და შეაფასებს ამ მოვლენას ასლან აბაშიძე, მაგრამ ეს ნაკლებად მნიშვნელოვანია, რადგან თავისი პოზიცია, კონსტიტუციური თვალსაზრისით, ცენტრალურმა ხელისუფლებამ უნდა დააფიქსიროს. სხვაგვარად, არა მგზოა, ბათუმში მიტინგების გამოვლითაც იმ ეჭვზე რამიე სერი ვნახოთ — ეს, უპირველესად, აბაშიძის აქცესი ძალიან კარგად და მოსახლეობის მხარეს, როგორცაც მოაწყო და ბათუმში უზარალო მოქალაქეების სისხლი დაღვაროს. მის შემდეგაც ცენტრი ითვლებოდა განაგება, წესრიგის დასამყარებლად იქ ჯარები შეიყვანოს. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ ეს ყოველად გამოუწვევებული შედეგია იქნება... ნუ დაგვავიწყდება, რომ აბაშიძე დღეს ბათუმში არსებულ რეგიონის წლების განმავლობაში, სასამთავრო პოლიტიკის აკლინობა და ამის გაცხადებით მთლიანი და მომხმარებელი, ვიდრე შევარდნაძე იყო. ამ უკანასკნელს

იზრუნებს დეინილების უფლებებზე. რა, დეინილებზე ზრუნვა მხოლოდ რამდენიმე დებუტატის პრეროგატივა და ვალდებულება უნდა იყოს? ამაზე კმა მთელი საკანონმდებლო ორგანო და სახელმწიფო არ უნდა ზრუნავდეს? თანაც, იმის გამო, რომ პოლიტიკაში უწინმელოვანესი საფეხური — დებუტატობა — შედმიად დაკავებული იყო, დეინილებს შორის არც პოლიტიკური აქტივობა, ასე ვთქვათ, პოლიტიკური „დაღლილის პროცესი“ — არ მიმდინარეობდა. აფხაზეთში დასაბრუნებლად და იქ ცხოვრების ახალბრუნებლად მხოლოდ კარგი ინიცირები, ამ კარგი ექიმები და მასწავლებლები არ გვჭირდება — ნუ დაგვავიწყდება, რომ აფხაზეთში მოვლენები არ დაკონსერვებულია. იქ აქტიური პოლიტიკური პროცესები მიმდინარეობს და იქაური პოლიტიკოსებს, ისევე, როგორც ზოგადად ხალხს, სხვა მინაზე ვერ გადავასახლებთ — მათ აფხაზეთში ცხოვრების ისეთივე უფლება აქვთ, როგორც ქართველებს. მაშინ, ვინ უნდა გაუზიოს აფხაზ პოლიტიკოსებს კონკრეტული? რამდენიმე კაცმა, რომელთა მთავარი საქმიანობა წლიდან წლამდე მხოლოდ საპარლამენტო ვაჭრობა და პოლიტიკური ინტრიგები იყო? რომლებიც ცოტა ხანში, თუნდაც, ასაკის გამო, დეპუტატები ვეღარ იქნებიან? მეორე მხრივ, პარლამენტში აფხაზეთისთვის განუთქვნილი კოორდინაციის უფლება საჭიროდ არის. ჩვენ მათ ვუფრებთ — ეს დაგვცხადებს საქართველოს პარლამენტში ქართველებთან ერთად აფხაზ პოლიტიკოსებსაც ელოდება, ოღონდ მხოლოდ მას შემდეგ, რაც აფხაზეთი ბუნებრივ წიაღში, ქართულ სახელმწიფოებრიობაში დაბრუნდება. დღეს ხომ აფხაზეთი სახელმწიფოებრიობაზე, დამოუკიდებლობაზე არაფერ ზრუნავს და ფიქრობს — აფხაზეთი ერთმანეთს რუსული პასპორტების აღებში ეფიხობიან. რატომ? — იმიტომ, რომ იქ უკეთესი ცხოვრებაა, უკეთესი ეკონომიკური პირობები და გამოჩენა აქვთ. შეგვეჩვენა ჩვენც ისეთი პირობები, რომ ქართული პასპორტის აღება აფხაზებში გასულ კვირაში მის საუფლებო მაგალითად მივიღოთ — კვირისთვის ევროკავშირთან შესვლის საბით. კვირისთვის თურქულმა ნაწილმა ათწლეულების მანძილზე დაამოუკიდებლობისა და სისხლის ღირის მოუხვედრა, არჩევნი კარგი ცხოვრების სასარგებლოდ გაკეთა და ევროკავშირთანაც აფხაზიბა. დღეს ჩვენც ცხოვრება ვაჩვენოთ. მაგრამ ამ აბაშიძის უსწორი ნაბიჯის გარკვევა ფართო მასშტაბთან აშკარად მოქმედებებს გამოიწვევს, ამ მასშას ერთი ხელის მოხმით დაგვარგავს... ამ მასშას დატოვება იმ შემთხვევაშიც, თუ საქართველო ცხოვრებას კვლავც რეველიციური რიტმით გაგრძელებს და ხელისუფლება

დღეს სწორედ რუსეთია მონდომებული, მთელ მსოფლიოს დაანახვოს, რომ საქართველო, რეველიციური და დემოკრატიული სულისკვეთების მიუხედავად, კვლავაც მანანალა სახელმწიფოდ რჩება, რომ საქართველოში პოლიტიკური მოგვიცი კვლავც შეიძლება სისხლი დაიღვაროს. აბაშიძე დღეს ყველანაირად ცდილობს, ხელისუფლება აიძულოს, სხალი იმეფლოს. თუ გასული, თავის დროზე არმინამ განაცხადა, — ჩვენ ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ იმისთვის, რომ ქართველებს თოფი გვესროლონ. გაკეთა კიდეც. მაგრამ თუ აფხაზეთთან შედეგობის დამება არ შეიძლება, აჭარასთან მიმართებაში მით უმეტეს, არასგზით არ შეიძლება...

დამეხუბლი „ფიგარია“ საკმაოდ დადებით ტენდენციას უკავშირდება — გვს მხოლოდ მაშინ ტრენდება, როდესაც გვინ ჩამოვარდა გარდაუვალი... თავის მხრივ, სააკაშვილიც ყველაფერს აკეთებს, რათა აბაშიძის უზღოვანი გარემოცვაც მოთმოს. ეს სტრატეგია, აბაშიძისთან მიმართებაში, ჩემთვის მისდევს, რადგან ფართო მასშტაბით საომარი მოქმედებები არავითარი შემთხვევაში არ უნდა დაფუძნდეს. ვფიქრობ, დიდი მსჯელობა არ უნდა სჭირდებოდეს იმის დამტკიცებას თუ ასანის, რომ ასლან აბაშიძე დღეს სხვა სახელმწიფოს — კერძოდ კი, რუსეთის დადგენებს და ინტერესებს ემსახურება. დღეს სწორედ რუსეთია მონდომებული, მთელ მსოფლიოს დაანახვოს, რომ საქართველო, რეველიციური და დემოკრატიული სულისკვეთების მიუხედავად, კვლავაც მანანალა სახელმწიფოდ რჩება, რომ საქართველოში პოლიტიკური მოგვიცი

ისგან განსხვავებით, ის პირები, რომლებიც აბაშიძისთან ბოლომდე დარჩებიან, უდასრულო ხალხის სისხლის დაღვარება უარს არ იტყვიან. რა შეუძლიათ ხელს — ზნეობა, რომელიც არა აქვთ, თუ მათ მიერ წლების განმავლობაში დაგვარულ და გაძარცვულ ხალხთან „ხედიერის თანაცხოვრების“ პერსპექტივა მოატასტალონ პეროიდში?

თუ ცენტრალური ხელისუფლება მოახერხებს და აჭარის კვანძს მეგ-ნაკლებად უმტკივნეულოდ გახსნის, გაცილებით მეტად ელოდება სხვა, ბევრად რთული პრობლემების მოგვარება, პრობლემების, რომლებიც მუქედირებიან ერს.

— **ერთ-ერთი ასეთი უსწორი უსწორი პრობლემა აფხაზეთია. აფხაზეთის დეპუტატები აფხაზეთში, რომი მათ უფლებამოსილების შეჩერებით თბილისში არმინამ უფლებამოსილება აღიარა...**

**საზივრების ოჯახში სასწაულის
სანახავედ შეპყრავი ჯადოიანი მოღოს...**



სააღდგომო საჩუქრის სასწაული

ადღეობის ბრწყინვალე დღესასწაულს შემდეგ უდასა საერთოელოს კიდევ ერთი სასაალო მოუვლეს: იესო ქრისტეს ხელთაქმნელი ხატის ერთ-ერთ ატლ მორილი სდის. ჩვენივს განსაკუთრებული საგულისხმოდ დღე მომქმნელობა, რომ მორი-მორიან ერთ ქალაქის ხატი ერთ-ერთი ქაქეობის ხელთაქმნელი ხატის აკოიათასობის ასლისაგან, რომლებიც კიბის პოლიტრამ წმინდ სათი-ლებთან ერთად სააღდგომო საწა-ვით დღადივად. სასაალო ბრწყინ-ვალე მოვლეს კიბის გასრულეობის გაქს თეოლოგი მოდა:

„კვირის პალიტრის“ საადგომო ნომერში ჩადებამდე ხატები თბილისის წმ. ნიკოლოზის სახელობის ეკლესიის წინამძღვარმა **მამა გიორგიმ თეაძღვარაშვილმა** აკურთხა. სასწაულის შესახებაც მისგან გავიგეთ.

— მეუფე დავითი გვესტუმრა და გვამცნო, რომ თელავში სასწაული მოხდა: უფლის ხელთუქმნელი ხატის ქაღალდის ასლს მირონი სდისო. მოვხსენეთ მას, რომ ეს ხატი ჩვენ ვაკურთხეთ. ძალიან გავიხარეთ ამ

აზიბი და გადაწე-
ყვირტეთ, თქვე-
ნთუხისცა შეგანტყ-
ობინებინა. პირა-
დად მე, ამ მოუღე-
ნამ ძალიან გამძლი-
ერა, ლუგემი მომ-
ცა. ნუთის მიერ მო-
ვლენილ სახანულს
გარკვეული მიზან-
მიმართულება აქვს.
იგი კიდევ უფრო
განამტკიცებს ადამი-

ანის რწმუნას და მას
დღმრთესი ახალ-
ოქროსი. ამ სასწაუ-
ლო ავითლებდალ უ-
ფიქვანოთ ნიმიან
იქისა, არა თუ
ვაშენებთ, ხოლ სა-
უკრთველს, უფა
ავითლებდალ, იფა
იყოს ქვემარტივი
სარწმუნოებით აღ-
ჭურვილი. ხშირად
ვახაყობთ ნიარსუ-
ლებს, წინაარების
სარწმუნოებრივი
ნიმუქივით და არა-
ფერს ვაპობოთ
ქვენს ჟრთიერ-
თითბაზე უფაღანი
ანშეოსა და მო-
მავალში. ვფერებო
მა, სასწაულოვანი

[illegible]

ოთ და სასწაულებით არ უნდა გათამამდეთ.

მამა გიორგისთან საუბრის შემდეგ ჯიბი თოლავისაღი ავიღეთ.

მე უამრებს სწამია ქალები იტყუანეს ბევრი რამ აქი ლავის მოსაწინებელი: მარტო 800-ლადონი დადარი რად ღირს. თუველს ღირებულაღებენ ერთად თუღაველდენ თავს წინდა ნინოს საბოლოოს ახალი ეკლესიადაც იწინებენ, რომელ-ღიც იმ გორაკზე აუწინებენ, სადაც 1937 წელს უამრად უღანამაულად ამაინს ხეივდგნენ და საერთო სამართან კრივიდნ. წლების მაინსელ აი ადგილზე თურქ უმარავი ცოცხად დატაროლდა. აბო, როგორც მოძღვრები ამბობენ, ჭაბაძის განწინდა ადგილი, სადაც უკვე ღვთის სა-ღიდედგად დადის მრევლი. თე-ღადღვდები გახარებულნი და გაიკე-ბულნი არიან იმ სასწაულოთ, რომ-ელი მათ თუღვინ ხეგბა.

მამა გიორგის რჩევით, პირველად თელავის ღვთაების სახელობის ეკლესიას ვესტუმრეთ, სადაც **მამა ზაქარია (ჩიხრაძე)** მიგვიღო და სასწაულის შესახებ გვესაუბრა.

— ჩემს მრევლს
ში არის აღმსარე-
ბელი ერეკლე ხა-
ნთიური, რომელსაც
პატრიარქისთანად ვამ-
ზადებ. რამდენიმე
დღის წინ მოვიდა
და მიიხრა, — შინ
ერთ-ერთ ხატს მი-
რონი სდისო. აბა,
მარგვენ-მეთქი. იე-
სო ხელთუქმნელი
ხარი მოიჭაბანა და

ჩემი თავალით ვხსებ, როგორც მოსიყვარულს და ცრუმღვივით უფა-
ლს ორივე თავალს
იხიან მირიონი. ვერც
ლასს ვუთხარინ: ეს
სახსეა, ხატები
ჩაწერილი ჩასებ, მე-
რე კი თვევსუბ და-
აბრძნებ-მეოქი. რა-
მდენიმე დღის შემ-
დგა მრევლს მოვი-
და და მასწორი
მირიონი მარტო თე-
ფსებ კი არ ჩამო-
დის, ხატები თითქმ-
ისი მთლიანად გა-
ჟღერინა და ფერიც
ცხელიც. ვხსებ, მა-
რცა თავლებიდან
კი არ მდობრად
მირიონი არცა და

ლანი გვირგვინიდანაც, ეს დიდი სახანაო დავივრდის მტრობი-
ლიც მუყუდ ადვილად და სტყუ-
მინდისად და ხევის ეპარკის ვის-
კოსის, მუყუდ ბუტერს გაუყუდ, გა-
სახ სახლგორი პირებთან ერთად
ხატის გახად გადამწევის. მანამდე
ხაზოვრდის სახლის საკურთხეზლად
გამაგზავნის. მოგაგზავნე რუხის წერე-
რე მუყუდთან შესახველად. ერე-
ლუ დიდაც ჩვენი ეკლესიის აღმ-
სარგებლად. მაგის, გიორგის კი
ეუთსარე: თუქნე რუხში ხატის ავთი-
სასანაო ბუერ რაგან მითოთხის,
თუქნე უნდა გახდეთ აღმსარე-
ლი-მითქი.

(გაგრძელება იხ. გვ. 13)

„ჩვენი ეზოს“ გასაჭირი, ანუ სხვისი ჭირი ღობეს ჩხირია?!

თბილისში ბევრი ეზოა, მათგან ცოტაა ისტორიული. ცხადია, მოგლ აყვალას სჭირდება, მაგრამ როცა ისტორიულ ეზოს უმაღლესად დეკორატიული, არა მარტო დღევანდელი, არამედ მუდმივად, ამაღლებს შერეა ცხელი, არამედ ნარსულსაც. ამას ნინოა რედაქციამ ქალბატონმა დაავიწყა — თუ ქალბატონი სისუფთავა აქვს ყურადღებას

აქვეყნის წევრის ეზოში რატომ არ შემოსიდადეთ... პირდაპირ რომ წაგვითხოვთ, თანაობის ერთეული უძველეს ეზოზე ლაზარაკობა, როგორცაა გზის ჩვირის ფილიმით „ქრეთი“ მთელი საქართველო ენისაა სხვანაირად დაგვიღეს მტყუნების საბაბის მორიდან მრედიტი და მშენებრი ეზო ვარაუდით შევიკანით ისე იყო ბოლო გახვეული. შესაძლებელი იყო მთელი ნაკვეთი იყო საზღვ და სწორედ მას ეკად ცეცხლი. იქაურება დავიარით და ფაქტობრივად მთლიად ერთი ბუნებრივ აღმოჩნდა მოქმედი. ყველადას რომ უფრო კარგად ნაწიროვადინით, გეტყვი, რომ უბუნებრივად დახურული ეს ეზო საჭაბოს პრინციპითაა აგებული და იმ დაახლოებით 100 ოჯახი ცხოვრობს. ახლა იმასაც მიხედვით, რა დღესი იქნება მთელი ეზო და იმ ბუნების შემთხვევაშიც ხალხი, სადაც თითქმის მთელი ეზო ყრის ნაკება. ამას დაგვიდა ხალხი, რომ ნაკება ხშირად ცეცხლი უადაც. ეზოში შესულემაა აღინაოროს, რა შენობებში

სსნიდნენ სარეცხს დიასახლისები და ერთ ქალბატონსაც გავესაუბრეთ. ცოდვა გამზეილი სჯობს და იმდენად გენვაჟდა ყელს შხამიანი კვამლი, ერთი სული გვექონდა, ვიდრე იქაურობას გავეცდებოდით.

როგორ აქ ვგვიჩინო, რომ ასეთი სუ-
რათი აქ პირველად არის. ცალკე
წერიტები დაგვიბრძანდა და ცალკე
დღეებში აქ ნაგავი ზოლით. დღეს
ანაფორი აწეობილად არ მუშაობს
და დასუფთავების სამსახურს
როგორ მოუთხოვნილი ოპერატიულო-
ბა... როცა ნაგავი გასაბრუნო, ბა-
ჭურები სასიზღვო ყარს... რამ-
დენჯერმე ვთხოვე დასუფთავების
სამსახურს... ნაგავი კონტეინერ-
ებში დაგვიტოვე, მაგარი გაკაპს-
თებზე მოსაღლითი ნანღის კონ-
ტეინერების დადგა აქ ზოლი, იმი-
ტით რომ ნაჭებივინ დასუფთებელ
დადგო არ რჩებოდა... მართლა არ
მეშისი, კომფორტი სხვის არაფერ
როგორ უნდა მოიწიქ... გასაბრძო-
ლო იმინი უნდა მოიწიქ სურთინიდე-
დებინ, მაგარი ჭეწი რალა ეწინა თი-
თის აქ აქ კარდოვს... ბუნებრი-
ვით აქ აქვს და იქ ნაგავი ღამეს
გაბრძოლები ათედა. თაღმი ზოვის ძე-
ლი მილივი გავის, ბული მიყვანდა
... სადმე არ იყოს დაბინძურული და

მათ მიერ დანთესულმა ცეცხლმა სახლი არ ააფეთქოს. ახლა ამას დაუმატეთ ის, რომ ნავავი მეზობელ მალაზიებიდანაც მოაქვთ... თქვენ ატორიტეტული გაზეთი ხართ – გათვითც კეთილმოწყობის სამსახურთა გვიშუამდგომლობით, ეგებ ამ გასაჭირიდან გვიხსნათ...

როცა ადამიანს შენი იმედი აქვს



როგორ უნდა დაზარდე... ქალაქი კეთილმოწყობის სამსახურის უფროსის მოადგილის მოვალეობი შემსრულებელს ბატონ **გივი რუსაძეს** მივაკითხეთ: — მაგ ეზოს კარგად ვიცნობ, ჩვენც ხალხი ვართ, ვიცნობ

[illegible]

ნისქეშა გადასასვლელს გავასუფ-
თავებთო... გახსოვთ, ალბათ, იქ ისე-
თი სიბინძურე იყო, ჩასვლა არ შეი-
ძლებოდა. ბავშვებმა სამადლო საქმე
გააკეთეს და ახლა იქ განათობენ
დავაყენებ. ხომ ხედავთ, რომ ჩვენი
საქმე არც ისე ცუდად ყოფილა...

კობე ღიზანდოზიძე, კრწანთის რაიონის გამგებლის მოადგილე: — მაგ ენოსების ამ რაიონში ციტილობენოების სამსახურს მართლა ბევრი რამ აქვს დატოებული. ძალიან ძვირი დავჯდა, ბაგრამ წყალგაყვანილობის მიღები მთლიანად შეუცვალა. — უბო წყლით იტანაორობდა. აი, იმის ესხახებ, რომ ეი კონტეინერები არ დგას, თქვენგან გაგიყვ. სხვათა შორის, სულ ცოტა ხანში, ევროპული წესით, ბუნვერული სისტემა ყველაგან სანაგვე კონტეინერებით შეიცვლება... ახლავ რაიონის დასუფთავების სამსახურს დაუწყოვაც — კონტეინერები სახედნიოროდ, აქვთ და დალუგ მივატანინებ. დაბარდებული სადარბაზოს ბუნვერს კი რკინის ჯარს შევამათ.

...და ბატონმა კონტე მამინეკი სადღეს დალაგება მისცა, აღნიშნულ ეზოში კონტეინერები მიყვანათ... რამდენიმე საათის შემდეგ, კერძონის რაიონის დასუფლებების სამსახურის დირექტორი **რონა კაშირაშვილი** დაგვიკავშირდა: დაგვამბა მამინეკი შევასრულეთ, მაგრამ ამ ეზოს რამდენიმე მოზონდარზე კონტეინერებს უკვე უკმაყოფილოა.

რეილი უარი განაცხადა, ამიტომ უახებ წამოვიტოლე).

ვერ ვიტყვი რომ მაქანების მფლობელების არ გვესმის (თუმცა, მენელა), მაგრამ ნამდვილად არ გვესმის, შერე ნაგავი სხვას რატომ უნდა დაუყარო სტერინი, მხოლოდ იმიტომ, რომ სხვისი ჭირი – ღლებს ჩხრიან?... ან რას აგებებს ის, ვისაც ვეკადრებ ამ გზოს მიობინადრეები წესრიგს. თაობაწარმოებს.

საბედწეროდ, კრწანისის რაიონის გამგებამ და ადგილობრივმა დასუფლებლის სამსახურმა, «ჩემი ეზოს» პროექტზე ნაწილობრივ მაინც მოაგერგა — ამერიკად დასუფლებების სასახურის მანქანა უნობი, 10-15 ღერის განსაუბრებაში, მაშასადამე წესით, — ზარით მოუწმობს მოზინადრეებს... იმედი გვაქვს, მოსახლეობა ზემო საბათულებიდან დღითი ჩამოტყდნების ინტენსივ, ერთმანეთისა და თავისი ეზოს მიმართ სიყვარული გამოიჩენს და საოჯახო ნარჩენებს ამ მანქანას გაატანს...

ჩვენი მხრივ, მადლობას მოვახსენებთ იმ ადამიანებს, ვინც ყურად იღო რედაქციის თხოვნა და ამ ებოს შეწუხებულ მობინადრეებს დაეხმარა.

ედიერ ერადე

მკითხველის პრემია

ეს თქვენი გაზუთაა და რადგან ასეა, აკრედიტება. შეაფასეთ ამ ნომრის მასალა საუკეთესო ჟურნალისტური ნაშუუვარა. თქვენგან, მკითხველის სახელით, რედაქციასთანობას მომდევნო ნომერში შეიტყობთ.

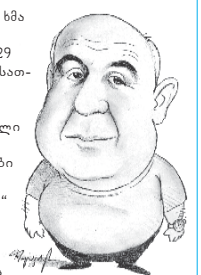
მკითხველის პრემია

რისი პალიტიკის⁴⁴ შურნაღისტებს თქვენ ანიჭებთ ყოველკაცურად
აღნაშნეთ რეჟიმნებს ქვეთარში თქვენი ჯრით, ნომრის
მე მახალის ვერტრის, რომელიც ყველაზე მეტ ხმას მიადებს
ბერეკიას — 50 ღარს გადაეცემა. გაბარეხებული შურნაღისტის
ვერტიკალის ქვათარს იხ. 35-ე ეგზემპლარზე.

**წინა ნომრის მკითხველის პრეზიუმის
შეღებები ასეთია:**

1. **გაბა გაბაშვილი** – „იქნებ ძალის თავი რკინიგზაშია დამარხული?“ – 132 ხმა
 2. **ნოდარ უშინაშვილი** – „უშიში გიორგი პირველი“ – 43
 - 3-4. **დელბა ჯიჯიაშვილი** – „ურწანისი პრიძლა შეიძლება „განემორდეს...“ – 29
 - 3-4. **ზვიად ჯაჭვტაძე** – „რატომ არ სთხოვს გენერალური პროკურატურა სათბობენერგეტიკის ყოფილ მინისტრს ზარალის ანაზღაურებას?“ – 29
 5. **ორბელა ალადაშვილი** – „სამხედრო თანხა“ – 28
 6. **დამი გრძელაშვილი** – „არ მთელ საქართველოში იქნება დემოკრატიული წყობა, ან მთელ საქართველოში არ იქნება...“ – 27
 7. **გაბა ლომიძე** – „ყველა აფხაზელი ტერიტორიის სააგენტოს უკან კრიმინალები დაგანან“ – 24
 8. **დელბა ჯიჯიაშვილი** – „კარლს საუნდელიძე: შუბლზე „ძმაცაცობის ნიშანი“ და ბევრი სხვა ამბავი“ – 20
 9. **იონა კრაძე** – რუბრიკა – „დაპირისპირება?“ – 19
 10. **ორბა ჯიჯელი** – „ჩემი ძვირფასი დედინაცალი...“ – 15
- მკითხველის სახელი პრემია – 50 ლარი გადაეცემა რუბრიკა „ვერსიის“ ავტორს
- **მასა მაგაშვილი**

**„მკითხველის პრემიის“ მფლობელი 403-მა
რესპოდენტმა გამოაქვინა**



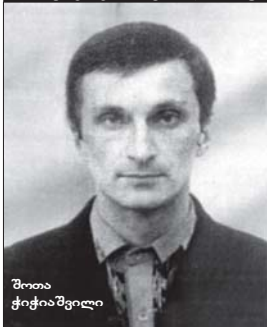
მოასწრო თუ არა ქვეყანა ქველის ნაულა?!

უმიშროების სამინისტროს ანტი-ტერორისტული ცენტრის უფლებამოსიანი, რომელიც ბოლო დროს რუსეთის „აზოტის“ დავის უფროსად მუშაობდა, გასულ ხუთშაბათს რუსეთი-თბილისის გაზზე დაკავდა. გამოიძახა ლევან კეჭაძის ერთ-დროულად ორ საკითხს ედავება. საქმე ეხება ანტიტერორისტული ცენტრიდან ჩამოწმებული იარაღს და ესპანელი ბიზნესმენების გატაცების საკითხს. კეჭაძის დაბრუნების ამბავი მომწოდებელი ცხე მუის გაყარდნას წამდებულად არ შეგდა. ამას ჯერ კიდევ მაშინ ელოდნენ, როცა პანკისის ხეობიდან გათავისუფლებულმა ესპანელმა ბიზნესმენებმა ხოსე ანტონიო გომესმა და ფრანკისკო როდრიგესმა ზოგიერთი ქართველი მაღალჩინოსანი დაასახელეს. ესპანელების განცხადებით, მათი გატაცების საქმეში ლევან კეჭაძის გარე ფიგურირება დასაბუთებულია. თუმცა, როგორც მოსალოდნელი იყო, ეს საქმე მაშინ მიფურცდა და პასუხიც არავის უფია. რაც შეეხება ჩამოწმებული იარაღის, მის შესახებ საქმე ჯერ კიდევ 2002 წელს აღიჭრა გენერალურად რუსეთში. გამოიძახა 397-ე მხელის მქონე საქმე აღიჭრული, რაც სამხედრო ქონების განზრახ განადგურებას გულისხმობს. გრძელი დღე არც ამ ბრალდებას აღმოაჩნდა. საქმე მალევე დაიხურა, რადგან გამოიძახა მიიჩნია, რომ განადგურებული იარაღი ქონებრივ ფასეულობას არ წარმოადგენდა(?).

კიდევ რამე დაინახულა ლევან კეჭაძის, ამას მისი ადვოკატი ვახტანგ თალაკვაძე ვერ ამოხსნა. იგი აღნიშნავს, რომ საქმის შესწავლას დრო სჭირდება. ამასობაში, აკაკი ელიავას ლიკვადაციის ოპერაციის ერთ-ერთი ყველაზე აქტიური მონაწილე — ლევან კეჭაძის სასამართლომ უკვე შეუფარდა სამთიანის წინასწარი პატიმრობა.

სხვათა შორის, გამოიძახა ელიავას წინააღმდეგ განხორციელებული ოპერაციის კანონიერებითაც ინტერესდება. თუმცა, მთავარ ბრალდებაშიც იარაღის საქმე რჩება. გამოიძახა ვერსიით, კეჭაძემ ხელშეკრულება გააფორმა ერთ-ერთ კერძო მაღა-

„თუ ჭიჭიაშვილს სიცოცხლის გარანტიას მისცემენ, ალაპარაკდება...“



შოთა ჭიჭიაშვილი

ლაქეც დიხარონ. რამდენად მოახერხებს გამოძიება ამ ბრალდების დამტკიცებას, მომავალი გვიჩვენებს. თუმცა, „კვირის პალეტის“ საუბრისას სევესამხედროების ექსპერტი **გურამ დვალაძე** აცხადებს, რომ ბრალდება შესახებ ბოლომდე ვერსიად დარჩება: — რაც უნდა ილაპარაკონ ლევან



ლევან კეჭაძე

ზისათან, რომელიც იარაღის შესყიდვით იყო დაინტერესებული, მაგრამ ეს იარაღი მალევე დააბრუნა უკან იმ მიზეზით, რომ უფარგისი იყო და შეუძლებლად არ ექვემდებარებოდა. ლაპარაკია საკმაოდ დიდი ოდენობის ავტომატებსა და ყუმბარტყორცნებზე. მოგვიანებით გაფორმდა ჩამოწმების ოქმი, რომლის თანახმად, უფარგისი იარაღი რუსეთის მტკაღრეგული ქარხნის ტერიტორიაზე განადგურდა. გამოიძიების მტკიცებით, იარაღის განადგურება ისე მოხდა, რომ ანტიტერორისტული ცენტრის მაშინდელი ხელმძღვანელს საფუძვლიანად არც შეუწავალია, მართლა უფარგისი იყო თუ არა. თუმცა არსებობს უფრო სერიოზული ბრალდება — კიდევ ერთი ვერსიით, იარაღის ჩამოწმებისა და განადგურების ოქმი ფიქტურად გაკეთდა. სინამდვილეში, იარაღი პანკისის ხეობაში შევიდა და მაშინ იქ მყოფი ჩვენ მებრძოლებზე გაიყიდა.

გენერალურად რუსეთში უკვე ლაპარაკობდნენ, რომ იარაღის პანკისისეული ისტორიის საქმეში კეჭაძის გარდა სხვა ყოფილი მაღალჩინოსნებსაც მოუწევთ პასუხისმგებლობა. ამ მიზეზით პროკურატურა მალე თარგამაქმბაუკრავს მთავრებს. არ გამოირიცხავს, რომ დაკითხვებზე უმიშროების გაფორმა ერთ-ერთ კერძო მაღა-

ბრალდების განვითარება გაუჭირდება, თუკი მონაწილე არ გამოჩნდება. — **არსებობს მონაწილე შოთა ჭიჭიაშვილის სახით.** — მას მართლაც ბევრი რამის თქმა შეუძლია, მაგრამ ჯერჯერობით დღეს. შეიძლება იმით, რომ მისი სიცოცხლე ამ დღემდე დამოკიდებულია. ესპანელებმა ბიზნესმენებმა ისეთი გვარები დაასახელეს, იმის მიუხედავად, რომ ეს პირები დღეს იქ აღარ მუშაობენ, საკუთარი სახლი მაინც დარჩათ უწყვეტში, საჭიროების დროს ისინი ნებისმიერ საქმეზე წავლენ. — **გამოიძახა ზომი შეუძლია ესპანელების ჩვენება დავისთვის და ბრალდება ამ კუთხით წარმართოს?** — სკანდალური ისტორიების მოყვარულებს ალბათ არასოდეს უფიქრიათ, კეჭაძე და ჭიჭიაშვილი, თუკი მართლაც ერთად მოქმედებდნენ, გატაცებულებს რატომ დაწვედნენ? — **გამოიძახა კეჭაძის ამ კუთხით ბრალდებას ვერ წაუგებებ?** — იარაღი პანკისის ხეობაში მართლაც შედიოდა. არსებობს ინფორმაცია, რომ ამ საქმეში კეჭაძისა და სხვა მაღალჩინოსნების ხელიც ურევია, მაგრამ ჩვენ ამის დამტკიცება ჯერჯერობით არ შეგვიძლია. ანალოგიურ სირთულეს წააწყდება გამოიძიებაც. თუმცა, დღეს ქვეყანაში ვითარება შეიცვალა და შეიძლება მომწოდებელი გამოჩნდეს. — **სხვათა შორის, მოგიბოვებ ინფორმაცია, რომ შოთა ჭიჭიაშვილი ალაპარაკდა, მაგრამ ამას თუკი ცალკურად არ ამოიფანებენ და სწორედ მის ჩვენებას უყვართ დამტკიცების დაკავება.** — შესაძლებელია ასეც იყოს. ჭიჭიაშვილი ჭკვიანი კაცია. თუკი იმის მყარ გარანტიას მისცემენ, რომ მას ალაპარაკების შემთხვევაში არაფერი დაეშურება და სასჯელსაც შეუძლებელია, მაშინ წავა. პროკურატურას კი ამით მყარ არგუმენტები ექნება. ასე რომ, გამოიძიებას ამ

„აიკიანა“ — მოპარული მანქანების ყველაზე მსხვილი შემსყიდველი

როგორ დავიბრუნოთ მოპარული მანქანები?

მოპარული მანქანების ბიზნესი დღემდე სარფიან საქმედ ითვლება. ამ სფეროს წინააღმდეგ ბრძოლას სამართალდამცველები, ჯერჯერობით, აგებენ. მოპარული უცხოური მარკის ავტომანქანები ახლაც ისევე გადის საქართველოს საზღვრებს გარეშე, როგორც ადრე გადიოდა. მეტიც, არაოფიციალური მონაცემებით, ავტომანქანების ქურდობების რიცხვი ბოლო ექვსი თვის მანძილზე კატასტროფულად გაიზარდა. ესპერტები ამას საქართველოს მოსახლეობის უცხოურ მანქანებზე მზარდი მოთხოვნილებით ხსნიან.

„კვირის პალიტრა“ უკვე წერდა მოპარული მანქანების კავშირით „ბერმუდის სამუდომოდ“ შესახებ. ლაპარაკია სტუმრებზე, რომლის მიხედვითაც მოპარული მანქანების ერთი რესპუბლიკიდან მეორეში გადაყვანა სდება. — **სად გადაყავთ საქართველოში მოპარული მანქანები? საქმეში ჩახედულთა მტკიცებით, ჩვენში მოპარული მანქანების სიმრავლე იპოვით და აზერბაიჯანშიც, მაგრამ განსაკუთრებული მოთხოვნა მაინც სამხრეთ და ჩრდილოეთ ოსეთზე მოიხსიერება.** — ერთ-ერთი ასეთი მოპარული მანქანის პატრონი — **ბაბა ბაბაძე** ესაუბრება, რომელმაც საკუთარ ავტომანქანას ვლადიკავკაზში მიაგნო: — ჩემი „მერსედესი“ სამი თვის წინ მოიპარეს. ქუჩის სადგომზე იდგა. თითქმის ყველა „სკრეტი“ მქონდა დაყენებული, მაგრამ ისე გახსნეს და დაქაქეს, პრობლემა არ შექმნილა. პოლიციასაც მივაკითხე და განცხადებაც დავეწერე. **(გაგრძელდება იხ. გვ. 13)**

სიახლე/

ბანკი ქართულ გთავაზობთ გიზა ბარათების მომსახურებას განახლებული ყველაზე დაბალი ტარიფებით :

შეიძინეთ ქართული 10 ლარად

ქართული 26 ლარად

გოლდი 30 60 ლარად

❖ წესდების მიმართებით: ხდება 0%

❖ აკუმულაციის მიმართებით: 0%

გადახდილ შემთხვევაში, აქტივობის შედეგად თქვენს ბანკის ბარათზე დაგროვდება :

ბანკი ქართული - თქვენს ბანკის ბარათის მფლობელისთვის

၈၆၈ ကုဒ်

ომების ისტორიის თუ გავისენებთ, რა არ გამზადარა ადამიანთა დაპირისპირების მიზეზი — ლამაზი ქალი, ეჭვიანობა, სიმდიდრისა თუ ძალაუფლების წყურვილი, მაგრამ ომის „საბატიო მიზეზები“ სიაში ვერსად იპოვით გავრცელებული — ეს 21-ე საუკუნის საქართველოს „საავტორო უფლება“ და სწორედ ამ საბაბით დაიწყო ჩვენი ე. წ. „სასუფის ომი“, რომელიც მთლად ფიქტოს გავარდნამდე არა, მაგრამ ტრიტილამდე კი მართლაც მივიდა. ისე, ზოგისთვის თვით ასეთ აზსურდაც აქვს აზსა და ახლან აბამიძის ერთი შეხედვით დაუღაგებულ ბრალდებაში სახეებით ნათელ მიზანს ხედავენ — აჭარის ლიდერს არ სურს სააკაშვილის მის სამფლობელოში მაღალითი ხალხი ჰყავდეს. ამ სულზე მისწრებული სახელით კი პრეზიდენტი მართლაც მოიგებდა აჭარელების გულს. სწორედ ეს არის „მიზეზთა მიზეზი და თავად მიზეზი“. ამ მიზეზთა გამო სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრ **დავით შირაზიშვილი** აჭარაში ჩატანილი სასული უკან გამოა-



„პროკურატურაში გამოძახება ერთიორად უსიამოვნოა მინისტრისათვის“

ტანეს. დაბნეულ და შეცხუნებულ მინისტრს „კვირის პალიკრაში“ რამდენიმე კითხვით მიმართა: — რაკი საქართველო აგრარული ქვეყანაა, როგორც ჩანს, ჩვენივე მიმდინარე ყველა პროცესი, იქნება იგი პოლიტიკური თუ ადმინისტრაციული, სოფლის მეურნეობის უკავშირდება. ჩვენი კვირული განიხილავს, დაგმარებულით აჭარის მაღალმთიანი რაიონების მოსახლეობას, რაკომაც არასწორად გაიგო აჭარის ავტონომიის ხელმძღვანელობა. აჭარაში კარგად იცოდნენ, რომ იქ პრეზიდენტის სპეციალური დავალებით ჩავედი. მიხეილ სააკაშვილმა ტელევიზიით განაცხადა, აჭარის მოსახლეობას სასულიერო დავებში მინისტრ... მე, სოფლის მეურნეობის მინისტრს, ჩაიქოთან იქაური გამგებელი დამხვდა და მიითხრა, ცოტა ხნით შეჩერდით. მალე გამწვებ პუნქტთან აჭარის სოფლის მეურნეობის მინისტრი და როსტომ ჯაფარიძე მოვიდნენ. დევიში არ ამიხსნია, მაგრამ გულწრფელად გარკვევითაა კითხვა. მე, ხეცვა-მედიკი. ამის-სენს რაკი ავტონომიის ტერიტორიაზე საგანგებო მდგომარეობაა, ტერორი ქობულეთში დაესაწყობით და მერე გავწინაილეთ მოსახლეობას. თუკი მებაძვებს ტერორი რაიმე გჭირდება, შემიძნელებია. პრობლემას არ შეუქმნიდა, მაგრამ ჩემთან საუბრისას ქვეა არავის გამოუყოფდა. მარწმუნდნენ, ჩვენ უკვე მიმდინარე მოსახლეობას სასულიერო, თმცა მე სხვა ინფორმაცია მქონდა.

— რატომ არ დათანხმდით მათ წინადადებას, რომ რამდენიმე დღით ქობულეთში გადაეტანათ სასულიერო. თქვენც რაიმე ეჭვი ზომ არ გაგიჩნდა?

— ნამდვილად ვერ დავლოდებოდი, როდის მეტყობოდა — ვითარება ჩაცხრა და სასულიერო მოსახლეობაზე განიხილება ახლა შეგიძლიათ. ხალხი სასულიერო ელოდება. რამდენიმე დღეში უნდა მოვასწოროდ დარჩებოდა, თორემ 1-2 თვეში აღარაფერი დასჭირდება... ტერორის მოსახლეობაზე ჩატანაზე პასუხისმგებლობა მქონდა ადგილი და თუნდაც რამდენიმე დღით ვერსად ადგილები. თანაც, ვერაფერ მომცემდა იმის გარანტიას, რომ მის ხელის მაღალმთიანი სოფლის მოსახლეობა დროულად მიიღებდა და სხვა მინარეულობით არ ნავიდოდა... ამ შეიძლება გულთან ურთიერთობა და მისთვის სასულიერო მინიჭება პოლიტიკის დონეზე და იავიან. არ შეიძლება, რომ მინისტრს რაღაც უსაფრთხო არ გულისხმობდნენ გზას უტყავს. სამხრეთად, აჭარაში არ მომცეს სასულიერო მოსახლეობას დავამხმობდი. ხულოდ გულს ამბოროლურად გულად ვერ განასხვავებ. მათ ერთმანეთი, არცთუ დაღუპილი ყოფა აქვთ და დახმარებაც ერთმანეთად სჭირდებათ, მაგრამ...

— აბამიძე აბტკაცებს, ის ტომრებში ტროტალი იყო.

— ვერ გავიგე, რას მუხნებთ. რატომ უნდა შეიტყობა აჭარაში ტროტალი?

— კარგი, სხვა თემაზე გადავიდეთ. რატომ

არის, რომ ზოგჯერ კარგი მოსაგებელი პრობლემა ხდება ჩვენი გლეხისთვის. რამდენიმე წლის წინ გლეხობამ ზორბლის უხვი მოსავალი მოიწია, მაგრამ სახელმწიფომ მათგან კი არ შეისყიდა მარცვლეული, უცხოეთიდან შემოიტანა...

— ეს რომ აღარ განმეორდეს, წელს პირველად შევიდა ბუფეტში თანა ადგილობრივი მოსავლის შესასყიდად. ბუფეტში დაფინანსებს ჩაის ნარმოების განვითარებას, მეფისლეობას, ქართული უნივერსიტეტი გაზის ჯიშების აღდგენას, თეთრი ყურძნის შესყიდვას, საკონსერვო ნარმოების განვითარებას. მაგრამ არის კიდევ ერთი საკითხი, — გლეხისგან პროდუქტი რომ შეიძინო, ის ხარისხიანი უნდა იყოს. რაგინდ პატრიოტიც უნდა იყოს კაცი, უხარისხო ბოსტნეული ის ზორბალს არ იყიდის. სერიოზულად უნდა ვიფიქროთ, საქართველოში მოყვანილი პროდუქტის ექსპორტზე...

— რამდენიმე წლის წინ ერთმა თქვენმა

„ჩაგოვ უნდა შეეხანა აჭარაში ბრობილი?“

„ბუფეტარელები ისრაელში „ქართულ ღვინოს“ ასხამდნენ“(!)

კოლეგამ მოლდაველებს მიჰყიდა ქართული ღვინის ნარმოების ღირებულება და რუსული ზაზარც მოლდავეური წარმოების „ხეაწკარუნი“ გაჯერდა. როდესაც სახელმწიფოს ჩინოვნიკები ასე აზროვნებენ, ჭირს სასაკუთარო პერსპექტივის დაწახვა.

— ამ საკითხის ამჟამად უკვე კანონი არგულებს. ზემოთ ხსენებული ღირებულება გაუმჯობესდა, რადგან ქვეყანაში უკვე მოქმედებს ახალი კანონი „ღვინისა და გაზის შესახებ“. იგლისში გერმანელების დახმარებით ესხნით ლაბორატორიას, რომელიც ამ პროცესს მოაწვდის. ღვინის ქარხანაში შესული თითოეული კოლეგამ ყურძენი აღირიცხება. თუ სანარმო არ იქნება საქართველოს ტერიტორიაზე განთავსებული, ის თავის პროდუქტს ქართულ სახელს ვერ მიანიჭებს. ამ პირობის დამრწმუნებს ნინაზაფხუდ სისხლის სამართლის საქმე აღიჭრება. ამჟამად ღვინის საკითხზე რამდენიმე სასამართლო პროცესი მიმდინარეობს. **რამდენიმე პუბლიკაციას დამრწმუნებულმა საკუთარ პრინციპებს „ქართული ღვინის“ სახელით ყიდა და ვუჩივალეთ. ასეთი პრინციპები კვლავაც გაგანმარდება. თუ ვინმე ქართულ „ხეაწკარუს“ სადღაც „ეცემი“ ასხამდა, წუ ჰქონია, რომ შეჩვენა. საქართველოში ნარმარული ყიდა მთლად ღვინის შესახებ — დამუშავდება — უნდა ახლდეს. წინააღმდეგ შემთხვევაში მას გაგანმარდება, მწარმოებელსა და გამყიდველს კი პასუხისმგება მოუწევდა.**

— ღვინოზე იმდენი ვილაპარაკეთ, უსათუოდ უნდა გკითხოთ, თქვენ თუ სხვამ, რომელ ღვინოს არ გემარცხ?

— რომ გითხრათ, არ ვსაძნეო-მეტი, დამიჯერებთ? ძალიან მიყვარს ოჯახური კახური ღვინო, ასევე „ხეაწკარუნი“, იმერული „ცოლიკური“, „ციცქი“ და „ოჯალეში“. თუ მეორე დღეს სადმე არ მივიგდო, რამდენიმე ლიტრიც დამილევა. 3-4 ლიტრიც შეიძლება დავლიო კაცმა, მაგრამ საქმე ისაა, დავლების მერე როგორ მოიქცევი. სერიოზულია, ზოგიერთი ჩვენი თანამემამულე ფრთხილ ღვინოს სვამდეს, როდესაც ჩვენს „საღვინო“ არაფერი ჯობს.

ერთ-ერთ შეხვედრაზე ვთქვი დღეში თითო ფინჯანი ქართული ჩაი რომ დავლიო, ადგილობრივი ჩაის ნარმოება განვითარდება-მეთქი... და მართლაც ასეა.

— რამდენიმე თვის წინ თქვენი წინამორბედი (და მეგობარი) დავით კიკელიძე პროკურატურაში კარგა ხანს შეაფუცნეს, ცოტა ხანში თავად აღმოსავლეთი კორეალიძის მდგომარეობაში. არ შეგნებიათ, როდესაც პროკურატურაში გამოგვიბრუნეს?

— არ შემიძნელებია, მაგრამ რომ გითხრათ, ისე მისიროდა იქ ნასვლა, როგორც პაქმანუშვიტი, ხომ მოგახსენებთ? იქ მისვლა სასამართლო არავისთვის იქნება და ერთიორად უსიამოვნოა ეს პროცესი მინისტრისთვის. თუმც არც ის მიეფიქრა, რომ დამაჯავდნენ.

— არ გეხამებოდა, ხელფასს სოროსი რომ გიხმებოდა?

— სიმართლე გითხრათ, არანაირი სინდისის ქენჯნა არ მაქვს ამის გამო და არც იმაზე შეშუშდებოდი, თუ ყველა ჩვენს მოქალაქეს ამდენ ხელფასს მისცემდა რომელიმე საერთაშორისო ხელფასი. დღეს ზოგიერთი გაიბახრა, — ჩვენი მინისტრები უცხოური ღონისძიების გადგომის ქვეშ მოქცნენ და ამიტომ ეროვნულ პოზიციას ვერ შენარჩუნებდნენ. სხვისი რა მოგახსენებთ, მაგრამ ჩემზე გეტყვი, ვილაგამ რომ მიითხრას, — ქართველ მევენახე ყურძნის მოყვანაში არ დაგეზარო, კალთვინი-იდან ღვინო უნდა შევიტვიზო, ხომ გაბრუნებულა, რომ ამას ოდესმე დავეთანხმო, რამდენიც უნდა გადაიხადო.

იზო რკაძე

„ლოგისმოკა დიდი ფული ღიკს“

„დინებას დიდხანს ვერავინ შეაჩერებს“

გასულ კვირას პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის სხდომაზე დიდიხანის დაიხურა. კონსპირაციის ერთადერთი მიზეზი ჰქონდა — სიფრთხილეს თავი არ სჭიკვავო. განსახილველი საკითხი კი ახლან აბამიძისთვის ესოდენ „საყვარელი თემა“ — ყარსის ხელშეკრულება გახლდათ. მეცნიერებმა, საგარეო საქმეთა სამინისტროს ექსპერტებმა და იურისტებმა ერთხმად დაასკვნეს — ხელშეკრულება საქართველოს სუვერენიტეტს საფრთხეს არ უქმნისო, მაგრამ რატომაც აბამიძე მაინც ითხოვს რუსებისგან „ყარსის ხელშეკრულების ეკიდით“ დახმარებას. მისმა მცდელობამ კი ასე თუ ისე შედეგი გამოიღო — გასულ კვირას რუსეთის დუმამ აჭარის საკითხზე(!) იმსჯელეს და სათანადო დადგენილების შედგენასაც არ დაგვარდნენ.

რას გულისხმობს ყარსის ხელშეკრულება, რამდენად შეიძლება დღეს მასში აღნიშნული პირობების დაცვა და რატომ საუკლებრივ ამ საკითხით მავანი, ამ კითხვით პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარეს, **კობე ბაბაშვილ** მივმართეთ (რომელიც ხუმრობს, ყარსის ხელშეკრულების თემა უკვე „ყარსო“).

— გასული საუკუნის დასაწყისში თურქეთსა და რუსეთს შორის ხანგრძლივი დავა დაითარდა იმ გადაწყვეტილებით, რომ ბათუმი და ბათუმის ოლქი საქართველოს დაუბრუნდებოდა. ამის შესახებ ხელშეკრულება რუსეთსა და თურქეთს შორის დაიდო. შემდეგ კი 1921 წელს, საბჭოთა საქართველოს, ანტონოვიმ, სომხეთსა და ოსმალეთს შორის ე. წ. ყარსის ხელშეკრულება გაფორმდა, რომელიც ჩაინერგა, — აჭარის ტერიტორიული და მინათმონქორა, რომელიც ადგილობრივი მოსახლეობის კულტურული და რელიგიური თავისებურებების გათვალისწინებით უნდა მოხდეს, საქართველოს პრეროგატივაო. სხვათა შორის, ხელშეკრულებაში ისიც ჩაინერგა — ბათუმი შესვლისას თურქულმა გენერალმა ბაჟი არ უნდა გადაიხადონ (რომელიც არავის დაუცხავს).

ხელშეკრულებითვე განისაზღვრა საზღვარი — სადმარაკაციო ხაზი თურქეთსა და საქართველოს შორის (მასში სოფელ სოფელი არის მითითებული, სად გადის საზღვარი). შემდეგ კი დამოუკიდებელ საქართველოს საბჭოთა საქართველოს სამართლებრივად დავით თავი არ უღიარებია, ის პრინციპის გადამწყვეტილებით მე-11 არჩილის ბიერ ამქვემოთ უნდა გამოეხადება. ამიტომაც დღევანდელი საქართველო არც არის ვალდებული აღიაროს ის ხელშეკრულება, რომელიც საბჭოთა საქართველომ თავის დროზე აღიარა. მაგრამ ეს ცალკე თემა... საბჭოთა კავშირის დამხმარე არიარ დაზარალებული ვითარება შეიქნა — ვაზიანში, ბათუმში, ახალქალაქში, გუდაუთაში რუსული სამხედრო ბაზები დარჩა, ზომიარა გაქცეული იყო რუსული შენაერთები, აფხაზეთში ისევ არსებობდა სამხედრო ლაბორატორია, საქართველო-თურქეთის საზღვარზე მესაზღვრეობდა ისევ რუსეთის უშიშროების ჯარების იღვწენ. ამ დროს ხმობდა გაისმოდა ეროვნულ ნიადაგზე აღტყინებული ხალხის ერთმანეთში — საქართველო ნიკოპოლიდან დარბაზამდე აღვადგინოთ... თურქეთს არ იცოდა, როგორ გზას აირჩევდა საქართველო და ამიტომ 1992 წელს შეყოველიანა — ყარსის ხელშეკრულება დავიცავით (მათ საზღვარი აღუდგება და არც უსტყენებდა გენების უბაჟი შესვლა ბათუმში) და ჩვენც დაუდასტურეთ თურქეთს, რომ არ ნაუფუცნებდით მოქმეზნიების საზღვრის გამო.

დღეს ამ თემის წამოწევი რუსეთის როლის წარმოჩენა უნდა აჭარის საკითხთან დაკავშირებით. მაგრამ აივნედავით, რომ როგორც შეთანხმების მხარე, ყარსის ხელშეკრულებაში რუსეთი არ მონაწილეობდა. უბრალოდ, ის ამ დოკუმენტზე ხელმოწერას ეწეწებოდა. მოდი, პირდაპირ ვთქვათ — ამ ხელშეკრულების რეანიმაცია და ყურთი მითრება პროვოცირება და აჭარის ხელისუფლების პრობლემის მოგვარებაში თურქეთისა და რუსეთის ჩარევის მცდელობაა. როდესაც აჭარაში ამაზე დიანე ლაპარაკი, ორიოდ დღეში რუსეთის დუმამ განმდა დედა, რომ აჭარის საკითხზე დადგენილება მიეღო. ეს შემთხვევით არ მომხდარა.

სხვათა შორის, რუსეთის სათანაბროში საკმაოდ მაღალი განცხადებები გავიდა საქართველოს პრეზიდენტის მისამართივად.

— დადგენილება, რომელიც დუმამ მიიღო, სახეებით ნორმალური და ზომიარა. თუ არ ჩავთვლით, რომ ვილაგ მიტრფა-ნუშვამ (როდესაც ჩემი ქვეყნის პრეზიდენტს მიტროვანოვი „ადალინოქს“ უწოდებს,



„მიტროვანუშვამ“ მისი მოხსენიების უფლება მაქვს) და რამდენიმე დეკლარაცია მართლაც მაღალი განცხადებები გავუეთეს და მოითხოვეს დადგენილებაში ისეთი ფრაზები ჩაწერილიყო, რომლებიც უფრო აგრესიულად წარმოაჩენდა საქართველოს ხელისუფლებას ქვეყნებს აჭარაში. წუ ჩავთვლით, რომ ამ დადგენილების მიმდინარე რუსეთი საქართველოს საქმეებში ჩაერთა. უბრალოდ, რუსეთი რეგონში დიდი მოთამაშეა და ვაიკის მოხივია გამოხატა — საქართველოში არეულობა არ მქაიანეება, რადგან ეს ჩემთვის ლტოლვილებს, ეკონომიკურ პრობლემასა და მეზობლად არაკონტროლირებად ტერიტორიის გაქმნას ნიშნავს. ამის გამო რუსეთს მარცხი ვერ

დამოუკიდებელ საქართველოს საბჭოთა საქართველოს სამართალმემკვიდრედ თავი არ უღიარებია, ის პარლამენტის გადაწყვეტილებით მე-11 არჩილის ბიერ ანექსირებული დად გამოცხადდა. ამიტომაც დღევანდელი საქართველო არც არის ვალდებული აღიაროს ის ხელშეკრულება, რომელიც საბჭოთა საქართველომ თავის დროზე აღიარა.

მოვდებთ. არც დიდი ვილაგის ზემოთ გამოითქვამებს ნაოვევით, საზოგადოების ევზალტერება მოვადგინოთ და ამით რუსეთის აღმასრულებელი ხელისუფლებაც გავაღზიანოთ და ის სამხედროდ, რომელიც დღეს ბათუმში არიან. ამიტომ ჩემი წინადადებაა — წუ მივაქცევთ ამ დადგენილებას უფრო აგრესიულად, რადგან მასში საიფოთი არაფერი წერია. ჩვეთვის უფროსი საქართველოს ინტერესები უნდა იყოს. ჩვენს მტრებს სურთ საქართველოში მიმდინარე მოქმედებში რუსებისა და თურქების ჩართვა, ამიტომ ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ, რომ ჩვენს საქმეებში არიან ჩაერთოს. ჩვენი მოავალი მეგობარი ჩვენი ინტერესები უნდა იყოს, აქედან გამომდინარე უნდა ავაგოთ ურთიერთობები ყველა ქვეყანასთან.

— როგორც ამბობენ, ახლან აბამიძის რუსეთის დუმამ სეროგოლო ლობი ჰყავს და ყოველთვის მოახერხებს იქ მომავლის პოვნას.

— რასაკვირველია, რუსეთის დუმამ (და სხვაგანაც) არის ხალხი, რომელიც მის სასარგებლოდ მუშაობს. საზღვარეულო, ფული აწოვებულობ ანაბებს. თუმც ეს ლობი გადამწყვეტი არ არის საერთო აზრის ჩამოყალიბებისას. ლობისტობა დიდი ფული ღიარს, მაგრამ მშვიდობიანი მოქმედების ლობისტობა აზრი არ აქვს, რადგან ის განიროულია — თავად ლობისტისთვის არის დამოუკიდებელი.

— როგორც გავიგეთ, შტატებში ყოფილას პრემიერ-მინისტრს უთხრეს, ჩვენი მზარდი მშვიდობიანი მეოქრობით იმოქმედებს აბამიძის წინადადება. დილაშტოვი ქნაუ ეს ძალისხმეის მეთოდების გამოყენებას გამოიჩინეს?

— ეს ნიშნავს, აჭარაში კონფლიქტი წუ შექმნილია. მაგრამ მშვიდობიანი მეოქრობა არ გულისხმობს იმას, რომ არ დაავიო მკველი და მომალედ ვერავინ მოგვხმობს, დანაშაუდს ლობისტობა მოქმედა და ამ დაავიო, ოლოდ დანაშაულის გადგეობა არ უნდა შექმნას პრობლემა და გამოიწვიოს არეულობა. კონფლიქტური, არეული და სისხლიანი საქართველო დღეს არავის სჭირდება. ყველას უნდა განვითარებული, აყვავებული და დემოკრატიული საქართველო, რადგან ეს ნიშნავს დიდ საინტერესო კენას, გასაღებს აღმოსავლეთსა და დასავლეთს, ჩრდილოეთსა და სამხრეთს შორის. ახლა აბამიძის საქმე, შეძლების ნაპირზე მშვიდობიანად გასვლას თუ იმ ნიადაგს ნაკადი, რომ შთანთქმავს. ეს ერთი რამ ვიცი, — დინებას დიდხანს ვერავინ შეაჩერებს.

მარი ზანდუკელი

ფართოასფატიანი საგზაო ნაგებობები — „თუ ვინმეს უნია, ზუპლია ეს ქალის დამონსტრირებად ჩათვალოს“



საზღვაო სომხადის
გეიბი მზადება
მონაგრობისთვის

ჩვენი ფოტო:
სამეთურ-საშ-
ტაბო ნაგებობის
მონაგრობა
2.300-მა სამხედ-
რომ მიიღო. გამო-
ყენებული იქნა 12
ტაბო T-72 ტიპის
ტანკი; 20 ერთეუ-
ლი ქვეითი საბ-
რძოლო მანქანა
BMF-1; ოთხი თეთ-
რკანიანი საზენიტო
დანადგარი ZCY-

„ჩვენ არ გვიფერია ძალის გამოყენებაზე, მაგრამ თუ ვინმეს რაღაცის უნია, შეუძლია ეს ძალის დემონსტრირებად ჩათვალოს. გულშიც არ გავივლია, აჭარაში შესვლა და იქაური ხელისუფლების შეცვლა თუქ, თუკი ძალაზე გათვლით, ეს არანაირ პრობლემას არ წარმოადგენს“, — განუცხადა „კვირის პალიტრას“ საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსმა, გენერალ-მაიორმა გივი იუკერიძემ ფოტოში მიმდინარე სამეთაურო-სამტაბო სწავლების „დიოკურია-2004“-ის დროს. მაგრამ ჩოლოქთან მდგარით არ სჯერათ საქართველოს ხელისუფლებისა და ამ ადმინისტრაციულ საზღვარს კვლავ ახაგრებენ მოსალოდნელი სატანკო შეტევის მოსაგერიებლად. პოზიციებზე მალულად განთავსებულია „ფაგოტის“ ტიპის ტანკებისა და მარტოვანი სარაკეტო კომპლექსები, ხოლო საჰაერო სივრცეს აკონტროლებს ზუთი (მათგან სამი სატვირთო ანტიანავი დამონტაჟებული) 3Y-23-2 ტიპის ავტომატური საზენიტო ქვეშები.

„...დიოკურია-2004“ კი თავისი გეგმით მიმდინარეობდა. სწავლების ლეგენდის თანახმად, ერთ-ერთ რეგიონში, სადაც მრავალი კუთხის წარმომადგენელი ცხოვრობს, ერთ-ერთმა კრიმინალურმა კლანმა იარაღისა და ტერორის საშუალებით ძალაუფლება ხელში ჩაიგდო და ამ რეგიონის გაუკონტროლებელ, „თეთრ ლაქად“ გადაქცევას ლაშობს. შეიარაღებულ ძალებს ევალება, კრიზისული რეგიონიდან მშვიდობიანი მოსახლეობის ევაკუირება.

ეს პირველი ფართომასშტაბიანი სამხედრო წვრთნებია, რომელიც პრეზიდენტ სააკაშვილის დროს გაიმართა.

23-4 „მილკა“, MT-115-ს ტიპის ჯავშან-გამწვევებზე დამონტაჟებული 7 საზენიტო ქვეშები 3Y-23-2, 6 მცურავი საშუალება (სარაკეტო, საარტილერიო და სადესანტო კატარალები), 4 მოიერიშე Cy-25, 3 ერთეული UH-1H „იროკოზი“, ორი დამტყელებელი Mi-24 და ორი სამხედრო-სატრანსპორტო Mi-8 ტიპის ჰელიკოპტერი.

ამ სწავლებაში დიდი ყურადღება ექცეოდა შტაბების მომზადების დონის ამაღლებას, ჯარების სხვადასხვა სახეობის კოორდინირებულ მოქმედებასა და სამხედრო მზადყოფნის გაძლიერებას.

„წვრთნისა და აღჭურვის“ ან უკვე დასრულებული ახერხებულ-ქართულ-პროგრამის ფარგლებში მომზადებული ბატალიონების ასეულებმა პირველად განახორციელეს ზღვიდან ნაპირზე დესანტირება.

კარგი გამოცდილება მიიღო იმ დაწყებული პირადმა შემადგენლობამ, რომლებიც საავტომობილო კოლონე-

ბით ჩავიდნენ ქვეყნის სხვადასხვა კუთხიდან. ტანკისტებმა და ჯავშანმანქანების მექანიკოს-მძღოლებმა ისწავლეს მძიმე მუხლუხებიანი საბრძოლო მანქანების მოთავსება სარკინიგზო ემულაციებზე.

გარდა ამისა, ჩატარდა პრაქტიკული მეცადინეობები ზღვის სანაპიროზე დესანტის ინაღმდეგო თავდაცვის ზღუდის მოსაწყობად და პირობითი მონაწილეების საზღვაო დესანტის მოსაგერიებლად.

მაგრამ ყველაზე საინტერესო ის გახლავთ, რომ სწავლება დაახლოებით 256 ათასი ლარი დაჯდა და ეს თანხაც ძირითადად სანავის შესასყიდად და მძიმე ტექნიკის რეკონსტრუქციის გადსატანად დაიხარჯა. დანახარჯში არ შედის წვრთნებისთვის მოხილვებული დანაყოფების პირადი შემადგენლობის კვების თანხები, რადგან გენშტაბში განმარტავენ, რომ ჯარისკაცებს ჭამა მუდმივი დისლოკაციის ადგილზეც სჭირდებათ. ტყვია-წამლის ხარჯი კი, გეგმური სწავლებით იყო გათვალისწინებული.

საგულისხმოა, რომ წინა ხელისუფლების დროს გამართულ ანალოგიური მასშტაბის წვრთნებისას 3-5-ჯერ მეტი თანხა „ჩამოინერებოდა“ ხოლმე.



საზღვაო გეიბიდან
ბისთვის
ტყვიანობის
დესანტირება
ემზადებიან

აპოლიტანიკა პირისპირის აპოლიტანიკა „ორიგინალი“ სპიტი

ჩოლოქის ადმინისტრაციულ საზღვართან დაკავშირებით პრობლემები მართო საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლების წარმომადგენლებს როდი შეეცმიათ.

ამ ოციოდე წლის წინ, ჩოლოქზე, საგზაო ავტოსაშენებლის ქმედებამ ნახევარი აჭარა შეაშინა.

...იმ დღეს საგზაოზე „ვოლგა“ გაჩერეს და ნახევრე მძღოლს მართვის მოწმობა ჩამოართვეს. საბუთები ვისთვის არ ნაურთმევიათ, მაგრამ ამ შემთხვევაში ადგილობრივი ავტოსაშენებლის ნამდვილად შეცდა, რადგან მართვის მოწმობა სამხედრო მფრინვის ჩამოართვა.

კაპიტანი მიხეილ კუზიავე მამინ სოფელ მერიამში მდგარ საავტოკო პოლკში მსახურობდა და Mf-23 ტიპის გამანადგურებლის რიგში პილოტად ითვლებოდა.

მართვის მოწმობის ჩამოთმების შემდეგ ჩოლოქელ ავტოსაშენებლის მერიამიდან სამხედროების პატარა ჯგუფი ეწვია და საბუთების დაბრუნების სანაცვლოდ პილოტის ტყავის საფრენოსო ქურთუკიც შესთავაზა, მაგრამ ამაოდ — კაპიტან კუზიავეს ნახევარი წლით აუკრიბეს საავტოკო „ვოლგის“ მართვა.

კოტა ავანტიურისტიკური ხასიათის კუზიავეს ეს ვერ აიტანა და ამ ავტოსაშენებლის მფრინვისთვის საიდუმლო გეგმა შეიმუშავა.

რუსმა მფრინავმა დაადგინა, რომ მისი გამანადგურებელი ავტოსაშენებლის ქობულეთთან ახლოს მდებარე სოფელ ზუტუნისში ცხოვრობდა. საღამოს მეგობრის მანქანაში კარგად შეათვლიერა ავტოსაშენებლის სახლი.

მეორე დღეს კი, ჩვეულებისამებრ, მორიგი სანდრთელი ფრენები დაიწყო. კაპიტან კუზიავეს გამანადგურებლის ფრენის მარშრუტი ზღვის თავზე გადიოდა, მაგრამ მან თვითმფრინვი, ზღვის ნაცვლად, სოფელ ზუტუნისისკენ მიმართა და 15-ტონიანი მანქანით ავტოსაშენებლის სახლის თავზე, დაბალ სიმაღლეზე გადაიქროლა, თანაც ზებგერითი სიქარით!

იმ დღეს ამ სოფელში სანთითაც ვერავინ იპოვიდა ფანჯრის მთელ მინას, ხოლო ავტოსაშენებლის სახლი ნაოშრის ჰგავდა...

კაპიტან კუზიავეს ვერაფერი დაუშტკიცეს, რადგან მან ეს თვითმფრინვის გაუმართობობით ახსნა, ხოლო საბჭოთა კავშირის თავდაცვის სამინისტრო ასე ადვილად არ განიარაღდა მფრინავს, რომლის მომზადებაც მილიონები დაუჯდა...



პესისი

ახალი მშენებელი ავტომატური ავტომატური ავტომატური

რეკონსტრუქციის სამსახური



არაყიფილის ქ. №14 გელ: 25 34 34; 91 25 34

ან დისციპლინა არსებობს არქივში, ან არქივ არ არსებობს

არცთუ იშვიათად ირღვევა სამხედრო წესები



„ნერტინისა და ალქურების“ პროგრამით მომზადებული ელასტარული ბატალიონი თავისი დისციპლინით ქართული არმიის ეტალონი უნდა გახდეს.

თელავში მომხდარი საკმაოდ სერიოზული ინციდენტი, ადგილობრივი პოლიციისა და იქ დისლოცირებული თავდაცვის სამინისტროს მე-11 მოტოსროული ბრიგადის 111-ე ბატალიონის წევრებს შორის, თავად დახმარებაში ჩაერთეს.

მაგრამ დარჩა პრობლემა: არმიის დაბალი დისციპლინა ან — უდისციპლინობა. ნებისმიერი სამხედრო უფროსი უნდა იცნოს, რომ არ არსებობს ბრძანება, საბრძოლო მოქმედებების დაწყებისთანავე სწორედ უდისციპლინობის პირველი მსგერალი დგება.

ცამდე მართლები რომ ყოფილიყვნენ 111-ე ბატალიონის წევრები (ისიც დანაშაულია, რომ პოლიციამ დაიწყო დაკავშირება, თუნდაც შექცევიან, სხვა), მათ არავითარი უფლება არ ჰქონდათ, შეიკრებინათ, თითქმის მთელი ასეულის შემადგენლობით, იყრიდნენ მიტანა ეკადრებოდათ სამხედრო წესების უნებართვოდ.

ჩვენს სამხედრო, ქართულ არმიას დისციპლინა დღემდე ვერ გახდა უპირველესი აუცილებლობა, მით უმეტეს, „ნერტინისა და ალქურების“ პროგრამით მომზადებული ელასტარული ბატალიონები. აქ ერთი იშვიათად ირღვევა სამხედრო წესები, რასაც უმეტესად ჩემპიონები, ხშირად ოთხივე ბატალიონის წევრები სალაშქრობით ნასვამები გამოდიან სამხედრო ნაწილების ტერიტორიებიდან და კონფლიქტი მოსდით როგორც საბრძოლმეცვლებთან,

ისე მოსახლეობასთან. ამის ერთ-ერთი მიზეზი ისიც გახლავთ, რომ ამ ბატალიონების ჯარისკაცები 36 წლის იღებენ ხელზე, კვება უფასოა, აქვთ, ხშირად უსახსრობისა და უსაფრთხოების გამო, ვერ გადიან სამხედრო წესების, უამრავი დრო რჩებათ და ენერგიას აყალბავენ ხარჯავენ.

გარდა ამისა, თავი იჩინა კიდევ ერთი ცუდმა ფაქტორმა — ამ ბატალიონის ზოგიერთი წარმომადგენელს შეეყარა ე.წ. „გარსკვალავური სენი“. უმაღლესი მთავარსარდლის — პრეზიდენტისგან არაერთგზის შექცეულობის შემთხვევაში, რომ სხვებზე ბევრად მაღლა დგანან, რაც მთლად მართალი არ არის.

რადგან ერთი პოლიგონური სიტუაციაში ახდებიან მომზადება, თუნდაც პროფესიონალი ამერიკელი სამხედრო ინსტრუქტორების ხელმძღვანელობით და სულ სხვა — რეალური საბრძოლო სიტუაციებში გამოცდა, როდესაც შენ იწი არა უშუალოდ ფიქტული-სამიზნე დასა, არამედ ნამდვილი მონინალმდებ, რომელიც ცეცხლს ცეცხლითვე ახსოვს.

„ნერტინისა და ალქურების“ პროგრამით მომზადებული სამხედრო ბრძანებები მტერი ნებისყოფა, მოთმინება და, რაც მთავარია, დისციპლინა მართლაც, რადგან მთელი საქართველო მათ იმედის თვალთ შეპყრობის, როგორც მომავალი ღირსეული და, რაც მთავარია, რეალურად ბრძოლისუნარიანი ქართული არმიის საფუძველი.

ვის ელოდება ჯარისკაცური ულუფა?

ათ დღეში ან 200 ლარი, ან ყაზარმა

26 აპრილს, ახალი ხელისუფლების მმართველობის პერიოდში, პირველი საგანგებო განცხადებით, პირველი დღეებიდანვე ქვეყნის მთავრობამ პოლიტიკური ქაღალდის შევარდნის მიზნით დროებითი ჯარში განცხადების სისტემის დაუნიშნავი კრიტერიუმები მოიკლეს, ამიტომაც, ახლა ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს, თავად როგორ მოახერხებ თავს არმიის ახალწვეულებით დაკავშირებას.

კომენტარი ვიზიუალურ არასამხედრო ბო ორგანიზაციის, ასოციაცია „სამხედრო რამდენიმე წელია, ჯარისკაცების უფლებების დაცვას ემსახურება და, ამასთანვე ცენტრალური გამწვევი კომისიის წევრია.

— **სა სახელა ჯარში განცხადების შედეგად?**

— ნევემდელმა, რომელსაც ჯარში განცხადების ერთი წლით გადაადგება სურს, ამის თაობაზე განცხადების შედეგად 10 დღეში უნდა გადაწყვიტოს ბანკში ბეგარა — 200 ლარი. ეს ცვლილება ჩვენი ასოციაციის დაფუძნებული მოთხოვნით შევიდა კანონში, თორემ აქამდე მშვენიერი კორუფციის წყარო არსებობდა — განცხადების გადაცემის მსურველს ამის შესახებ განცხადება უცილებლად განცხადების გამოცხადებიდან პირველყოფილ თვეში უნდა შეეტანა და 200 ლარი გადაეხდინათ. განცხადებას იმე გრძელდება და ამიტომაც, ვინც გადავადგება განცხადების პროცესის მეორე ამ მესამე თვეში მოინდომებდა, მას ამ შესაძლებლობას კანონი უსაბუძოდა. ამით კი, ბუნებრივია, სარგებლობდა ადგილობრივი მმართველობის ორგანოებთან არსებული სამხედრო განყოფილებების ზოგიერთი წარმომადგენელი და იმ 200 ლარს ამ ცოტა ნაკლებს, ვინც იმდენად, მშვენიერად უნდა დაეხმარებინათ მომავალს.

ვიფიქრობ, ასეთი კორუფციული „სერვისი“ აქ კანონის საგანგებოდ იყო ჩაშენებული.

— **ამიტომაც ჭირად ჯარში განცხადების გეგმის შესრულება და ჯარში მარცხ დავაუბრებელი რჩება?**

— არა მარტო ამიტომ. წინა პრეზიდენტის, ფაქტობრივად, ატყუებდა მისი ხელმძღვანელი ჯარში განცხადების საკორდინაციო სამსახური — განცხადების გეგმა შეასრულებო. ვთქვით, გასაჩივრებ იყო 5 ათასი. მიუხედავად 3 ათასი, ათასი 2 ათასისგან გადავადგინეს ბეგარს — 200 ლარს — იღებდნენ და იფიქრებდნენ, — გეგმა თითქმის 100 პროცენტით შესრულდა. არადა, პრეზიდენტის ბრძანებულებით მკაფიოდ ეწერა, ჯარში უნდა გაეყვანა 5 ათასი ახალგაზრდა აქამდე მარცხი წყალობით, შემადგენლობა, არამა დაუკომპლექტებული რჩებოდა.

— **რატიმ ვერ ხერხდება 7-8 ათასი ახალგაზრდას განცხადება, რადგან აქტიურობის 10-წევრი მტრად ამინი ექვემდებარება მთელი საქართველო?**

— განცხადების გადაცემის დაბეგარის შემდეგ გაუქმდა რიგი შევარდნის და ჯარში განცხადების დახლოება 100 ათასამდე ადამიანი დაცემადგებარა. მაშინ ხელისუფლების განცხადებით, წელიწადში 12-13 ათასი კაცს მარცხი განცხადებები, ხოლო 80 ათასზე მეტი — გადავადგინეს ბეგარს — 200 ლარს — გადაიხდოდა, რაც საზინას 16 მლნ ლარამდე შეიზარდა მოუტანდა. მაგრამ ეს შევარდნის მთავრობის ოცნებად დარჩა, რადგან ჯარში განცხადების სისტემაში არსებული კორუფციის არაფერი ეშველა.

— **მაგრამ შეძლების კი ახალი ხელისუფლება განცხადების პრობლემის მოგვარება?**

— სიმართლე რომ გითხრათ, მე წინააღმდეგი ვარ სავალდებულო სამხედრო სამსახურში განცხადების გეგ-

სამსახურში განცხადების სისტემა?

— რასაკვირველია. სავალდებულო, განცხადების ბეგარა მოსახლეობა, მაგრამ არა დღეს, თორემ ისევ ფართოდ გახსნილია ხელი კორუფციის ნერვები. სავალდებულო სამსახურში უნდა დარჩეს მანამ, ვიდრე ქვეყანას არ მიეცემა ეკონომიკური შესაძლებლობა პროფესიონალური არმიის შექმნისა, მაგრამ სავალდებულო სამსახურის გადა ერთ წლამდე უნდა შემცირდეს, ხოლო ვისაც უმაღლესი განათლება აქვს — ნახევარ წლამდე. ჩვენ უნდა გადავიდეთ რეზერვების მომზადებაზე, რათა საქართველოს მოსახლეობის უმეტესმა ნაწილმა იციდეს იარაღთან მოპოვების ელემენტარული წესები, რათა ომის შემთხვევაში ფრონტის ზურგი მარცხი გააძაგროს, ხოლო საქართველოს შემცირებულ — ბრძოლაშიც ჩაერ-თოს.

— **თქვენ როგორც ცენტრალური განცხადების კომისიის წევრი, რას ურჩევდით გადავადგინების მოსურნე წევრებს?**



საქართველოს სამხედრო ძალები შეესებნენ ელასტარული

მისა, თუნდაც იმიტომ, რომ ადგილობრივი მმართველობის სამხედრო განყოფილებები წვევამდელთა შესახებ არანაირ ინფორმაციას არ აწვდიან ცენტრალურ გამწვევ კომისიას. მაგალითად, ამ საგანგებო განცხადება 8 530 ახალგაზრდა უნდა შეგროვდეს, აქედან გაეცხადებინათ რაიონის გეგმაში მოხლოდ 183 კაცი. განა დასაჯერებელია, რომ დედაქალაქის ამ პრესტიჟულ რაიონში, სადაც უამრავი ახალგაზრდა ცხოვრობს, 183 კაცზე მეტი არ ექვემდებარება ჯარში სავალდებულო სამსახურს?

მე ვთხოვე ცენტრალურ განცხადების კომისიას, რომ სისტემატურად მოეწყობინათ ადგილობრივი სამხედრო განყოფილების მოლოდინი შემოინახვები, რათა ვერაფერ გაბედოს ჯარში განცხადების გადასავადგინად უკანონო მიზეზების მოქმედება.

— **მოითხოვს თუ არა სერიოზულ ცვლილებებს სავალდებულო**

— ქვეყნის დაცვა ვაჟკაცი, საპატრიო საზემო, მაგრამ თუკი ახალგაზრდას სხვადასხვა მიზეზის გამო სურს ერთი წლით გადავიდეს სავალდებულო სამსახურში განცხადება, შეუძლია გამოიყენოს კანონით მინიჭებული უფლება — უწყვეტ მიღებისთანავე ადგილობრივ სამხედრო განყოფილებაში დაწეროს განცხადება, რომ სურს, ერთი წლით ჯარში განცხადების გადავადგინა და თანხმად გადაიხადოს ბეგარა — 200 ლარი. მას მოეცემა ბანკის ანგარიშის ნომერი, რომელზეც იგი ამ თანხას გადარიცხავს და ქვითარის სამხედრო განყოფილებაში მიიტანს. ამის შემდეგ წვევამდელს აღრიცხვის ბარათით ჩაიწერება განცხადების ერთი წლით გადავადგინების შესახებ, არაფერ მოგატყუოთ და 200 ლარის გადახდა უშუალოდ სამხედრო განყოფილებაში არ შემოგვარზოთ — ეს კანონით დაუშვებელია.

არსენალი ბოკავდო, რომლისგანაც სახველი არ არის



ავსტრალიური ფრეგატები „ტორენსი“ ტორპედოების მისაღებად შეიძლება

„ასამინდელ“ შთამბეჭდავი სურათის გამოცხადება კოვლევარი კომენტარისა თუ სტატიის გარეშე შეიძლება — ერთადერთი ტორპედო მოხვედრისთანავე შუაზე გადატეხს უზარმაზარ სამხედრო სიმაღლეს.

ეს სურათი ავსტრალიის სანაპიროს საზღვაო პოლიგონზე იმ დროსა გადაღებული, როდესაც ავსტრალიის სამხედრო-საზღვაო ძალების ჩამოყალიბის ფრეგატ „ტორენსი“ ამერიკული მძიმე უნივერსალური ტორპედო Mk48 მოხდა.

საერთოდ, ტორპედო ხომალდისთვის სამხედრო განუდგურებელი იარაღი იყოფოდა. I და II მსოფლიო ომებში ატლანტისა და წყნარ ოკეანეებში ტორპედო ათასობით სამხედრო თუ სამოქალაქო ხომალდი ჩაიძრა. ერთ-ერთი ვერსიით, „მტკნარი“ აისბერგთან შეჯახება კი არ იმსვენებოდა, არამედ გერმანული წყალქვეშა ნავიდან გაფრთხილება ტორპედო.

მაგრამ I მსოფლიო ომისა და, ნაწილობრივ, II მსოფლიო ომის დროინდელი ტორ-

პედოები „უჭკობები“ იყვნენ, ანუ ტორპედოს გამწვევი სიმაღლი და წყალქვეშა ნავი აუცილებლად ისეთ პოზიციაზე უნდა დაედასტურა, რომ გამწვეული უზრუნველ ტორპედოს სამიზნის ცურვის ტრეკტორია გადაეკვეთა.

ამიტომაც ბევრი გამწვეული ტორპედო მიზანს სცილდებოდა, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც „ტორპედოს ლუკმა“ გვი ამწვევდა მისკენ წამოსული ტორპედოს მიერ წყლის ზედაპირზე დატოვებულ ტორპედო მიზანს ცელიდა კურსს.

II მსოფლიო ომში დაიწყეს მართვად ტორპედოების გამოყენება. ისინი ალქურდნის იყვნენ ავსტრალიის მონაწილეობით და გემის წყალქვეშა ბრძანების ხმაურს ერთგული ძალად იმე მიჰყვებოდნენ.

მოგვიანებით გამოჩნდნენ ისეთი ტორპედოები, რომლებიც იმართებოდნენ მაგნიტური ველის აღმოჩენის პრინციპით და სამიზნის გემის რეინის კორპუსს მაგნიტური ველით მოულობდნენ.

თანამედროვე ამერიკულ მე-5 მოდიფიკაციის მძიმე უნივერსალურ ტორპედო Mk48-ს აქვს კომპიუტერული დამიზნების სისტემა, რომელიც მას საშუალებას აძლევს, სამიზნის მოძებნის რამდენიმე ხერხი ერთდროულად გამოიყენოს.

Mk48 ტიპის ტორპედოები არის აშშ-ისა და ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის წევრი ქვეყნების სამხედრო ფლოტების შეიარაღებაში. ამ ტორპედოებითაა აღჭურვილი აგრეთვე

ამერიკული მრავალდანიშნულებიანი და სტრატეგიული წყალქვეშა ნავებიც. ე.წ. 3 სიგრიისა და 533 მმ დიამეტრის ამერიკული Mk48 ტიპის უნივერსალური ტორპედო I 580 კგ-ს იწონის, აქედან 295კგ — ასაღებელი კომპიუტერული მოდის. ამ ტორპედოს დეფიციტის მრავალსაშუალებას აძლევს, მაქსიმალური — 55 კანონი (დაახლოებით 99 კმ/სთ) სიჩქარე განავითაროს. ტორპედო 20 კმ-ზე მეტსაღრმად, ხოლო მოქმედების სიღრმე — 1,2 კმ-მდე. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ტორპედო უზარმაზარი სიჩქარით (არც ერთ, დღეისთვის

მოქმედ წყალქვეშა ნავს ამ კრიტერიუმს არ შეუძლია 100 კმ/სთ-მდე სიჩქარე განავითაროს) უნდა დასდეს სამიზნე, რა მანევრებიც არ უნდა ჩაატაროს ამ უკანასკნელმა; მის დასამიზნებად, უზრუნველ ტორპედოების მსგავსად, აღარაა საჭირო საგანგებო პოზიციის დაკავება. Mk48-ის სამიზნეზე უზუსტად მოხვედრის განაპირობებს მისი „ტენი“, რომელიც თავად ტორპედოზე ბევრად ძვირი ღირს. ტორპედო იმართება როგორც ტელეკამერით, ისე ავსტრალიური თვითდამიზნების სისტემით, ანუ წყალქვეშა ნავზე მყოფი ოპერატორი ტორპედოს ცივილიზაციული მინიჭებული ამერიკული დიზაინის ტორპედოს მისაღებად სავალდებულოდ გამოიყენებს, რომელიც მისიზნის დასაზღვრად გამოიყენებს, რომელიც მისიზნის დასაზღვრად გამოიყენებს, რომელიც მისიზნის დასაზღვრად გამოიყენებს.



ტორპედო Mk48

(დახანგისი იხ. აკურის პალატა №17, 2004 წ.)

აღსარება

— მაღალფეხი ვარ, ჩემო შალვა. მართალია, კვლი ვერ აიღეს, მაგრამ დამწამებია ავტანა კარგად გამოუვიდათ და შარსი ბოჭქს... — ხმაში მსუბუქი ირონია და გურგია, მაგრამ ახლა სწორად იმას ამბობდა, რასაც ფეიქრობდა გენერალი და მთელი გათვალისწინება იმასა, რომ ეს არცთუ ისე ხშირად ხდებოდა, ქუთაისის მილიციის უფროსის ნამდვილად მისალოცად ჰქონდა საქმე.

— გეროია, საყვედური გეთქვათ, ალექსი ნიკოლაევი. ლომის წილი ამ საქმეში თქვენ გვეუბნებით და ამათ დავალებასაც თუ ვერ შეძლებდით, მაშინ სრულიად არ ყოფილა ჩვენი ადგილი ამ სამსახურში, — დარცხვენითა შალვამ ძლივ გაუსწორა თვალი შინაგან საქმეთა მინისტრს.

— რაკი ყველაფერი კარგად დასრულდა, საქმეს დასრულად ვაქცევდით. თუმცა, ეს არ ნიშნავს იმას, რომ შემდგომშიც თვალს დასვამთ. ასე რომ, შალვა ჩემო, კარგია, სპორტული მოედანი რომ მოგეწყვიდათ და კუნთებს ავარჯიშებთ, მაგრამ თავიც ავარჯიშეთ, თავიც და გახსოვდეთ, ოპერატორული სამსახური აზროვნების სელოვნება და უპირველესად გონების სისარტყის მოითხოვს. უამისოდ შარს ვერ ნახვალ. ახლა კი შემოვიყვანეთ ის, მანძილი თუ ატანა. ეჭაბო, რა თავი აქვს ასეთი, დღემდე რომ მშრალი ანგარიშით გიგებდით.

თოხანში ერთი საშუალო ტანის, დაუწითელი, ასე რომელიც-ორმოცდაათი წლის მამაკაცი შემოიყვანეს. ორად გაყოფილი ნიკაი, სწორი, არცთუ მთლად ქართული ცხვირი და მაღალი შუბლი ჰქონდა. მისი ცხვირი, ქროლა თვალში დაკვირვებულ კაცს მასვედრებდა, რომ მისი წინ გონიერი, მაგრამ შვავარი ადამიანი დედა და ალექსი იწარმოა უსაყვედურა შალვას: — როგორც ჩვენი რუსი კოლეგები ამბობენ, „სი-ფილი ბორკილებს ითხოვს“, შეძლებოდა ასეთი კაცის უფრადლებად მიტოვება? აბა, ატანა, გვიამდე ვინ ხარ? საიდან მოდიხარ, საით მიდიხარ? თუმცა, არა, ბოლო კითხვა შეგვიღია უსაყუად დატოვო. მე უკეთ ვიცი, საიდან წამვალ, მაგრამ დანაირნი კი საინტერესოა.

— ჩემთვის დიდი პატივია ისეთი ლეგენდარული პიროვნებათა საუბარი, როგორც თქვენ ბრძანდებით, ამხანაგო გენერალი, — ჩვეულებრივ სიტყვათაშორის ატანა იმად გაიკრია, — თუმცა ყურადღი ანისინა, რით დავამსწრეთ თქვენი ვერადგება. წუთი ფიქრობთ, რომ ქუჩის პატარა შვალა-შვალა და მასში მონილად ადამიანები ქმნიან იმდენი იმ გარემოში, რომელშიც სიმშვიდის დაცვა აქვთ მილიციას ველებად?

ალექსი იწარმოა არ გამომხატავი, როგორც ხაზგასმით გამოთქვა სიტყვა „ამხანაგო“ ატანა. „პატრიარქ კაცს თამაშობს... მისთვის ჩემი დანიტრებუბა თითქმის სულაც არ გამოუტყვს. ეს კი მის ძლიერ ხასიათსა და შორსმჭერტელ-ლომზე მეტყველებს... — თავისთვის დასაქმა გენერალმა და კითხვა დაურთა ატანას.

— ეტყობა, ჯერ არ უთქვამთ, რომ თქვენი დავალებას ადგილზე ამოიღებთ ძალადგება და ცხელსასროლი იარაღზე თქვენი და თქვენი მეგობრების თითების ანაბეჭდები. ამაზე დასკვნა წარმოადგენს ჩვენმა უკანონომა. გარდა ამისა, გამოიწვევს გამხრკველი ციფრები ერთ-ერთი თანამოქალაქის სახლიდან აი, ეს ბუდეტი ამოვიღეთ. ჩვენ დაფიქრეთ, რომ იგი ამ დღემდე გაპარ-ცული ლომბარდიდანა ნაღებობს... — და გენერალმა ძვირფასი ბუდეტი შეუთამაშა ხელში.

— მაგის დედა... — კბილები გაპრქილა ატანამა და ერთბაშად აცხვასდა, — ხომ ფიქრობდით, სახლში არაფერი შეიზამა-მეთქი. გენერალის წინ ახლა სულ სხვა კაცი იჯდა. ის, წუთის წინ რომ რისიანად ლაპარაკობდა, სადღაც გამქარალოყ.

— ეს როგორ გავიგეთ? თქვენ აღიარებთ ლომბარდის ძარცვას? — ჰკითხა საქმის ასე სწრაფად შემოხრების გამო, ცოტა არ იყოს, შეცხურებულა გენერალმა და სმნად გადაიქცა.

— რა აზრი აქვს უარყოფაზე? ვიციდრე, რომ

თქვენ უზარალო ხულებნისთვის არ გაიჭრებოდათ, მაგრამ კორპორაციის მუშეული მეთოდების იმედზე მქონდა. სწორედ ამის წყალობა, რომ ამდენი ხნის განმავლობაში ჩვენს კვლს წინაშე იმავით. ამიტომაც რამდენ უარყოფა სისრულედ, მთავარი საბილი ხელად გეცხვ. სიმათელ თუ გინდათ, ლომბარდი მაგ ბეჭდის-თვის გაქვარცვით, ეს ნივთი ღირდა ამა. ერთი თოხანმა მეცნება თქვენთან: სხვების ძებნას წუ დაიწყებთ, ყველაზე თქვენს ხელს ვარი. და კიდევ, ერთ-ერთი ჩვენი წევრი ახალბედა. თქვენ მას იცნობთ. მეორე იმან ჩაგვუმეა, თუმც მუცეება, რადგან შეძლო ეს ისე გაგვეგონა, თვითონ სრულიად არ გამოჩნდილობა. შეძლებდა ისიც ვიფიქრო, რომ დავალებული ჰქონდა ჩვენი ჯგუფის დანაშაულის ფაქტზე მითლება. მაგრამ ეგეთი რომ არ გავაღვს, ამიტომ ვერ ვიკრებო ეს ცდაღატს... აქამდე თითქმის თავის თავს ელსარაგებოდა, ახლა გენერალისავე შემოიხრება და ატანა, თვალის თვალში გაუყარა და უთხრა, — ერთი სიტყვით, ის რუსი თუ უკრაინელი არაფერ შუაშია. ჩვენ თქვენი კი ყველაფერზე ვაგებთ საქმეს... აქამდე იმას გავაგებდით, რომ სხვებს არ ვიკარებდით, ახლა კი წუთი მხუთუთი?.. — ერთხელ კიდევ მოიკრია ქვედა ტანს ატანამა. მერე ჟურნალ დაიკრებდა იაფგა-ბანს ქაღალდს და კვლავაც თავისთვის ჩამაცვდა:

— კი, მაგრამ ასეთ შემთხვევაში დავაცვლიდნენ და დანაშაულის ფაქტზე ავიყვანდნენ. არა, ვასი არაფერ შუაშია. ეს უზარალო, ბედისწერა იყო, მტკიარაფერი. ნამოყვანეთ გამოძიებულთა,

ყველაფერს დაგწერ.

დაბს, გონიერისა და შორსმჭერტელი კაცის შთაბეჭდილებას კი ტოვებდა ატანა, მაგრამ მისმა, ანუ ბოროტტყველის გონებამ იმდენი ველარ გააცნობიერა, რომ ალექსი იწარმოა არ შეძლო მსოფლიო ხალხთა ბელადის აგარ-აზე თუნდაც ქურდობის მცდელობა დაეშვა.

კოლიმა! კოლიმა!

განაწიერ სტანდარტული იყო. ატანასაც ისე მოეცნენ, როგორც იმ წლებში ექცოდნენ მძიმე დანაშაულის ჩამდენთა უმრავლესობას. ოცდახუთი წელი მიუსაჯეს და გააციმბირეს. მაგადან-

ერთ ბოთლ ანაყში ნახევარ კოლოგნამ ოქროს იახოვან



იქნებ პაღლის თავი რკინიგზაშია დამალული?!

ამდ მისი სამი თანამო-საქმე იმად გემოთ მე-ზარებოდა. თუმცა მას შემდეგ, რაც ხმელეთზე გერ დადგა, არც ერთი აღარ უნახავს. მერე გენდინებო დღე ტრანსკონიბრის რკინიგზით ათრიცხ და მდინარე კოლიმის მთიანეთში ჩაშლეს. აბრილი იყო, მაგრამ მდინარის გაყინულ ზედაპირზე ტრაქტორები დაგრუ-

ნუნდნენ და ტვირთს დაათრევდნენ. უსაშველოდ ცოვდა. დღე კიდევ გაუძლევდა პავი, ასე იყო! ოცდახუთი გრადუსი იქნებოდა, მაგრამ დიდი ორმოც-ორმოცდაათი გრადუსამდე რომ დავიკე-ბოდა ტემპერატურა, სუთნად ჰქონდა მინერალის დათბებული, გაფარავებული ნახშირის ღუმელ-ში ვერაფერს შეუძლოდა და ატანასაც ხელს შეურიგდა, ალბათ, ცოცხლად გაევიწყლებო, მაგრამ წელ-წელა შექცია მალე გახსნებულა თავისი ქნა და ყინულიც დაიძრა. მდინარეზე გემები გაქონდნენ. იმედზე ჩაყახა, — ვინ იცის, იქნებ გაუქვლო კიდევ, იქნებ საქართველოც ჩაგა-ღნოო და თავს პირობა მისცა, თუ ეს მოხდა, სხვისი ქონებისკენ წესს დღემდე აღარ გავიხდევ-ტყობა, ღებრბა დაშაჯაო. ისიც ინაა, ღებრ-ბოთი რომ მოიღოდა ახლა, ორმოცდაათი წლის ასაკში, უკიდურესი გაჭირვების გამა გაასწავ-ლოდავითი წლის შემდეგ საშუალებითი წლის იქნებოდა და ვისდა ღად უნდა ამ ხნის, თანაც განვიბრალი კაცი საქართველოში. არც ცოლი, არც შვილი. კიდევ კარგი, მშობლები იყო გადა-სახლდნენ სასუფეველოში, შვილის ავაცხოზზე არაფერი გაუგიათ.

კოლიმაში საპატრონო ბანაკების დიდი უმრავლესობა მომიშვებულად დავიგებდით იყო გაზღაგებოდა, ყოველგვარი დაცვისა და მათეულ-ბურთის გარეშე ტუნდრული გაქცევა შეუძლ-ელოდ იყო და თავსაც არაფერ იმუხებდა, ფუჭ საქმედ მიაჩნდათ ბანაკების გაგარება. აი, ატანის ბანაკი კი ისე იყო შემოსაღატული, ჩიტც-გერე გადაფრინდებოდა მის მათეულბურთებზე, რომელშიც მაღალი ძაბვის დენი გადიოდა. სასა-მართლოს განაწიერ ატანას სასაგვლის გან-საუთრებული რეჟიმის პირობებში უნდა მოე-ხა და აქაც კი, საიდანაც გაქცევა თვითმკე-ლელობას ნიშნავდა (ტუნდრული გადამაფრე-არაბიერი გარანტია არ არსებობდა), გაქცევი-ბული დაცვის ქვეშ იყო. ბანაკში ერთიგვარი ქართივლი, რუსთაველი ბაგრი კვავცხკიარი (გარეი შეცვლილი) აღმოჩნდა. მეტალურგად რკინი-დენ თურზე, მაგრამ მასაც ბანდირები სინდგა-ტის მოუწოდებოდა განეგებოდა და ახლა ისიც ატანის დღემდე იყო. სამოვლდ ვახსენებ მაღ-გალია და ისევ ჯოჯოხეთური იყნებოდა დი-კარა. ამბობდნენ, ღალბაობითი მისრე საბოცდაათი გრადუსითაო. გუგულებითი იმდენი პატირები გაჭარბულ მინერალს და ღებრთს ეყვრე-ლობდნენ, აქედან არ გაგავადნო, რადგან გარეთ ირიოდ წუთში, ზეწურად იყნებოდა ადამი-ანი. საუთთარი თვალთ უნახავს ეს ატანამა. ურების დასკვის ყველაზე მარტვი მეთიდი იყო მინერალის გაგებდა. მერე კი ერთი ხელისგული-სოფან აქტი და ადამიანსაც ჩამოწერდნენ.

— ვეღარ გავუძლებ მე აქვარ ყურის. არც ის მეჯრა, აქედან გაღწევა არ შეიძლებაო. თუ

არ შეიძლება, რისთვისაა საჭირო ამდენი მათეულ-ბურთი და დავებოლი ნახებები? მოდი, აგე, იმ ორ რუსს შევეყი, კუთხეში რომ სხედან. სამი წელია ვაკერებდები და სანდო ხალხი ჩანს. არც გაქცევილს იტყვია უარს. ამაზე დიდხანს ვფიქრობ-დი, მენც იფიქრე და ისე გადაწყვიტე.

— მეც სულ ამაზე ფიქრობ, ოცდახუთი წელს აქ რა გამაძლებინებს. ამას სიკვდილი მირგინება. მაგრამ როგორ გინდა გააღწიო ლაგერიდან, — ან ნაწილი დავგვლეთ, ან მათეულბურთებში ჩავერებით.

— აქ მხოლოდ მაღაროელები ვართ. მართალია, ოქროს ველები და ვოლუბითი კიდევ, მაგრამ რად გინდა, ჩვენ რა? ოქროს იქ, გარეთ

აქვს ფასი, თორემ აქ გინდა გოდრები ავსე, რა ბუნებაა. პოდა, უნდა გავიკეთე, მაგრამ მათეულ-ბურთებიდან კი არა, გვირავი უნდა გათხარო-და და ისე უნდა გავიკეთე, რომ ერთი-ორი დღე ვერაფერი შეიტყუო, მერე კი ვეღარ დავკე-ვეთ.

— შენს პირს შაქარი, მაგრამ ხომ იცი, აქ მინა ოთხი-ხუთი მეტრის სისქეზეა გაყინული, როგორ გავთხარო?

— ჯერ ეს უნდა ამოთხაროთ და როცა ყინულის დენას იტყვებოთ, განზე გავსხვეთ. იქ მინა რბილი იქნება და იოლად დავსვებით. აი, ამოსახველი კის ჩამოვდება კი გაგვიჭრებდა, მაგრამ ხომ გავიგნო, როგორც გიჭირდეს, ისე გიღირდეს...

— რუსებს უარი არ უთქვამთ. სიამოვნებით ნამოვალთ, განახლებს, მათგან უფროსმა, სერ-გეი კი საქმიანად თქვა:

— Раз в четвером решили сбежать, сви-иной надо с собой брать, иначе с голоду подохнем.

გაოგნებულა ატანამა თვალზე ჭყტა.

— რა, სვიანა, რის სვიანა, საიდან მოვიყ-ვანო სვიანა ამ ყინულეთში, — უთხრა და

განახებდა, მართალია საცაა დათვის გამარჯვებით დაიპყრებოდა. ზურგს უკან მისი ქონების ხაც კი ესმოდა. მაგრამ მისი თავებობებით გარბოდა. უცერად მისკენ მო-მავლდ რამდენიმე მანრიბს მოქრა თვალთ. აგერ, მასზე მისდებოდა თითქმის შემატისა. უკეცვლია, მონადირეები არიან, — გაოგნა და უკან მიიხედა. დათვი ისევ მოსდებო-და. მერე როცა შურა ისევ წინ გადმოტანა, მოახლოებულ მანრილზე შინსაკომკლები დაღაძანა.

თვალეში ჩახება. ფიქრობდა, ალბათ ხუმრობ-სი. სერგეი კი ნარებზე მიყრილ დომინოს თამაშში გათრულ პატირებს გადახედა და სრულიად მშვიდად, სმადლა განმარტა:

— Вот их сколько, возьмем молодых-о, похорим и на всю дорогу хватит. Идет? — ჩვენ ბანდები ვართ და არა კაცებამე-ბი. გეყობა, ჯერ მოვიგვადებთ. დაივიწყეთ რაც გათხარით, დღეიდან ხელს ვიკლბთ ამ საქმეზე. — ატანაში მშვიდად ლაპარაკობდა, მაგრამ ტყე-ობდა, მზად იყო, აქედ მიეზრო ეს არამზად სერგე.

— Извините, если что и в тундре и в тайге это нормальное явление. Продук-тов здесь не достать. А вы думайте мне охота человеческого мяса есть?

— პროდუტებს მე ვიშოვი, — განაცხადა ატანამა, — ოღონდ ეს სისულელე ღალავი გაითხაროს.

— როგორ იშოვი პროდუტებს, როცა ერთი ბანდირი პურისათვის ერთმანეთს ჭოცავთ პა-ტირები?

— ხომ ხედავ, ყველა მინერალ დომინოს რომ თამაშობენ?

— გეხდება და ისიც ვიცი, ერთ ნაჭერ ღორ-სა და ერთ კბილ ნიორზე რომ თამაშობენ. რამდენი ხელი უნდა მოიკო, მთელი თვე-თვე-სახეგარი რომ გვეყოს თვის კაცს? ან ეს უშლიკე-ბი რა მოგაგებინებ?

— ენაბოთ, ვინ უფრო დიდი უშლიკია ჩვენ შორის. რამდენხაც გინდა, იმდენს მოვიგებ და საჭირო სარჩოსაც ვიშოვი. მორჩა, დღეიდან საშავდის იწყება, — გამოაცხადა საზეთიოდ და რუსებს ანშნა, მიყურეთო.

— ბიჭებო, თუ წინააღმდეგი არ იქნებით, მეც მათამაშო, თორემ მეტისმეტად დამრია ხელი მონიქელობა, — დომინოს მოთამაშებებს მიდა-გა ატანაში. მოთამაშებმა დიდად გაიხარეს ახ-ალი წევრის მოამაშებმა და მათზე მოქონეს ადგილი... ზედწედა ნაგაო რამდენიმე დღის უფლება ატანამა და თითქმის თავის დანებებულა აპირებდა, ნამდვიდა კიდევ, მაგრამ ატანა ან-არება სძლია და გაუმართალო კიდევ ერთიშე-ორის მიყვლით მოიკო რამდენიმე ხელი. გამო-ქვლები მომტერებოდნენ ბადრი და სერგეი, თვალეში არ უფერებდნენ. ძველმა მოთამაშებმა გაცლა აშვირებინ, — გეყობა, დღეს არ გვიმა-რიტლებს და თამაში ხვალ გავაგრძელოთო. მე-ორე დღეს კი მოხდა ის, რასაც არაფერ ელდავ-მონიხააღმდეგეთა ბანაკიდან მათი ჯილა გაქცა-ს (ტყუბია) და ატანამეცხვებს წინადღეს) და განაცხ-ადა, მე და ატანა უნდა შევბათ ერთმანეთსო. მასაც თვალთ არ დაუხამაშებია, საბასუხო მოთ-ხემა წამოაყენა, მაშინ თითო ულუფაზე აღარ ვითამაშებ. რაც გუშინ მოვიცე, ერთიანად ჩამ-

ოვდგარი და მაგიდაზე ციფრი 75 ამოკანრა. რუსმა ეშმაკებმა ჩაიღიეს — ყველას ვიხიო, უკან დაიხიოვნ და თამაშიც გაჩაღდა. ქულა ქულაში მისდევდნენ ერთმანეთს მომავლრები. აღმოჩნდა, რომ რუსი ტყვეილად არ იქმნებოდა, ატანის მიგება სასწარზე იდო, თუმცა იხ-ტაბრის არ იტყვია, ეს დუშინი უჭირებდა საქმეს. კი, ხელში ამას გარდა ერთი ატანა და ერთიც დღეიკე ჰქონდა, მაგრამ ეს იმდენად ცოტა იყო, სასწიროს თავის მარცხ ვერ გადაბარ-იდა. დუშინი აშკარა ნაგება ნიშნავდა. ატანამა ძველ, ოცდაცხვ ნაცად სერგის მიმართა — უე-ცრად მარცხენა ყური მოიხრისა და კველდით მდგარი ბადრიც იმავე წამს, თითქმის შეშის-ვევით ნამოდო გახურებულ ღუმელს. სავა-მური ხაზური ჩამოიშალა და საჭიროს შეიქნა საბიხოდ, რომ ატანას დომინოს ის საბედის-წერი ქვა, რომელზეც ორი ექვსიანი იყო გამო-სახული, გადაეცალა და ახლა თითქმის არაფე-რიაო, მაგიდაზე დაყარა ხელში შერჩენილი ორი ქვა, რითაც დიდად ახიამოვნა მონიხააღმდეგე-ბ რუსმაც საზეთოდ ჩამოაშკრივა თავის ქვე-ბი — იგი მოგებული იყო. მისმა მომხრეებმა ყიფნა დასცეს და ის იყო, თავიანთი კერის სიხარულის ნიშნად მალდა უნდა აქსრლოთ, რომ მაგიდაზე თავდახრილმა ატანამა დინჯად განაცხადა:

— კი, მაგრამ სადაა აქ დუშინი? — ირგე-ლიყმეოფრი იქვე გაიყინნენ. ატანამა კვლავ, აშკარად უფრო ხმაილდა გაითხარა, — სადაა აქ დუშინი?

ყველანი სმნად იქნენ. მხოლოდ მოგებული არ აქცევდა ყურადღებას მის კითხვას.

— სადაა აქ დუშინი? — კი იღირალია და

თან მაგიდაზე ისე გაგებებით დასცხო მუშტი, რომ ცალი დღე მოსტყდა მაგიდას.

— А я почем знаю где шестерка, поishi если в чем нибудь подобраваюсь... — თამა-მად გამოაცხადა მოგებულმა და დაკარგული ქვის მოძებნას დაელოდა, მაგრამ ამაოდ — გერც იტყვებ, გერც პატირების ჯიბეებში ქვა ვერ აღმოაჩნეს და ატანამაც მოგებულზე მიიტანა იერიზი:

— შენი დედა, შე მათხვარი. ექვსიანზე შენ გააქრე, რომ პარტია მოგეყო. ახლა ჩემი სამოცდახუთმეტე ულუფა გმარტებს, გაიგე? არადა, აქვე დაგაყრევინებ ნაწლავებს... — და გეგამ ჯიბიდან ფოლადის გრესილი, ალესილი ჩაგებო დააძრო. მიგებულმა უსერბული დი-მითილი გახედა თავისიანზე, მაგრამ ვერც ერთ-ის სახეზე თანაგრძნობა ვერ ამოკანრა. აშკა-რა იყო, მინერალ მეთიდა ირგე ბანაკი ატან-მას უფრად მარს, რადგან ესეც გაქრიბა წესით და რიგით ნაგებულს არ ეწერებოდა.

— ატანაში მართალია — ერთხანად გადა-წყვიტეს და განბილბულ მოგებულზეც გან-აქნეს დაფიქროლა. იოვდა, ტუნდრების ყრა აქ სასტყვედ ისეველია. პატირთ დღეიდან საბარა-ული, თუმცა მთელი ერთი თვის საყუად ულუ-ფას კარგავდა — ორი თვე უნდა ექმნიშოდა, მაგრამ ბანაკის კანონი შეუვლიდი იყო. მას თაღ-ლითობაში ედებოდა ბრალი...

მოგვიანებით ატანამა ისიც გაიგო, რომ არყის შოვნაც შეიძლება და მაღარიდან ყოველდღე გამოჰქონდა ოქროს ნახებები არაყზე გადასაქმე-დებოდა. დომინოს ქვის გადასაქმეც არც მათი გადასაქმეა უჭირად და მართალია, თითო მთელი არაყში ნახვარი კილოგრამ იქონის ბოთლად, ორიოდ იფიში ხუთი თითის შოვნა მოახერხა. ამასობაში, სერგეი და მისი ამხანაგ გენა ბადრისთან ერთად თოხნულებითი თხრილები გაიგნას. დროდადრო ატანამაც ქმარებოდა ნახებს, გან-საუბრებოდა მათ თხრის დროს, სადღაც 50-60 გრადუსზე გაყინული მინა ფოლადის სიბტკივით უშლიანდებოდა გვირანგაყვანებს.

გვირების გათხრა? ამის შიში არასოდეს ჰქონია კოლიმის ადმინისტრაციას. დარწმუ-ნეულნი იყვნენ, რომ ეს ტექნიკოლოგიურად განხე-როვებულად იდგა იყო და არც ერთი გიგი არ მოჰკრებდა ამ საქმეს ხელს. ამიტომაც ბანაკში გვირების ძებნა ტრადიციულად არაყის მოს-დიოდა. არადა, მთელი შევიდი თვე ჩალოწიბოდა თოხნული. ამოღებულ მინას ქვრიან ამინდში აბნეოდნენ ბანაკის ტერიტორიებსა და საკანლი-ზაციო მიწში ყრდნენ ცოტკოტკას...

...ასე რომ, მარტის დასაწყისში საწოვავითა და არყით მომზადებული თოხნული ერთ საღ-ამის ბანაკიდან გაუჩინარდა. თუმცა, დილაც და საღამოც ერთნაირი იყო. პოლარული ლამების წყალივით მათი გაქრიბა-გაქცევა მქამდე დღეს გაიგეს და რაკი უგზოობის გამო კვლავაცვალ დეფნა უაზრობად ჩათვალეს, ეს საქმე პოლარე-ული დღეების დადგომამდე გადამდეს, რაც არც-თუ ისე შორს იყო.

ამასობაში კი გაქცეულები მის ვი-ავტობა-ით მიიწვედნენ წინ. გზადაგზა ტუნდრებში, ჭოხი-ბის გაღვლისა, სადაც ახლა ყინვის წყალივით ეს შესაძლებელი იყო, გამიზნო ბალახებულს აგროვებდნენ. მერე პატარა კოცონს დაწინდ-ნენ. ოქროსი ქოტი კი ჯერ კიდევ ჰქონდათ, ბადრმა გნას რომ დასაბრუნო აღარ უნახდა, ეს აღიზიანებდა. კიდევ კარგი, ნადირს არ გადა-ყრიან. ტუნდრას ამ დროს ნადირიც გრივებოდა, მაგრამ პოლარულმა ნათებმა, რომლებიც ხან მარჯვნივ და ხან მარცხნივ, ხანაც პირდაპირ გაქრებოდა, მგზავრებს ისე აუბნია თავება, რომ ცოტაც და წრეებზე უშტყურებოდა. მა-გრამ, როცა სერგეი იყვარა, იურგას ძეგადყო, ყველაფერი თითქმის თავის ადგილზე დადგა. მალე გზის მანქნებელსაც წააყვინნენ — სერგე-ნიკოლოკი, იურგენიდა იგი და ატანამაც თავის თავზე აღიო გიგობა.

ჩვენ ახლა მაგადანის ოლქში კი არა, იაკუტიანში ვართ. აქ კი რამდენადაც ვიცი, ჩამშ-გები ხალხი არ ცხოვრობს.

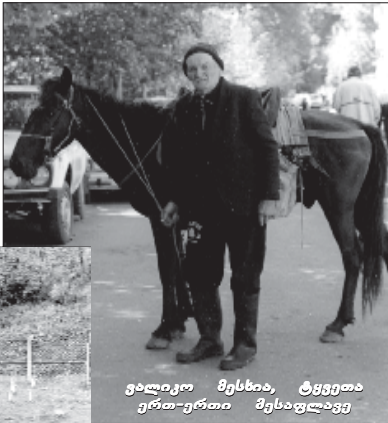
(გაგრძელდება იხ. გვ. 11)

9 მაისის ჯერ

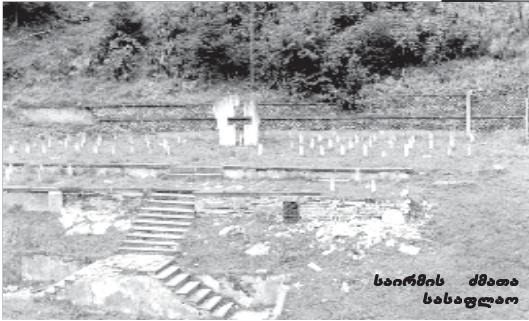
„მამა იმ გერმანელს აღდგომის დღეს, ვინც თმის დროს სიცოცხლე არქუქა“

კარგად მახსოვს დიდი სამშალო დროს დანერგვა და დამთავრება. მამა ჩემი არსებობდა მისი ბიძაშვილი მოსე ვაშაყაძის პირველი დღეებიდანვე გაიწვიეს ფრონტზე. მამა მძიმე კრიოლოების გამო ორ წელს იმდენი დამარცხდა. მოსე უგზო-უკვლოდ დაკარგულა მორის მოსვდა. მამამ მე და დედამეს გაგანდო მისი „დაკარგვის“ საიდუმლო — მე ჩააყვდა ხელშიო — გაცივებოდა შერწმუნებული, — ერთ მალევეს ვიცავდით. მოწინააღმდეგის საპერო ძალებმა მთელი პოლი გაა-ნადგურა. გადარჩა მათი, მათ

დროს გერმანელი ავტომატობრტოვებული დამაგდა თავზე. ფერი დაგვარდა მიკვალულს ხელი გაეშვა. გერმანელ გარისკაცთან პირისპირ დავრჩი უიარაღოდ. ერთი შემთხვევა, რაღაც ჩაილაპარაკა, იარაღი დაუშვა და გამორდა... მოსე დაემარცხა. მისი სიკვდილის ამბავი ჩემ გარდა არავინ იცის, დღე, ელოდონ...



ვალიკო მესხია, ტყვეთა ერთ-ერთი მესაფლავე



საირმის ძმათა სასაფლაო

შორის, მე და მოსე. მთელი დღე შვი-ერ-მეორედი ველოდით მტრის ახალ იერიშს. მოსე ღელში ჩავიდა წყლის ამოსატანად. უკან მობრუნებულს სწრა-პერის ტყვიამ მოუსწრაფა სიცოცხლე. შუბნდებისას მოსეს გავიშე შინაგულში შევახვიე, მინდოდა დამემარხა... ამ

რამდენიმე ხნის შემდეგ კომისარი-ატმა მამა კურორტ საირმის გზების მშენებლობაზე გაგზავნა ოსტატად. ადგილობრივ გლეხებთან ერთად იქ გერმანელი ტყვეებიც მუშაობდნენ. 1944 წლის ბოლოს მამამ სახლში (სოფელ საბრახოში) ერთი გერმანელი ტყვე მო-

გვიყვანა, მიშელს ეძახდა. დააპურა, გა-მოსაყო, პატრონიდა. მიშელმა მი-ნაერებს წერილიც კი მისწერა, მაგრამ მე და დედამ მისი გაგზავნა ვერაფრით ვერ შევიძლით. გაზაფხულზე ტიფი მოვიწიე ჩვენს მხარეს. დედამეტი კარტო-ფილსა და რაღაც ტაბლეტებს ატანდა მამაჩემს გერმანელი ტყვეების გამო-საკვებად და სამკურნალოდ. ტიფმა იმსვენებლა ჩემი სუთი წლის და ნანა. მამაჩემის ტყვე-მუშებიდან კი 51 კაცი ახოვნდა. მათ შორის, მიშელიც იყო. მათი დაკრძალვის ორგანიზაცია მა-მას, ვალიკო მესხისა და ირადი ფიფის დაევალა. წესი ქრისტიანულად აუგეს.

ნუთისოფლის სტუმრები პარტი!!

— რასა იქმ, გოგო, ეგვი ცოცხალია და სატყვა დაწვეთ თავი. დრო რომ იყო, თავად ჩამოგიდგეს დამწვე-ბი. ვერა სხვა, ჯერ მწანეა, სხვი არ შესდგომია! — მომხსნა ზურგს უკან წყნაშერული ნათქვამი, როცა გააქვებოდა ვარსკვლავი ზრდადელს-რუდელებს ვაშლის ხეს. მოვიხიდე, ჩია დედამერი ნამომდგომიდა თბეს, დამ-ქვანა ტუჩებზე საბოლოო კბილი შერ-წინოდა, სახეე ჩამოსტყნობოდა მზეზე დაკიდებული ჩირივით. უცებ შემეშ-ინდა კიდევაც, მაგრამ ისეთი სითბო ედგა თვალბში, რომ უცებ დავმშ-ვიდდი — ასეთი თვალბის პატრონი ავის გამკვრელები არ იყო...

— თუ სტუმარი ხარ, ჩემთან წამო-დი. აი, იმ გორაზე ავიდეთ, ცხვარს დაჭედოთ. აქ, ჩემო კარგო, ლეთის-მშობელი დადიოდა და აქაურობას კანის კალთებით მგვიდა ია-იები ზომ გაცივარს, ისინი ლეთისმშობლის ცრემ-ლები და მამის განდენი, უღვიოდ ნანაზე შეიღს რომ დასტირიდა, იები მის ცრემლებზე ამოდიოდა. იებს ვინც გაქვებეს, უნდა მოეფერო, დიდ მალეს და სიყვარულს გრუქნის და იმითი... აი, ვაშლი რომ გავაგებოდა, ფრიცვალ-ბამდე არ უნდა სჭამო, განწყენს, საბოლო-ეც ვაშლის გამო არ დაკარგვს ადამი-ანება?!

— გვერათ საბოთისა და ჯოჯოხ-თისა?!

— მეფრა და დიდი იმედი მაქვს, რომ იქ გასწორდება მრუდი საბო-თალი. საბოთი ღარიბისა, თალისა და ქვრივ-ოხრისა... ნუთისოფელში შეიძლება დიდი გაჭირვება ნახო, მა-

გრამ უფლის სადიდებელს თუ აღა-ვლენ, აგებებდა სინაოლით სული. მი-დარი ღელსოზე ნაღვლებად ფიქრობს, რადგან ოქროს ბრწყინვალეობით აქვს დაბინდული გონება. ასე რომ არ იყო, მშვენიერ განიკრებდა, ურცემის იმ-ედს გაუქნდა... ამბობენ, ქალაქში ჩემი ხნის ბებრები მათხოებოვინ და ქოხ-ი არ უღვათო, ნაგვები კიდებდა. არ მინდა დაევიწყო, რომ მართლა ასე გაფუჭდით ქართველები და ასე მოგე-ლი ბოლო. მითხარა, რომ ტყუილს ამბობენ. მიამზე რამე, — მუდგარით მომეცქერდა მოსულმა... ვერ მო-გაყვებ, არადა არც სინაოლის თქმა მინდოდა. ცუდად მისი ყურადღება სხვა რამზე გადასვტანა.

— ცხვარი სულ თქვინა?!

— ზოგი ჩემი, ზოგიც მზობილისა. ცხვარი რომ უფრო მეტი შევა, სახლს სიმ-დინდით ავსებს. ერთ კუთხეში მა-ტყალს დაჭედებს, მეორეში ხორცს, მესამეში ყველსა და ერბოს... ამაღალ მაგვრის საბან-ლეშიმი დგამივინ, თუ რამე გტყვა, ყველა სატყვარს გამოგ-ინებებს, ნაიალი, მამა...!

— რა გქვია, ბებო?!

— მშვენიარს მქვია. ადრე მარ-თლაც მზებუთი ვანათებდი, ყველა მლოცავდა, აი, მზებუთნახაიო, — ამ-ბობდნენ. მეც შევიფერებდი ხოლმე ქებას ახალგაზრდა ვიყავ და ნუთი-სოფლის ბერი არაფერი გამეგებო-და... აჲ, მუე ისევ გამგაბა და უბერ-ებელია, მე კი ისე ჩამოვჭყნი, ხალხებს ვერიდებო, არ შევაშინო-მეთქი. განა მუე კი არ შეგატყ წელან შიში, თითქოს ტყიდან კუდიანი დედამერი გამოცეც-ალო, მაგრამ არა ვერაზნო, ახალ-გაზრდა მეც ვეთი ვიყავი, მეც უსას-როლო მეგობა ნუთისოფელი, მაგრამ გული არაფერზე მწყდება. კარგი დედა-მამა და დამა მყავდა, კარგი გავცდის ცოლი გავხდი და დედობა მელირსა. ექვსი შვილი მაჩუქა ღმერთმა, 18 შვილ-ინშვილი და შვილბივლებს ხომ ე-ლარა ვთვლი, რამდენი ხანია...

უკან მობრუნებულმა სასაფლაოზე შევარათ: — ყოველდღე მოდივარ და და ვსუარები ჩემს მკვდრებს... მაშინ სხეულსა ჭამს, თორემ სული ისევ ჩვენ შორის ტრიალებს. აქ მოსულს რომ მხედავენ ჩემი მკვდრები, სიზმარ-ში მეცხადებენ, კარგად ვართო — მეუბნებიან. ახალგაზრდობაში მეშინო-და სიკვდილის. ვერ წარმოგიდგინა, რომ აღარ ვინცნებოდი, აქ მზე რაღასთვის გაანათებდა და აქ ყველი ვისთვისა დაკვირვებდა... 18 წლის შვილი რომ მომიგდა, მინდია, კარგა ხანს ვუცდრდი ზეცას გავიგებელი და მივირდა, დედამამის რომ არ ემსობოდა, ქვეყანა რომ არ დაიქცა. მაგრამ მიხვდი, რომ ყველას თავისი ხელი და მთავრე აქვს, თავისი ცა და მინა... ჩემი მინდისა მზე ჩავსვდი, თორემ ციკოს ნილი ხომ დარჩა, ლამაზი და გიორგისი, ბერდიხისა და მზახის, მოდა, იმ მზეს უნდა მოე-

ხმირად ისვენებდნენ მათ გამძლეობას და შრომისმოყვარეობას. მე ჩემი გზა მქონდა. მივიღე სათანა-დო განათლება. 30 წელზე მეტი ვე-სახურე ქვეყანას. გმონილოვები ღე-ნიკრადის ოლქის ძმათა სასა-ფლაოების მშენებლობაში.

— მარშან საირმეში ვიყავი. გერ-მანელთა საბრძოლო სასაფლაო რომ გე-რე, გული მეტკინა. შევხვდი ვალიკო მესხისა და ირადი ფიფის ოჯახ-ის წევრებს: მათგან შევიტყვე, რომ მამაჩემს თურმე ხმირად მიპქონდა პურმარილი, გაუვლიდა მესხისა და ფიფისა, დახსდებოდნენ ტყვეთა სასაფლაოზე და უცხოტომელთა შესანდობარს სვამდნენ. მამაჩემი აღდგომის დღეს იმ გერმანელს, რომელმაც სიცოცხლე არქუქა. 80-იან წლებში გურამ გენიას თაოს-ნობით სასაფლაო შეუკეთებიათ, მაგრამ ისევ გაპარტახებულია. ზედ საქონელი დადის. ამის შესახებ თავის დროზე ეფუარე შევარ-ნაძეს ვრცლად მივწერე, მას ხომ გერმანიაში დიდ პატივს სცემენ, მა-გრამ ამაოდ.

ჩვენს ქვეყანაში ახლა ბევრი რამ შეიცვალა. იქნებ გერმანიის საელ-ჩომდე მივიდეს ჩემი გულსიტყვილი. თუ ფინანსურად დაგეგმარებინა, მზად ვარ, თვითონ ჩავედგე სათავეში სასა-ფლაოს კეთილმოწყობას. მინდა, მამა-ჩემის სიცოცხლის გადარჩენისთვის პატივი მივაგო იმ ადამიანთა ხსენებს, ვინც ფაშისტის ისევე შევინარა მსოფ-ელოდ, როგორც ჩვენი თანამშავე-რნი. მინდა, ქართველებს მუდამ უნ-ათებდეს გზას შთაგონება იმისა, რომ „რაც მტრობას დაუტყვევია, სიყვარულს უშეშებია“.

ათონადლე გაშეშებ, შინაგან სამკურნაო საშაბურის მიაორო

ფრთხილები, ამ სხივებით უნდა ფრთხიერება სული... — შენ ხომ ხარ დედა?

— არა! — თავი დაგვარე.

— რაია, შეილი, რათ აგვიანებ, არ გიღდა სამოთხე იხილა? ღელსოში გიღდა თავყანა იმითი ვცემო, რომ დიდა იყო, კი შეილი გაზარდა... დედა დამ გაყვს?

— როგორ არა, ძალიანაც მიყვარს. ვერ წარმოგიდგინა უფროსმეოდა სიცოცხლე!

— ჰოდა, ახლა წარმოიგინე, რომ არ ჰყოლიდა, კარგად იქნებოდა! — აი, ჩემი სახელი! — დასაშრდა საუბარი. ფილში თუ მინახს ისეთი სახელი. ბანინი და ნახერად მინოვ, მაგრამ მაინც საოცრად სუსთა და პირილა. ხატებთან მიმიყვანა, სათელი ანთო და მომანოდა: — ჩემი ჩამო-წილია, რასაც იმბრტე, აგიღებოდა.

სათელი ხელებში ჩამწევა, ათათი რამე წყურსულე მშვენიარის ხატებს და როცა გამოლი სუფრასთან მიმი-წევა, მაშინლა გამახსენდა: — შენი სულელი სად არიან-მეთქი?!

— ბარში გადასახდნენ, ზაფხუ-ლობით ამოდიან, ძნელი მათში ცხო-ვრება. არც სინათლე, არც ტელევი-ზორი და რადიო, გაუხედიც იმე-ობად მოაქვთ. სკოლა დაიხურა და ახალეებს წიგნის გარეშე ხომ არ და-ტრებდნენ? მეც იქით მქვია, მა-გრამ გული არ მიდგება... ცხვარიც გაილახა ბარში, ბენე გაუფრდა, რქე ცხიმი დაკარგა, ყველა — გემო...

არაყი ჩამოასხა.

— ეს მწარე, ჩვენ ტბილად ვიყო, ცრემლი გავშროს, სახილი მოგვცეს. სტუმარი ვარო, რომ მითხარი შე-ვედრისას, ყველანი სტუმრები ვართ, შეილი, ნუთისოფლის სტუმრები... ადრე თუ გვიან, ყველას მოვიწენეს „შინ დაბრუნება“ — იქ კი, გითხარი, ვინორ არის გასაღებული, სხეულსაც ვერ გაატყ, მხოლოდ ღრუბლად ქვე-ლი სული თუ გაუფრდადებდა და ორად დაგვრტა ნაგროვები ოქრო-ვერცხლი და ნაშენები სახალები. ა-ბიტომ მარგალიტები სულში უნდა და-გროვო, ვარსკვლავითი რომ გაზა-თოს შენსა სულსა და ღმერთს შერე-დანახა გაუხარდეს...

...იმ ღამეს თავისივე ხელით შევე-რილ მატყლის ლიბ-საბანში ჩამწენია მშვენიარმა. ტბილი ძილი და მშვიდი სიზმრები მისურვა. როგორ გაჯიბი-ლო მე ცოცხელმა და... ღელსმშობელი ვიხილ სიზმრად, თავისი კანის კალთებიდან ია-იებს კრეფდა და ხე-ლში მინყობდა: — ნაი, დაარჩე, ძვერებებსა მოაფრე, აყავივლი. მეორე დღეს სოფლის ბოლომდე გამოიბილა მშვენიარმა. კარგა მან-ძილი რომ გავიარე, უკან მოვიხიდე, ისევ იქ იდგა და რაღასდგარი სინა-ოლი უქვერდა ჩემს და მას შორის დაცარიელებულ შარავანს...

ინგა ჯაფელი

რას გავცვი, მამა?

— 6 მაისს გიორგობაა. ამ დღეს 23 წლისაა გიორგი იმბოთი. რატომ არის ეს დღესასწაული წელიწადში ორჯერ?

— ნათქვამია, რომ საქართველოში წლის ყველა დღეს რომელიმე სოფელში წმ. გიორგის ხსენება აღინიშნებაო, რაც დასტურია იმ დიდი სიყვარულისა, რომლითაც საქართველოში დიდ-მონაშე გიორგი სარგებლობს. გან-საკუთრებით კი ცელესასწაულობა 6 მაისს, წმინდანის აღსრულების დღეს (303წ.) და 23 წლისაში — ბორბალზე ნაშობის დღეს.

— ჩემი ძმა ამბობს, ღმ-ერთს არ ვუფერავარ, არ მეს-მარება და ამიტომ არის ოჯახის მიმართულებით ცდილობა, და-გროვებო, რომ ასე არ არის, რა გეუბ, რა ვერა?

— სასურველია, თქვენს ძმას ნაკე-იხობი ჩვენი პასუხი, იგი ასეთია: ჩვე-ნი აზრით, იმამი, რომ მუდმივად არ უმართლებს, პრალი თვით ადამიანის აზროვნებას მიუძღვის. სიცოცხლე — რაც უფლის ყველაზე დიდი საყვარ-ია თქვენს ძმას უკვე მიყვა. როცა ადამიანს არ ყოფნის მადლიერება იმისა, რომ ჯანმრთელი დინადა და საკუთარი ხელით შეუძლია სარჩო მოინიოს, რასაკვირველია, შრომის კეთილი ნაყოფის მიღებაში ხელი შეუძლება. მიმოხედოს თქვენს ძმამ ირგვლივ ნუთი ვერ ამწნეს, რომ მის გვერდით არიან ადამიანები, რომლებ-საც თვალისმინი წართმეული აქვთ და ამ საყვარელს თუ ხედავენ, არიან დავრ-დობითი და სმნადახეულები, მას კი თვალისმინი აქვს, სმნად და სიარუ-ლივ შეუძლება. ის კი მადლობა არ სწირავს შემოქმედს ამისთვის, არამედ ემდურის. გამოსავალი ღვთის გზაზე კი არ არის, არამედ ის, რომ შევი-ვაროს უფალი და რწმენით ევედროს. სახარებაში სიტყვები — „იოხილეთ და მოვეცხეთ“ იმას ნიშნავს, რომ ვინც უფლას რწმენით ევედრება, რასაც იოხ-ის, მიიღებს.

— შეიძლება თუ არა გამ-ოცდილი ბუბისა და ბაბუის სურათები საფლავის ქვაზე?

— უძველესი ქრისტიანები საფლა-ვეზე სარტოდ არ ავეთებდნენ სუ-რათებს — მათი რწმენის გამოხატვა უზარალო საფლავის ჯვრით შეუძია გახალხთ. სურათები სასაფლაოზე მაშინ გამოჩნდა, როცა ფოტოგრა-ფია შეიქმნა. აქედან გამომდინარე, სუ-რათის საფლავის ქვაზე ტელევიორ კანონისათი კანონი არ აქვს. თუ თქვენ გნებავთ წინაპრების ძველი ფო-ტოების შეცვლა, შეცვალოთ, ეს თქვე-ნი პირადი გზაა.

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვამართა „კვი-რის მაღალტრანსკლავის სე-მეალებით. მათი განხილვის შესახებ ის გე-ნა.

მკითხველთა შეკითხვებზე უპასუხებენ მართლმადიდებელ-ნი მამები.

მის საფლავზე, მცხეთაში, სამთა-გროს დადგათა მონასტრის ხეში განსუფუტელი ათთია კანდელი. არ



არამიანდრეი პაპიკი (მარჯვენა) საბასოვარ ფოტოგრაფი

THE PICTURES OF FATHER GABRIEL 2004

წყდება მომლოცველთა რიგი, რომე-ლიც სხვადასხვა მიზეზ სწინაგან იუ-რენებიან.

ამჟერად მორწმუნეებს საშუალება აქვთ გავცნონ მამა გაბრიელის სა-მასოვრო ფოტოებს, რომელიც გა-მოსცა მისმა სულგერმა შეილა ითარ ნიკოლაშვილმა.

აბტორის მოკრძალებული თხ-ივნა, თუ ვინმეს მოუკვება მამა გაბრიელი ფოტო, არ ვიგეომასა-ლა, დაუკავშირდნენ. (ტ. 899-94-60-24).

საქართველო

გაგონილა მაისის ნოვატი

მაისი 2004

ქაჩიბე

საქართველო

გაგონილა მაისის ნოვატი

საქართველო

საქართველო

საქართველო

საქართველო

საქართველო

ნახიჯი ჭეშმარიტებისაგენ

მინე პიკელი ისპის, ის ნაჩვენებია ჩვენს

ამბობენ, ავტონომიის მეთაურის პოსტს ბათუმის ახლანდელი მერი დიკაველსო

ბათუმი და თბილისი კვლავ ძალდა და კატასტროფით წაყვანილია. ორჯერ მერიდანი გაცემის უფლებამოსილება იმის. ლიდერები მკაცრად საკუთარი სპეციალური ამბობენ. ბევრი ამგვარი ქაღალდი გამოგონია სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში კონფლიქტების დაწყების წინ. ჩვენ შიდა ვართ ჩვენი კონსტიტუციური წყობის დასაცავად, — განაცხადა აჭარის ლიდერმა და დიპლომატიის ადგილის სურვილიც გამოთქვა, — დროა საუბრის ტონი შევცვალოთ და ჩაის და ყავის სუფრას მივუსხედო მოსალაპარაკებლად. ავტონომიის მეთაურმა დაიწყო, — ავტონომიამ ცენტრის მიერ წამოყვანილი 12 პირი — შუამდგომლობა, დანარჩენის შესრულებასაც აბიურება, მაგრამ საბინოს დროა საჭირო, და მიყვალა, — ახსრულდეს მოთხოვნებს არ შეესაბამება. თუმცა არ დაუზუსტებია, რომელ თვლიდა ახსრულდეს. ამასობაში კი ჯვარედინი მუქარები ბათუმსა და თბილისს შორის სულ უფრო მწვავედა — დეპუტატმა გიგა ბოკერია ახლანდელი მერიდანი მოითხოვა — ნებაყოფლობით და რაც შეიძლება მალე დაიბრუნოს უფლებამოსილება — „ტახტიდან გადადგომა“ შემთხვევაში ხელსუფლება მას და მისი მოკავშირეების ხელშეწყობის გარანტიებს მისცეს.

დეპუტატები ყოველთვის ის იმარჯვებს, ვინც გასრულა მომართვის. თბილისისა და ბათუმის ადამიანობაში კი ყველაფერი პირიქითაა, ვინც ისევ ის, სწორედ ის ნაჩვენებია. ნერვების ომი მიდის, სადაც არც საპარტიკის პრეზიდენტს და არც აჭარის ლიდერს არ აქვთ უფლება, დაღვარონ თანამშემშველთა სისხლი. გაიმარჯვებს ის, ვისაც ნერვები არ უღალატებს. მიხეილ სააკაშვილი შეტევას გადადის — ასლან აბაშიძე თავს იცავს. მათი ბრძოლა რინგს წააგებს. ჯერჯერობით ქულებით პრეზიდენტი იცვს. მაგრამ ახლა



თამაში გადამწყვეტ ფაზაში შედის. მიხეილ სააკაშვილს უკანდასხვევი გზა აღარ დარჩა — საქართველო ნანგრევებად არის ქცეული და მან ქვეყნის შენება უნდა დაიწყოს. დაცოქებას ხალხი არ აპატიებს და მით უმეტეს, ასლან აბაშიძესთან მარცხს. სააკაშვილისთვის ეს პოლიტიკური სიძლიერის ტოლფასი იქნება, გამარჯვება კი იმის დასტური, რომ ახლგაზრდა პრეზიდენტი ნაწილობრივ ეროვნული ლიდერი გახდა. აჭარის მმართველს კი, პირიქით, შეუძლია უკან დაიხიოს. ამბობენ, მოსოვი და თბილისი ასეთ გარდასტვინებას განიხილავს: ასლან აბაშიძე უსაფრთხოებას იმპრადი გარანტიებით ნებაყოფლობით გადადებს, ავტონომიის მეთაურის პოსტს კი მისი გაცი, ბათუმის ახლანდელი მერი დიკაველსი. „აჭარის ლომისთვის“ რასაკვირველია, ეს უკეთესი გარანტია იქნება, ვიდრე პირველმა გასცეს ბრძანება „ცეცხლში“ და ურჩი ადგილობრივი ლიდერიდან სეპარატისტად და მემბრეზითა ბეზღად იქცეს.

უტრი რუ

თუ გინდა აპუ-ის პარტნიორობის დაგეგმვა, აპუ-ის პარტნიორობა უნდა გახდეს!

— წერს ანალიტიკური ცენტრი STRATFOR-ი სტატიის „ბრძოლა ყოფილი საჰაერო გავიშრის გამო: სომხეთის მოსაპოვებლად“. ცენტრის ესპერტები ასკნიან, რომ აპუ-მა სამხრეთ კავკასიაში მონიჭდა მოთამაშის როლი დაისაუბრა. იმისთვის, რომ გაშიშვლონ ბრძოლა მიაღწიოს ამას, აუცილებელი იქნება სომხეთის გადაბირება, რადგან აზერბაიჯანი და საქართველო ისევე ამერიკის მხარეს არიან. ერევანი რუსეთის პარტნიორია და არანაირი მჭიდრო ეკონომიკური და პოლიტიკური ურთიერთობა აქვს. STRATFOR-ის აზრით, აპუ ყველაფერს იკრძალოს სომხეთის კუთხით მისამართდევად და მაშინ ის იძულებულ გახდება, თავისი პრიორიტეტები ამერიკის სასარგებლოდ გადასინჯოს. გარდა ამისა, აპუ ამით არ გლობალური ამოცანის წყვეტს: საბოლოოდ დაასუფლებს რუსეთის გავლენას ამ რეგიონში და შეკრავს წრეს სახმრეთიდან ირანის გარშემო. „იომხეთმა მე-

ზობელი აზერბაიჯანის ტერიტორიები დიკავე და არც აბიურებს მის დატოვებას, მაგრამ აპუ-ის პარტნიორობის დამატება მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეიძლება, თუკი აპუ-ის პარტნიორი გახდება“, — აცხადებენ ანალიტიკოსები. ჯერჯერობით, STRATFOR-ი არ ელოდება სომხეთთან საგარეო პოლიტიკის პრიორიტეტების გვერით ცვლილებას, „რადგან მას რუსეთთან მჭიდრო ისტორიული და კულტურული კავშირი აქვს“. მიუხედავად ამისა, სომხეთის დაპყრობის ამოცანა რეალურია, ამ საქმისთვის გავრცელებული საფუძვლები უკვე ამაღლება. ერევანში შენდება აპუ-ის საელჩოს უზარმაზარი შენობა, რომელიც გაშიშვლოს 30 მლნ დოლარი უფდება. მინა საელჩოსთვის სომხეთის მთავრობისგან 5 მლნ-ად შეიძინეს. ეს შენობა იქნება აპუ-ის წარმომადგენლობის ყველაზე დიდი ნაგებობა მსოფლიოში.

რეგნო რუ



მართალი ქარდი რუსეთში იმალაბოდა

მოსკოვში დაკავდა „კანონიერი ქურდი“ თამარ ქარციაძე, მესტხელად „კუსა“, რომელსაც ქართველი სამართალდამცემი 12 წელია ეძებდა.

41 წლის თამარ ქარციაძე 1992 წლიდან საერთაშორისო ქვანდასა. მან თავის მშობლიურ ბათუმში 5 ტყვიით სიკვდილს გამოასახლა პოლიციელი. თუმცა თავად ამბობს, მოკლულს სამოქალაქო ტანსაცმელი ეცვა, ხოლო ის ხუთი ტყვია ჩემი არ იყო. „კანონიერმა ქურდმა“ მეკლდობანზე ლაპარაკი თავი აარიდა ქარციაძე ჯერ კურსკის ოლქში იმალდებოდა გვიგ ბედობის სახელით, მერე, როგორც კი გაიგო, რომ მისი ადგილობრივი ლიდერი, მოსკოვში გაემგზავრა და იქ წინა-წინადადრეკილად ლაპარაკი დაიწყო. ბინის ჩხრეკისას მისი ცხელიდან აღმოჩნდა ქარციაძე. მან მოკლული პოლიციელის ხელში მისი პისტოლეტი — იგ-78, რომელიც 4 ტყვია იდო. ქარციაძემ სამართალდამცემებს ჯერ ბედობიდან წარუდგინა თავი და აბაპორტი აქვს, მაგრამ განყოფილებაში მიყვანილმა ნამდვილმა მისი იდობა გამოიხილა.

თამარ ქარციაძის მიმართ აღძრულია სისხლის სამართლის საქმე იარაღის უკანონოდ ტარების მუხლით. მას სასჯელის მოხდა, ალბათ საქართველოში მოუწევს.

კომერსანტი

საზოგადოებაში არ არსებობს პოლიტიკური ძალა ან ლიდერი, რომელიც აფხაზეთის საქართველოს შეზღუდვებში ხედავს. ასე რომ, ეს საკითხი დღის წესრიგიდან ავტომატურად არის მოხსნილი. ეს უწინააღმდეგავა ჩვენს პოლიტიკურსა და დაცვ წერია, რომ აფხაზეთი დამოუკიდებელი სახელმწიფოა. მზად ვართ, მოვლოთ და მოვიტოვოთ ექსპლარაქი. სერგეი შამბა დასაბრუნა — თუკი საქართველო უარს იცხვს საკითხის ძალისმიერ გადაწყვეტაზე, მაშინ კონსტრუქციული საუბარი შეაძლებელი იქნება.

შამბა ისიც აღნიშნა, რომ გიორგი ხაინდრაგას ნათქვამიდან გამომდინარე, საქართველოს ხელისუფლება მზადაა, ახლგაზრდა მოუდებს კონფლიქტის დარეგულირების საქმეს, მზადაა დიპლომატია და კომპრომისისთვის.

რა ნოვოსტი

საუბრონავი პიკა-გალაჩინისთვის

ერთხელ, ნიუ-იორკის საიუველიერო მაღაზიაში შესულმა და ძვირფასი თვლების ელვარებით მოხიზლულმა ბალეტმასიტერმა ჯორჯ ბალაჩინმა ზურმუხტების, ძონებისა და ბრილიანტებისადმი მიძღვნილი ბალეტის დადგმა გადაწყვიტა. დიდი მავსტრო საფირონებისთვისაც აპირებდა ვარიაციების შექმნას, მაგრამ ეს იდეა ვერ განახორციელა. და აი, ახლა ბალეტმასიტერმა გიორგი ალექსიძემ, კომპოზიტორმა დათო ევგენიძემ, მხატვარმა ალექსანდრე ვასილევამ და რეჟისორმა ანდრის ლიქამ ამ ძვირფასი ტრიბუტის შექმნა გადაწყვიტეს და მარიას თეატრის პრინც-ბალერინის, ირმა ნიორაძისთვის „ახალი ოპერის“ სცენაზე სპექტაკლი „საფირონები“ დადგეს. სპექტაკლის პრემიერა შედგა მოსკოვში, ჯორჯ ბალაჩინის ასი წლისთავის აღსანიშნავად. სცენაზე ირმა ნიორაძე ბრწყინავდა. პრემიერამ დიდებულად ჩაიარა, ხოლო სპექტაკლის შემდეგ, პირდაპირ ფოიეში მიღება გამართა ცნობილმა საიუველიერო სახლმა AVAKIAN-მა, რომლის მუხატორნე, ცნობილი ლონდონელი იუველიერი ედმონდ ავაქიანი სპექტაკლის სპონსორი და საპატიო სტუმარი იყო. პრემიერაზე მოსკოვის ბრწყინვალე საზოგადოება შეიკრიბა. ქალბატონები ცდილობდნენ არ ჩანორჩნოდნენ საღამოს თემს და სხვადასხვა პატიოსანი თვლებით ინოსტრენდ თავს. ალექსიძეები ბალეტის პროდიუსერი, მეღვინე გიორგი მელიქიძე იღებდა და ამბობდა, ამ დადგმას იმიტომ მოვკიდებ ხელი, რომ ჩემს ცოლს, ირმა ნიორაძეს ძალიან უყვარს ბალაჩინი.

— ირმა, ბალაჩინი აღიარებდა, რომ მას, როგორც აღმოსავლელ ადამიანს ყოველთვის ხიზლავდა ძვირფასი ქვები, თქვენც ხომ საქართველოდან ხართ, თანაც ქალაქი...

— მათ ძალიან მოეწონა პატიოსანი თვლები, განსაკუთრებით თეთრი მარგალიტი და ლურჯი ტოპაზი.



19 წლის ქეთი მელუამ იერიშით აიღო ბრიტანული პიკ-პარადები. ნორა ჯონსის შარმადელ ნარამდებს რამდენიმე მუსიკალური ალბომი მიაქვს. ერთ-ერთი მათგანი ქეთი მელუა იყო. ის აჭარბდა დაიბადა, რვა წლამდე ბათუმში ცხოვრობდა. მაშასობი ქორეოგრაფი და ბელფასტში გადავიდა სამუშაოდ. ლონდონში ოჯახის გადასვლის შემდეგ ქეთი მუსიკალურ სკოლაში შევიდა. შარშან თავის პროდიუსერთან, მაიკლ ბატთან ერთად, ალბომი ჩანერა. ხელი მოაწერა კონტრაქტს ხუთ ალბომზე, რომელიც მას 2 მლნ გირვანქა სტერლინგს მოუტანს. დღეს გოგონა, რომლის ნამდვილი სახელია ქეთიგერი, ბრიტანეთის ერთ-ერთი პირ-სპექტიკური ახალგაზრდა მომღერალია. გაყიდული დისკოს, CALL OF THE SEARCH-ის რაოდენობა დიდი ხანია მილიონს გადააჭარბა.

ცოტა ხნის წინ ქეთი მოსკოვში მიიწვიეს ჟურნალ „კომპოზიტორის“ ოუბილზე. კონფერენციაზე კორესპონდენტს ინტერვიუზე დათანხმდა. ჯახის სენსაციის ინგლისურად ლონდონური აქცენტით ლაპარაკობდა, რუსულად კი ქართულით, თან პატრიოტულად „ბოროტი“ ისევებდა ყელს.

გვერდი მომზადდა თინათინ მარტველაშვილმა

ა.წ. 5-11 აპრილის „კვირის პალიტრის“ ნომერში გამოქვეყნებულ სარეკლამო სტატიაში სათაურით „თბილისში უმაღლესი დიგისკენ მისწრაფვის“ გაიპარა უზენაესი, გერმოდ, „არც ერთ ქართველ მწარმოებელს არ დაუფუძელდება მუხის კასრებში მაღალხარისხიანი ნითელი, მზრალი ღვინოები...“ უნდა იკითხებოდეს „...ჩვენს მიერ დამზადებული იქნა, ფრანგულ მუხის კასრებში უნიკალური ტექნოლოგიის და მაღალი ფასის მქონე ნითელი მზრალი ღვინოები...“

კომერსანტი №77



— როგორ გადადგით ბალერინისთვის მუხად გმირული ნაბიჯი და პატივი გააჩინეთ? ეს თქვენ გადაწყვეტილება იყო თუ შედეგად — ქართველი კმრები ხომ მზრანებლად არიან.

— ცხოვრებაში დგება მომენტი, როცა ხდები, რომ ეს მშვენიერი ნაბიჯი უნდა გადაგება ჩვენ ეს ერთად გადაწყვიტეთ. რაც შეეხება ჩვენს მამაკაცებს — ისინი კულტურული მრძანებლები არიან...

ინებტდება შემოკლებით მოსკოვსკი კომსომოდეი №91

ქეთიკიანი — წლის პოპარტი ჯახური სენსაცი

— მე მარტო ვაზს და ბულს არ ვასრულებ, ჩემს ალბომში ბევრი თანამედროვე მოსკოვური მუსიკავა, თუმცა ვაზის სუნივა იქვე იგრძნობა. მსმენელი მუსიკაში „ჯახს“ ან „ბულს“ კი არ ეძებს, არამედ მელოდიას, რომელიც ხშირად აკლიათ სიმღერებს. ეტყობა, ჩემს სიმღერებში ამას პოულობენ.

— ბევრ კარგ ქართველ ჯახს მუსიკის იცნობს მსმენელი...

— სამწუხაროდ, მე არავის ვიცნობ, რადგან საქართველოდან 8 წლისა წავიდე. ხანდახან ვფიქრობ, მუსიკის სიყვარული სამშობლოდან მომდევნ — საქართველოში ხომ პავრში ტრიალებს ზემის შეგრძნება და ეს მუსიკაშიც აისახება.

— აჭარასთან თუ გაცემთ კავშირს? — დიახ, მე ბათუმში გაიზარდე. თბილისში კი ბებიის და მეგობრების მფასე. ვცდილობ, იქ ყოველ ზაფხულს ჩავიდე. ნელსაც ვაპირებ ნახვალს.

— სანამ მუსიკოსობას მოაკიდებდით სხელს, ისტორიკოსის და პოლიტიკოსის კარიერაზე ფიქრობდით. როგორ მოგაგონებდით დღევანდელ კონფლიქტს თქვენს სამშობლოში?

— ძნელი შევითხვა, ძალიან სერიოზული საკითხია. მე ოქტომბრში ვარ და იმ ადამიანისა, ვინც, ვინც იქ ცხოვრობს. თავად მათი ცხოვრების წესი, მუსიკის, მზისა და ღვინისადმი სიყვარული გადააჩრქნა. მე მჯერა პრინციპულ საკავშირებს. აჭარა ხომ საქართველოს ნაწილია. იმედი მაქვს, ასლან აბაშიძე შეძლებს თბილისთან მოლაპარაკებას. უპირველესად, უზარალო ხალხის პრობლემები უნდა გადაწყდეს, მიეცეთ მათ მუშაობის საშუალება, გადაუხადონ საკადრისი ხელფასი და მაშინ გლობალური საკითხებიც გადაწყდება.

— ცნობილია, რომ თქვენი ცხოვრების წესი ულადე არ შეესაბამება „გარსკვალავურ“ ცოცხს.

— რასაკვირველია, მესმის, რომ ამ ინდუსტრიაში შეუძლებელია მოდური ტანსაცმლის, მაკიაჟისა და იმიჯის შექმნის გარეშე არსებობა. ვცდილობ, აუცილებელი მინიმუმი დავიცვა. ვიცი, რომ სცენაზე, ფოტოზე კარგად უნდა გამოვიყურებოდე, მაგრამ მაღაზიებში სიარული არ მინტერესებს, უპირველესად, კომფორტს ვაფასებ...



ძვირფასო მშობლებო და ჩვენი პატარებო!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევცვლით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომერში შემოგთავაზოთ.

პატარები გვინიჭებენ

— ელენე, ნუ მბარბაზებ, თორემ ინტერნატში ჩაგაბარებ! — ეუბნება ბებია პატარა **ილინა ილიაშვილს**.

— მერე იქ გამოგვარგადები?

5 წლის **ჯუპიკო გუგუაშვილს** დედა თითების სახელწოდებებს ასწავლის. ჯუპიკოც მონდომებით იმეორებს, მაგრამ ცერის სახელი ავიწყდება. უცებ მოაგონდა და სისხარულით წამოიძახა:

— ნაცრა!

3 წლის **გიორგი ნაგიჯაშვილი** ეუბნება დედას:

— დედა, ლამაზს სხამალა აუნიე, რა?!

2 წლის **თამაზ გიგურაძე** ბებოს სასიეროდ უნდა წაეყვანა და დედამის სთხოვა — ბავშვს ფეხსაცმელი მოუტანო. მოუტანა, მაგრამ ბებომ დაინახა, — მეტისმეტად ღიაა და უთხრა:

— ეს ზაფხულისაა, სხვა მომიტანო.

პატარა თამაზ უპასუხა:

— ზაფხულისა კი არა, ჩემია.

I აბა, გამოიცანი

1) რა ეწოდება ლამაზად წერის ხელოვნებას, ლამაზად წერას?

ა) კალკულაცია; ბ) კალიგრაფია; გ) ფერწერა; დ) კალკირება.

2) რომელია ზედმეტი?

ა) მასალათი; ბ) ბაასი; გ) მუსიკა; დ) ჯაჯღანი.

3) რომელია აჭარული ცეცხი?

ა) მთიულური; ბ) განდაგანა; გ) მხედრული; დ) სამაია.

4) ვინ დაწერა ოპერა „ქეთი და კოტე“?

ა) ვიქტორ დოლიძე; ბ) ზაქარია ფალიაშვილი; გ) დიმიტრი არაყიშვილი; დ) ნიკო სულხანიშვილი.

5) რომელი მცენარე არ არის მარცვლეული?

ა) ცერცვი; ბ) მუხუდო; გ) ფეტვი; დ) თხილი.

6) რომელი ქვეყნიდან იყო წმინდა ნინო?

ა) კაბადოკიიდან; ბ) ანტიოქიიდან; გ) სამარიიდან; დ) გალილიიდან.

7) ვის ეკუთვნის სიტყვა: „ღმერთო, სამშობლო მიცოცხლე, მიიარეც ამას ვდუღუნებ“?

ა) გრიგოლ ორბელიანი; ბ) ვაჟა-ფშაველას; გ) ილია ჭავჭავაძის; დ) აკაკი წერეთელს.

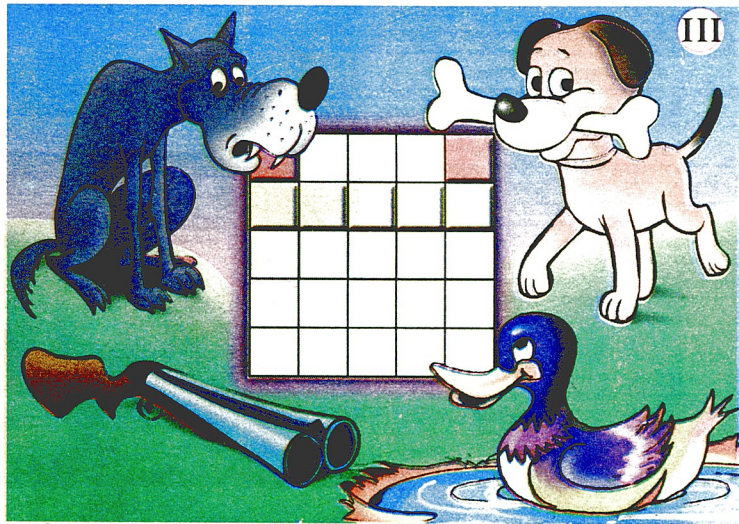
8) გადმოცემის თანახმად, საქართველოს რომელმა მდინარემ დაახლო. არაბთა ლაშქრის 35000 ცხენი?

ა) ცხენისწყალმა; ბ) ალა-ზანმა; გ) ენგურმა; დ) რიონმა.

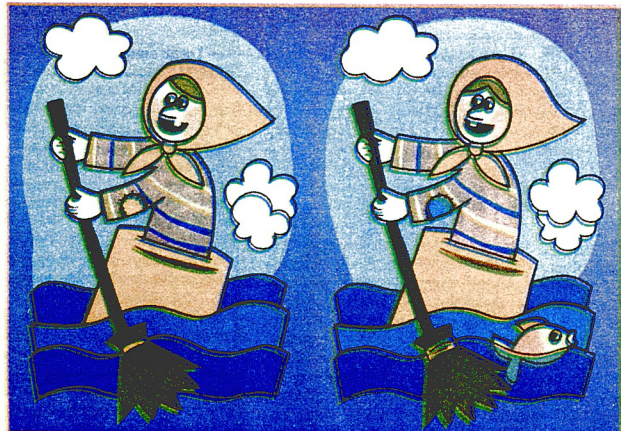
II იპოვე ორი ერთნაირი დათუნა



რომელი გვირგვინიდან გამოვიდა მანქანა?



იპოვე 10 განსხვავება



პასუხები იხილეთ 3-ე გვერდზე გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

საუკეთესო ზღაპრები

+4 პასპორტოები გვერდი

გამოსულია 50-ზე მეტი ქართული და უსხოური ზღაპარი



პეტიონი-ზაპარი + პასპორტი გვერდი

1 ლაი და 20 თეთრი ლაი

ზაპარის შედეგად შეიქმნა „პეტიონი-ზაპარი“ საგანგებო ჯილდოები, პატივი პეტიონის სხვა პასპორტოებთან და წიგნის პეტიონი

ყურადღება!

პატივი პეტიონის თხოვნით, ზაპარი „ნაბარაქი“ ხელახლა დაიბეჭდა

იესო უცდაგვს მტრეთებს

ბიბლიური მოთხრობა

თერთმეტი მონაფე გალილეს ნავედა, მთაზე, სადაც იხილეს იესო და თაყვანი სცეს მას; ხოლო ზოგი შეეჭდა. მაშინ მიუახლოვდა მათ იესო და უთხრა მათ: „მომეცა მე მთელი ხელმწიფება ცაზედაც და მიწაზედაც. ნადით და ასწავლეთ ყველა ხალხს, და ნათელი ეცით მამის და ძის და სულის წმიდის სახელით; ასწავლეთ მათ, დაიცვან ყველაფერი, რაც მე გიბრძანეთ. და ვინც ინამებს და ნათელს იღებს, ცხონდება, ვინც არა და, განიკითხება. ხოლო მორწმუნეთაგან განუყრელნი იქნებიან ეს სასწაულები: ჩემი სახელით განდევნიან ეშმაკთ და ახალ ენებზე იმეტყველებენ. აიყვანენ გველებს და თუ სასიკვდილოს დალევენ რასმე, არ ავნებს მათ, დაადებენ ხელს სხეულთ, და განიკურნებიან ისინი. და ამა, მე თქვენთანა ვარ დღემუდამ, ვიდრე ქვეყნის დასასრულამდე“.

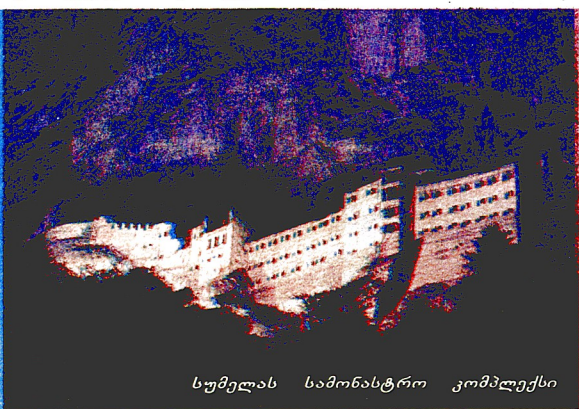
მრავალი სარწმუნო ნიშნით, იესო ცოცხლად წარუდგა თავისი ენების შემდეგ, ორმოცი დღე ეჩვენებოდა და ესაუბრებოდა მათ: „ნუ გაშორდებით იერუსალემს, არამედ მოელო-

დეთ აღთქმას მამისას, რომელიც ისმინეთ ჩემგან. აი, სიტყვები, რომელთაც ჯერ კიდევ თქვენთან მყოფი გუბნებოდათ: რომ უნდა აღსრულდეს ყველაფერი, რაც დაწერილია ჩემთვის მოსის რჯულში და ფსალმუნში“. მაშინ გაუსხნა მათ გონება, რათა შეეცნოთ წერილი. და უთხრა მათ: „ასე დაინერა, ასე უნდა წამებულყოფი ქრისტე და მესამე დღეს აღმდგარიყო მკვდრეთით და ქადაგებულიყო მისი სახელით სინანული და ცოდვათა მიტევება ყველა ხალხში, იერუსალემიდან მოყოლებული. ხოლო თქვენა ხარტ ყოველივე ამის მოწმენი. და ამა, მე მოგივლით მამის ჩემის აღთქმას, ხოლო თქვენ დარჩით ქალაქ იერუსალემში, ვიდრე არ შეიმოსათ ძალას მალღით. რადგანაც იოანე ნათელს სცემდა წყლით, ხოლო თქვენ ნათელს იღებთ სულით წმიდით, არცთუ მრავალი დღის შემდეგ. თქვენ მიიღებთ ძალას, როცა სული წმიდა გადმოვა თქვენზე, და იქნებით ჩემი მოწმენი იერუსალემში, მთელს იუდეასა და სამარეაში, მინის კიდემდე“.

„რადესლავ დიდი ყოფილა საქართველო...“
ნიკოფსიდან დადრუხანდამდე გაშლილი და
გადაჭიმული, უძველესი, მკერული. მაშინ
არავინ ფიქრობდა, რომ ეს დიდი მინა ავ-
ტონომიურ რესპუბლიკებად, ოლქებად ან
ფედერაციებად დაიყოფოდა. მაშინდელი
ქართველები ალბათ ვერც იმას ფიქრობდნენ,
რომ რასაც მტერი ძალით ვერ წაგვითმევდა,
ჩვენივე უნიათობითა და სიბრძნით დავარ-
გავდით, ოდესღაც საქართველოს კალთაში
იყო ლაზეთიც. დღეს კი, თითქმის ოთხ საუკუ-
ნეზე მეტია, უძველესი კოლხეთის მნიშვნელო-
ვანი ნაწილი სხვა ქვეყნის საკუთრებაა და აქამ-
დე ისტორიულ სამშობლოსთან თავისუფალი
კავშირი მხოლოდ ამ კუთხის სიმბოლოდ
აღიარებული მიმინოს ვერ აუტრიალა ვერაფერს.
ნისლდაფენილი, ლუმი მთებიდან მესთან
ერთად ცაში აჭრილი, ლაზი მიმინო საზღვარს
არ ცნობს, მისთვის აქეთ ლაზეთია და იქით
საქართველო არ არსებობს. მისმა გულმა არც
ნოსტალგიით მოგერილი კაუზანი იცის. თუმ-
ცა, ნოსტალგია აღარც ძველი ლაზეთის შთა-
მოშავალთ ტანჯვით, ეს გრძნობა ოთხასი წლის
მანძილზე მათ ნიანძრებთან ერთად ჩაიფარ-
ვლა. დღეს კი ლაზმა იცის, რომ „მეგრული
მისი ჯიშია“ (მშა), დანარჩენი საქართველო კი
დიდი ჯიშია, ქართველები მათთვის ქრისტიანი
ლაზები არიან...“ დადიანების სასახლეთა გა-
დარჩენის ფონდის თავმჯდომარის, ტელევი-
ზიონის „მისი“ კორესპონდენტის **გიორგი
პალაშვილის** მიერ ლაზეთში გადაღებული
დოკუმენტურმა ფილმმა უამრავ ქართველს
გაუღვიძა ძველი იარა, რომელიც, საშუალო-
და, არასდროს მორჩება და გურჯისტანად
ისევ შორი იქნება ლაზეთიდანაც, როგორც
ირანიდან, ეგვიპტიდან... თუმცა, ლაზეთი აქვეა,
ჩვენს თავსასიერში.

**— გიორგი, ვის ეკუთვნის ლაზე-
თი მოგზაურობის იდეა?**

— თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში
არსებობს ანატოლიისა და შავი ზღვისპირე-
თის შესწავლის ცენტრი, სადაც მოღვაწეობს
ჩემი მეგობარი, ავტობიოგრაფიკოსი ბუბა
კულაშა. იგი დიდი ხანია დაინტერესებულია
ლაზეთით, კარგად იცნობს ამ მხარეს. მე გულ-
ოდგიანად ვეძებ დადიანების მოღვაწეობის კვლას
უცხოეთში. მეგონა, ლაზეთშიც ნაგავყეობი-
თი. ერთხელ, მე და ბუბა გადავწყვიტეთ, უძ-
ველესი კოლხეთის ისტორიულ მხარეს ვწვეო-
დით, მაგრამ ძალიან რთული აღმოჩნდა. ჯერ
ერთი, აქამდე ლაზეთში კინოკამერით არავინ
ყოფილა, არავის გადაუღია იქაურთა ცხოვე-
რების მართლაც უნიკალური კადრები. მოკლედ,
იდეა ოცნებად იქცა და ტელეკომპანია „მისი“-
დახმარებით ჩვენი ხანმოკლე, ხუთდღიანი, მა-
გრამ არაწყველური მოგზაურობა შედგა.
ლაზეთში სამივე საქართველოდან წავიდეთ.
არასოდეს დამავიწყდება ძველიმედი მეს-
ური სოფელი, რომელიც ახლა თურქეთის ტერ-
იტორიაზეა. ბანიაში სახლების დასახლება თავი
შუა საუკუნეების საქართველოში მეგონა.



სუმელას სამონასტრო კომპლექსი

თითქმის დრო გაქრდა იქ, საქართველოსთან
დაშორების გამო.
მაშინდელი განცდების სიტყვით გადმოვიცა
შეუძლებელია გრძნობა გამოწვეული იყო არა
მარტო ფსიქოლოგიური ფაქტორით, არამედ
გარემოცვა: ვიფიქრე, ზღაპრში მოცხდენი-
თი. სამხრეთ საქართველო, თავისი ზეიანი,
სალი კლდეებით, ოქროსფერი და დიდებული
ლია, მეფის პავს, ლაზეთი კი დიდოფალით
ლაზი და უზომოდ თბილი — ხასხასა მთე-
ბით, ბუნებით. საოცარი პეიზაჟი იწვება:
ლაზეთისკენ გაიხედე და, ლავარდოვან ზღ-
ვას, მართლაც სულსწამლვ ცას და მეს
დაინახე. საქართველოსკენ მოზრუნულს კი
ცის კიდურზე გარინდელი მთარე გაგაოგ-
ნებს. აქეთ მზება, იქით მთავარი, როგორც
ზღაპრში. თვალშიდან არ ამოიღო ახლოს ციხე,
თითქმის უზარმაზარ კლდეზე აშორდელი თუ
ამოკვეთილი. არადა თავისი ხელოვნება, არწი-
ნის ბუდედავით დაუშენებიათ იგი უძველეს
ქართველები. ვერაფრით გაიგია, როგორ აი-
ტანეს იმ სიმაღლეზე საშენი მასალა. განსაკუ-
თრებით არაბულურის ციხე. მაგრამ მე ახიზმა
დამაბრუნე იდუმალებით, ძალიან მამაყებოდა,
როცა ოქროსფერ კლდეზე ოქროსფერივე მჭი-
დამშენებელ ოქროსფერი ციხის ვეფხედები. მე-
19 საუკუნეში იოსებ ყიფშიძის და გიორგი
ერისთავის უმოგზაურიათ ლაზეთში. გიორგი
ერისთავი ხანაზს უწოდებდა, ძალიან მამაყებოდა,
როცა ოქროსფერ კლდეზე ოქროსფერივე მჭი-
დამშენებელ ოქროსფერი ციხის ვეფხედები. მე-
19 საუკუნეში იოსებ ყიფშიძის და გიორგი
ერისთავის უმოგზაურიათ ლაზეთში. გიორგი
ერისთავი ხანაზს უწოდებდა, ძალიან მამაყებოდა,
როცა ოქროსფერ კლდეზე ოქროსფერივე მჭი-
დამშენებელ ოქროსფერი ციხის ვეფხედები. მე-
19 საუკუნეში იოსებ ყიფშიძის და გიორგი
ერისთავის უმოგზაურიათ ლაზეთში. გიორგი
ერისთავი ხანაზს უწოდებდა, ძალიან მამაყებოდა,
როცა ოქროსფერ კლდეზე ოქროსფერივე მჭი-
დამშენებელ ოქროსფერი ციხის ვეფხედები.

„აქამო მზება, იქით მოგზაურია...“



ლაზეთი ლაზეთშივე მოგვსატრება...

**„რა ვუთხრათ უცხოებაში დღემდე
ქართველობაშემონახულ ჩვენს ძმებს...“**

**— თქვენმა ფილმმა უკმაყოფილო
გრძნობა გაგვიჩინა, თითქმის ბევრი
რამ არ თქვით, კადრის მიღმა და-
ტოვით. რატომ?**

— გვიწოდებ, ფილმის დამთავრების შემდეგ
მეუფრებულს გული დასწყვეტოდა მცირე მე-
ტრადის გამო, ლაზეთი ნიანძრებშია. ფილ-
მი რომ ყველაფერი გენახათ, ალბათ აღარ
გაგინდებოდათ მტანჯველი სვედა და სურ-
ვილი — თქვენი თვალით ნახოთ ის ხალხი,
ვინც არ უნახავარ, მაგრამ ენატრები, თქვენი
ხმა არ სმენია, მაგრამ მისაღებისთანავე გც-
ნობს. სასტუმრო „პერონიში“ უზომოდ სტუ-
მარტოყვარე ლაზეთი გვეუწნებოდნენ,
— ქართველებს უთხარი, ჩვენზე აქი დოქტრა-
ნი“, ანუ კარგი დანერგო. შეგვადგენ თუ
არა, მაშინვე გცნობენ, რომ ქართველი ხარ.
მალაზიასთან ვიდეთ, მოვიდნენ ლაზეთი და
ლიბილი გვკითხეს, — ლაზეთი ხართო? მათი-
თვის ლაზეთი ორ გვეუფად იყოფიან: ქრის-
ტიანებად და არაქრისტიანებად. ქრისტიანი
ლაზეთი ჩვენ ვართ, მაკრიალა 100 წლის
ბებია პავანა მითხრა, — ლაზი და მეგრული
მეშვი არიან, ქართველი კი დიდი ჯიშია, ანუ
დიდი ძმაო. ორად გაყოფილ სარეს მელს
და მოლენს უწოდებენ. მელს — საქართვე-
ლოს მხარეა. ძალიან
გვესიამოვნა და გაგ-
ვიკვირდა კიდევ:
ლაზეთი და თურქი-
კადრებს თუ არა,
რომ ქართველი ხარ,
ცდილობს, ქართუ-
ლად დაგლაპარაკო-
ს. უთიერეთო-
ბებშიც დიდი სით-
ბი იგრძნობა. საზ-
ღვრების გახსნის გა-
მი ბევრი სწავლობს
ქართულს. ლაზეთ-
ში აქვთ ქართული
ტელევიზია „გულმი-
მი“, სადაც ჩვენი ფი-
ლმის ჩვენებასაც აი-
რებენ.

**— საოცარი
შთაბეჭდილება
დატოვა ლაზი
მომხდრელის მიერ
კოლხურმა სიმღერებმა, „სულაშვილ...“**

— თქვენი უფროსი ძმები, ასე ინახავენ
წინაპრთა მიერ დანატარებულ განას.
— ლაზეთი ბრწყინვალე მომღერლები არიან.
არცაა გასაკვირი — ისეთი მხარეა, მუნჯი
რომ იყო, ენასაც ამოიღებ და ანდერგები
კიდევ: განზრახული გავსც მათი სიმღერების
ჩანერა და საქართველოში მოწვევას.

**— ბებია პავანაზე რას იტყვით?
მასზე ძალიან ცოტა თქვით ფილმში...**

— უპირველესად, მინდა აღვნიშნო, რომ ბე-
ბია პავანა, 100 წლის კალაბრითი ცდილობდა,
რომ საუბარში რაც შეიძლება მეტი ქართუ-
ლი სიტყვა გაერია, რათა უკეთ გაგვეჩუ მისი.
თანაც თავს გვანზნებდა ქართულის ცოდნით —
იცოდა, რომ ამ ამბებს საქართველოში
მოსიშვდნენ. ბებია პავანას არ ახსოვს სულ-
თან, მაგრამ ახსოვს ძალიან, როცა ლაზეთში
რუსები იდგნენ. დედა მელნის საყრდენი
მეავდო, — გვიამბობდა. ოთხი წლისა გარ-
დაცვლია, დღის სახელი ჰქვია თვითონაც,
მამას ზუცესი რქმეცია, რომელსაც ვერჩებოდა
თურქე: „მამამ ორჯერ მომიხდომა გათხოვება
თურქზე, მაგრამ გავცედი. იქითა საქარ-
ველოში გავექცე, თურქს როგორ გავცედი-
დი, წესს როგორ დავარღვედი, ლაზი ლაზს
მეყვება, ამ მეგრებს, ამ სხვა გურჯებს. თურქს
— არამც და არაბს“ ის უმეცარესი თურქი
ძალიან ახალგაზრდა მომეცა. ბებია პავანა
ხუმრობდა, — იმს რომ წავყოფილი, ადრეც
დახვდებოდნებოდა. ბებია პავანას შვილიშ-
ვილმა პაპის, გუბირ-ოღლეს, სულაღვი მანქანა
და მითხრა, — ქართველად ვეზირიშვდები

არ ანგრევენ, პატრონობენ, ჩვენც შესწავლის
სამუღლებს გვაძლევენ. მაკრიალი საოცარი
ფრესებია შემოიჩინა. ლაზეთი ქილისს ეძა-
ბინა ეცლესიას და იცინა, რომ ეს მათი წინაპრის
მიერ არის ამენებული, უფროხილდებიან
ხიდეხს. ასევე სიამოვნებით მინდა აღვნიშნო,
რომ საბჭოთა ისტორიკოსებისგან განსხვავე-
ბით, თურქები დიდ ყურადღებას აქცევენ
ლაზეთის თქმულებები, ლეცხები, ზღაპრები
ეთარგმნით და ქარ-
თულ და ლაზურ ენებ-
ზე გამოცეცენ. ვფიქ-
რობთ, ეს ენათმეც-
ნიერებისთვისაც კარ-
გი საქმე იქნება და
თავად ბებიაც იმსა-
ურებს ასეთ ყურა-
დღებას.

— იცით, კიდევ რამ გამ-
აკვირდა, ეს ხალხი საო-
ცრად ჯანმრთელები
არიან, ძალიან უყვარს
სიცოცხლე და დიდბ-
ანსაც ცოცხლობენ. ეს
შეიძლება იმის ბრალ-
იც არის, რომ მათში
ცხოვრობენ. დამწე-
ლობისგან ბებია პა-
ვანამ დაგვლოცა, —
ლმერთმა დიდხანს გვა-
ცოცხლოსო. მეც, რაზან
100 წლისა იყო, ვუთხ-
არი ლმერთმა კიდევ
60 წელი მოგვცეთ-მეთ-

**— იცევ სომ არ აბრუნებ ლაზე-
თი დაბრუნებას?**

— არა მარტო ლაზეთში, გადავწყვიტეთ საზღ-
ვარს გარეთ მცხოვრებ ქართველებს ყველაგან
ვესტუმროთ. ვაპირებთ მოვიხილოთ ის ადგ-
ილები, სადაც ქართველები კომპეტურად ცე-
ვობენ. გვინდა ქართული კვალი ყველაგან
დავავსოთ, რათა ჩვენი ისტორია უკეთ
შევისწავლოთ. იქნებ გაიბას ძაღი სახლობს,
მეგობრული ურთიერთობები დამყარდეს.
ვეფიქრო, ამით არც იმ ქვეყნების ხელისუ-
ფლება იქნება უწყაოვილი, სადაც ქართველები
უკვე საუკუნეების, სახლობენ. თურქეთის ელჩს,
ქალბატონ დიდეულ ქოქუშეს ძალიან უნდოდა



ბებია პავანა და
გიორგი კალაშვილი

იქაური ინფორმაციის დეპარტამენტის წარ-
მომადგენლები დაგვხვდნენ და მეტი გვე-
ნახა და გაგვეცხადებინა, მაგრამ დროის სიმ-
იქების გამო ეს ვერ მოხერხდა.

**— ბოლოს, დადიანების სასახლის
შესახებ მინდა გკითხოთ, როგორც
ვიცით, ამ მხრივ ისევ პრობლემები
გაქვთ.**

— საშუალოდ, ასეა. მიკვირს, რომ რვე-
ოლენით შევარდნაძის პრობლემა მოგვარდა
და დადიანების სასახლის პრობლემას არ დაადგა
საშუელი. ჩამოიქცა ჭერი ეკატერინესეულ სასა-
ლში, ინგრევა ეს უშენიერესი ძველი. მოუხე-
დავად იმისა, რომ ამ სასახლის დირექტორის
ავაკიციბის დამადასტურებელი უამრავი სიუ-
ფერი და სტატია დაიბეჭდა (მათ შორის,
„კვირის პალიტრაში“). ან. 7 მარტს მისი მი-
მართი აღიძრა სისხლის სამართლის საქმე იარ-
აღის უკანონოდ ტარებისა და ტერორიზმის
გაქირავებისათვის, ეს კაცი დღემდე მაინც
დირექტორის მოვალეობას ასრულებს. ორი
სასამართლო პროცესი მოვიგეთ, მაგრამ ამას
არანაირი რეაქცია არ მოჰყოლია. არადა, ამ
წყურების პოლიტიკით ყველაფერი ჩანადგება
და ნადგურდება. დირექტორს, თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. თავისი სავ-
ამეულო ჭერი თავზე ქცევდა, ზნობი ძროხები
და ღორები დადიან და მაინც სასამართ-
ლოში საივლილად და ტერორიზმის გასა-
ქირავებლად იცის. მეუბნებიან, მოითმნე და
ყველაფერი მოგვარდება. როდის? რესტავრ-
აციადგეგმილი ნივთები უპატრონობის გამო
ისევ ზიანდება. რვეოლენია რომ მოხდეს,
ვეფიქრობ, ვარდი ჩვენს სასახლეზე ავიდვად-
მა-მეთქი. სასახლის წინა ზნობი ეკატერინე
ჭაჭაქაძეს ვარდების ულამაზესი ბაღი ჰქონდა
და დადიანების სასახლის უპატრონობის გამო
ის

გაიშისაჲს ურსა „კვირის პალიზა“!

აქ იწყება მთავრობის წარმომადგენელთა (საქ ურსაჲსი) „კვირის პალიზა“ სეკციის თანამდგომლობა და გაცემის-მაცემის. გაცემისაჲსი მთავრობისა და წინადადებების, ლეგისლაციისა და მოთხოვნების, კურორტებისა და ანტიკორუფციის, საინფორმაციო მომსახურების, ზოგადი ურსაჲსი, თავის ამბავს გაცემის გულს-ფულს, ახლომდებარე... ყველა წარმომადგენელს - იმეორებ „კვირის პალიზასთან“. კავშირები ურსაჲსი ელიტისა ახლო მომსახურების, რომელიც მათ „კვირის პალიზას“ მოუყვანს და მათ წარმოადგენს... თუმცა, როგორც მომსახურებისაჲსი შეიქმნა, წარ-იღებინა ურსაჲსი სადღესობა პრივილეგიებისაჲსი გაცემისაჲსი, იმ პრივილეგიებისაჲსი, რომელიც გაცემისაჲსი და მთავრობის (და არა მარტო ისინი!) ერთად უნდა შეიქმნათ...



ბერძნების მოახლეებად ქვეული ბებიებისა და დედების სახელით...

აქ იწყება ათენიდან ცისაჲსი ბუზალაჲსი-ლაკაბისაჲსი და იმდენი გამოქვეყნება, რომ ახალი პრეზიდენტი და ახალი მთავრობა მანვე შეიქმნა ურსაჲსი ადამიანის სამშობლოში დაბრუნების, იმ ადამიანისა, რომელიც ურსაჲსი ბერძნების დარსაჲსი არიან გაცემის-ტელის მომსახურების სხვადასხვა ქვეყანაში. ქალბატონი ცისაჲსი ამ საზღვარგარეთე წესის, მცირეწლოვანი შვილის ურსაჲსი ურსაჲსი ქვეყნისაჲსი მოქალაქეებად შეიქმნა, რომ ის პატარაჲსი „დედაჲსი“ გარეშე გაიზარდებინა... თავისი ქვეყნის მდიდარი კულტურისა და ტრადიციების ზრუნვად ან სულაც არ ეცოდინებოდა და აქ დიკარგება ათენისათვის ქართული...

„მე სამშობლოში ჩემი მუდღის საფლავის გვერდით მოზომილი მინა, ჩემი შვილების და შვილიშვილების სიყვარული დაბრუნების (რადგან ჩემი მინა, ვინ დათვლის), ვინცოვ მოლოდ ახალგაზრდების დაბრუნებას...“ — ნუ გაივრცელდება შვილის სხვის მოახლეებად... — არ შეიძლება მშვიდ დაიბადოს ეს სტრუქტურა... არ გინდავს ზოგჯერ საკუთარ თავსაც კი გვიანად დაველოდო ძალზე შემაშფოთებელი რეაქცია — 2002 წლის საყოველთაო აღწერის შედეგების მიხედვით 1989 წლის აღწერისათვის შედარებით საქართველოს მოსახლეობის საერთო რიცხვიდან 55% ათასი კაცი შეიქმნა და (ანუ 15,8%-ის) ეს, რაც დიკარგებულია აღწერისათვის, მაგრამ რამდენი ადამიანია საქართველოში ჩანერგილი და საზღვარგარეთ ნასულად (ყალბი პასპორტებით ან სულაც უპასპორტოდ) არსებული მიგრაციის (და საერთოდ მიგრაციის!) პრობლემით აღბათ ახლა მანვე დაიწყეს დიკარგება სერიოზულად კომპეტენტური სამთავრობო ორგანოები.

ნოსტალგია

რუმბიკის „მკითხველის ფოსტა“ ხშირად ეხმარება. ადრედაჲსი ქუთაისელ შიზა ჟორ-ჟორიანის წარმოადგენს: „ნაციონალ ათენში მომუშავე ქალბატონის წყევლა და ამჟამად უცხოეთში მყოფი ყველა ჩემი ახლობლის ტკივილმა შექმნა თავი. ამ ცოტა ხნის წინ ჩემს მეგობარს ათენში გაუგებრებ მოთხოვნა, რომელიც ნოსტალგიამოქმედებული ემიგრანტების გულსთქმა ჩაგვიტოვა. პასუხად დამირეკა და მითხრა, ვისაც კი ქართველი მიზეზი აქვს, ეს მოთხოვნა ყველას ნაცნობია. იქნებ „კვირის პალიზა-ში“ გამოაქვეყნო, რომ ყველამ წაიკითხო...“ რედაქცია სიაშოვნებით გთავაზობთ ამო-ნარჩევს ამ მოთხოვნისაჲსი:



„...მეგან მო-რსა ვარ, ძალიან მორს, მანვე ვერ გე-ღევი! თილისმასაჲსი ვინაჲსი შენზე მოგ-ონებებს... მერე კი ის-ვე გსაყვედურობ გა-მეგებებისთვის. მეწარმეობა... მიწიდან ძირფესვია-ნად ამოღებული იები კარ-გა ხანს ვაცოცხლებ. მაგრამ დიდხანს მანვე ვერ გაძლებს, ვერ შე-გუენ უცხო მიწას, უცხო გარემოს... მე კი ყველიან შევეგუე, მაგრამ მეც „კვირის პალიზა“ იმ იმეორით, უსამშობლოდ რომ ვერ გაძლებს... სიმშრამე მეწარმე მოდივარ, ჩემი საქართველო, მე ხომ შენთან დავგუე ყველაზე ძვირფასი, ყველაზე თბილი, ყველაზე ლამაზი... ის, რასაც სამშობლოს სიყვარული ჰქვია“...

ვერსაჲსი დაამტკიცა. ბერძნების შეიქმნა სენ-ტიმენტალურად მოუყვანს ეს სტრუქტურები, მაგრამ ეს ხომ დღევანდელი რეალობაა, რომელ-საც ვერსაც გაუყვანს...

კანონი, რომელიც ქვეყანას... პარცელებს

„გამაგებინეთ ერთი, ვინ დაამტკიცა კანონი საქართველოდან შავი და ფერადი ლითონის ჯარისკაცების შესახებ. აღდგომის მე-ორე დღის მამაშენის საფლავზე მისულ გული ლამის წამოვიდა. მისი საფლავიც გამაგრებული დასვენდა და ახლომდებარე თითქმის ყველა საფლავიდანაც რაღაც იყო წაღებული...“ — გვერსი ერთი მკითხველი, რომლის გვარსა და სახელს არ ვახსენებ, რადგან ასეთი ფაქტი ერთდროულად რადიკალიზაციის, ჯერ რკინის ლაშქარში აიღეს, მერე რკინის ჯარისკაცები, სპილენძისა და თითქმის ქვებ-ქვარტალები გაიტანეს თავისი და მშობლების სახლიდან, ახლა საფლავებს მიაღწენ... არცის სახელე მკვლევარ სპილენძის ქვებს რომ დაჭრი, ან ბუბის ნაშ-ივთ დაღუსტნურ თუნესა და თავის კაპიკებად რომ ჩააბარებ ჯარისკაცის მიმღებ პუნქტს, ან შენ ვერა ხარ მთლად გარკვეული, ან ისეთ ქვეყანაში ცხოვრობ, სადაც კანონებზე ცოტა არ იყოს, მწარადად არიან... უფრო მეტად გეტყვი, არაერთი ქარისაჲსი აღწერისათვის გახარცე-განადგურეს... ყოველ წესის ნაშავზე ჯარისკაცის მიმღებ პუნქტია. მინდა და მინდა რომ სანებზე ჯარით დაღვრილი უცხოური საბჭოთაო მანქანები...

ჩალის ფსაჲსი პრივატიზებული ფაბრიკა-ქარხნები დაჭრილ-განადგურეს. გიგანტური სანარინო ხაზებიდან მხოლოდ ჩონჩხია დარჩენილი... როგორ ფიქრობ, სად გაქრა ყვე-ლფერი, — საზღვარგარეთ გაიქცა... ჯარ-თად!

მოდ, სანამ ვერ კიდევ დარჩენილი რამე „განუგებრებული“, იქნებ ყურად იღონ კანონ-მდებარეებს ეს საყოველთაო პრობლემა და გაუქმონ კანონი საზღვარგარეთ გარე შავი და ფერადი ლითონის ჯარისკაცების შესახებ.

სიმინდი წელიწადში ერთხელ მიღის...

სენაკის რაიონის სოფელ ახალსოფლიდან თხოვნი მოგვარათაჲსი დარგენ ქირია. იგი სოფელში ცხოვრობს მუდღისად და მუდღისად ან ერთად, ადრე თავს როგორღაც ირჩენ-ნენ, მაგრამ ახლა 12 წელია, უშუალოდ მათი, ანუ ერთადერთი შვილისაჲსი სიმინ-დია. ყოველი თავენი მომწე სიმინდის და ყიდულობენ იუბილესთვის სასი-ცხლო პირველადი მოხმარების პროდუქტს.

„მაგრამ ეს ოხერი სიმინდი, წელიწადში ერთხელ მომწე რამდენს გაუძ-ლოს სიმინდმა და რამდენს გაუძლებს ჩვენ?“ — ამ სიტყვებიდან დიდი ადამი-ანური სატკივარი იკითხება, რომელიც ქართულ სოფელს კარგა ხანია გამოე-თქმეო.

— კიდევ როგორღაც გაგვინდა თავი, მაგრამ ოპერაცია დამჭირდა და ყველაფერი გაიყვანეთ, — დასძენს ქალბატონი დარე-ჯანი (ქ თავს კიდევ ერთი პრობლემა იქნეს — არარესპექტივი ადამიანებს კატასტროფულად დიდ თანხებს სთხოვს მკურნალობისთვის, რისთვისაც ზოგჯერ სახლ-კარის გაყიდვაც უწევს) და წყალმომწევი თხელს ხელს ვერ-და, თავის კუთვნილ გაიყვანს ხედავს ით-ხოვს.

გვინდა ხმა მივანდინოთ საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს ფოტოს საზღვაო ძალებს, საიდანაც დარგენ ქირიას ახალი აქვს 1998-1999-2000 წლების ხელფასი. იქნებ დაეხმარონ თავიანთ ყოფილ თანამშრომელს, ის ხომ მხოლოდ თავის კუთვნილ ხელფასს ითხოვს...

ანაკლიაში გვეპატივებინ

მოსწავლეები ბატია აფხაზა, თორნიკე სვა-ნიძე და ეკა წერეთელი ანაკლიდან გვიგზა-ვნიან ბარათს.

— თქვენი დიდი გულშემატკივრები ვართ, მიხედავად იმისა, რომ რაიონული ცენტრი-დან შორს ვცხოვრობთ და ყოველთვის ვერ ვყოფილობთ გაზუფს. კიდევ კარგი, ჩვენს უბან-ში ერთ ოჯახს ყოველკვირულად ჩამოაქვს

ზუგდიდიდან „კვირის პალიზის“ ახალი ნომერი, რომელსაც მორიგებით მთელი თო-ვთმები ოჯახი კითხულობს... — გვერსი მოს-ნივლად და თხოვნილ მოგვარათაჲსი, იქნებ გვერსი გაგვინებოთ და მოგვინებოთ: გზა არა გავს, ოჯახებს მანვე აყავადენ, დენი ბო-ლის ორი კვირის წინ გვერსი და ორივე საათით... ყველა პრობლემას ვერ ჩამოვთ-ვლით...

მაგრამ საზღვარგარეთი ოპტიზმს მანვე არ კარგავს, თანაც, ანაკლიაში გვეპატივებო-ბ. ხომ იცით, ზაფხულში ზღვას არაფერი ჯობია, მოდა, ვისაც დასვენება გინდათ, ჩვენ-თან ჩამოდი. „საზღვარგარეთი“ ეროვნულ პარკს დაგვთავაზობს იქნებოთ და სასიამ-ოვნო დროსაც გაგვარებინებოთ...

ნუ ენდობთ თაღლითებს

რუსთაველი მ. მესხი თაღლითის მსხ-ვერდში გამდარა. მის ამბავს სრულად მოგიხსენებთ, მსგავს სიტუაციაში მოს-ვედრისას ისე მკაცრად რომ არ დაიხა-ჯოთ, როგორც ჩვენი მკითხველი.

„იმდენად იმედგაცრუებული ვარ, რომ არ ვიცი, საიდან დაიწყო...“ — გვერსი მ. მესხი, — ამ გაჭირვების დროს, საშუაო რომ ვერსად ვიშვებ, ოჯახისა და შვილებ-ის გადასარჩენად გადავწყვიტე საზღვარგ-არეთ წასვლა. ამერიკის საელჩოდან უარი რომ გამომისტუმრეს, სხვა გზას და-ვუწყე ძებნა და „ვიზი“ კიდევ ახლო-მდებარე თბილისში მცხოვრებ ს. ფ.-სთან გამგზავნა. იმან კიდევ მ. ჯ.-სთან, ეგ აფ-ზანის ხალხს ამერიკაში საშუალოდ, ვერ-დე მივუტანე პასპორტი და 8.000 დოლარი(!), ნასესხები ფული. თავი რომ დამეზღვია, სესხება მინარჩოვით გაფორმდა...

მას აქეთ ორი წელი გავიდა. ვერც ამერიკაში წავედი საშუალოდ და ვერც ჩემი გასესხებული ფული დავიბრუნე, ვერც კანონით და ვერც უპასოვოდ. ვის არ მივხარებ, მაგრამ უშედეგოდ. მ. ჯ.-ს თავის სახელზე თბილისში არაფერი აქვს გაფორმებული (არადა ბინაც აქვს და მანქანაც!). სხვის ქონებას ხომ ვერ გაუყვანდა. როგორც მითხრეს, არც 8.000 დოლარის გულისთვის ჩასვამენ ციხეში(!).

მირჩევს რა გავაკეთო...“ — გთავაზობთ დავოკატის კომენტარს: „იქნებმა მკითხველმა სასარჩლო განცხ-ადებით უნდა მიმართოს სასამართლოს. ნარაგდონის დოკუმენტები სხვის ნოტარი-ულად გაფორმების შესახებ. გამოიყოფა საექსპერტო ჯგუფი, ჩატარდება სათანადო მოკვლევა და როგორც მომჩივნის წერილ-იდან ჩანს, მოკლევადი მ. ჯ. მრავალი მუხლი იქნება გასამართლებული“.

„გოლით“ მანვე დამეხმარეთ...

თამარ მამსწარაშვილმა საყვდური გვაგა-ლა „კვირის პალიზაში“, ლექსებს არ მიზექ-დავით. საყვდური ერთი თხოვნაც მოაყვალა, ვაზისუბანში ვცხოვრობ, მე-9 სართულზე. სახ-უბანთან წყალი ჩამოიღეს და ამის გამო მე-ზოგადად ხშირი კონფლიქტი მაქვს და იქნებ მშველელი, ვის მივმართო, „ტოლით“ მანვე რომ დამეხმაროს.

გამგეოვას უნდა მიმართოთ, ბატონო თამარ, ან კიდევ მერიის შუამდგომლობით. ჩვენ კი ამერად „ნაქვს გავტყუე“ და მკითხ-ვებს შევთავაზებთ იმ სტროფს, რომელიც საყვ-დურ-საიხივარითაჲსი ერთად მოიტანეთ რედაქ-ციაში: საშუალოდ, არ მიზექდავს ლექსებს „კვირის პალიზა“, ვერ კიდევაჲსი მის ფურცლებზე, რა სიტყვის „კალიბრა“, ჩი უსტარია არ ვუზავნებ, ვინც გაიგო, გაკვირდა, გულსტკივრი და ნანწერი კვლავ ვკითხულობ „პალიზას“.

მოგი ასე უბერავს...

კამბანია საქართველოს ახალი სახელ-მწიფო პიზნის ტექსტისა და მუსიკის შერჩევის შესახებ მკითხველებზე „აიყოლია“. ბევრი მთ-განი თავის მოსაზრებას გთავაზობს. თავს არ შეგანყენთ ყველას ჩამოთვლისგან, უბრალოდ, ერთი, ჩვენი ზარით, „ორიგინალური“ წინადადება გვინდა წარმოგიდგინოთ:

„კიდევ ერთხელ გთხოვთ მოისმინოთ ერთი მელოდია, — გვერსი ბატონი თ. კ., — რომლი-ღე უზუსტად აჟიყვარებებს პიზნის ყველა მოთ-ხოვნას. იგი იქნება ყველასათვის ადვილად სა-მღერი, „მარსელიზაცია“ დონის პოპულარული პიზნი. გთხოვთ, პიზნის ქვეყნადობით შესა-რულოდ ცნობილი მელოდია „ერთხელ ვიხი-ლე ბაშმი ყავილი...“ კონფილიმდამ „ქეთო და კოტე“. თუნდაც გადაამუშავეთ და ისე მოსამსინებთ კომისიას და პრეზიდენტს...“

...ხოო იცით, ზოგი ასე უბერავს, ზოგი კიდევ ისე... თუმცა, ეს ლირიკული სიმღერა კლამსიერებშია აშენებული მორაგეს სარეკ-ლაში კლიბს, რომელშიც ბატარა მომღერალი ზუკა ხუციშვილი არაშეუღებრებელად თამა-შობს შეყვარებული ბიჭის როლს.

სიმღერა ამ კლიბს კი „მოურგო“, მაგრამ პიზნისა და მოგახსენიო... თანაც, ახალი პი-ზნის ტექსტი და მუსიკა უკვე არჩეულია.

დაგვიანებული წერილი გოდერძი ჩოხელს

გთავაზობთ ქარელელი ჟურნალისტის, იუმორისტული გვერდის „სადაღერმელის“ ერთ-ერთი ავტორის, შოთა ქელესხაშვილის ღია წერილს, რომლითაც იგი მწერალ გოდერძი ჩოხელს მიმართავს:

„ჩემო გოდერძი, გულმა მანვე ვერ გამოი-ლო და გწერ. ვინც შენ ახლოს გიცნობს, შენი ფაქიზი და ამასთან გრიზი ბუნება იცის, ვერ დაიჯერებს მაგ ნამიერ სისხსტეს. მაგრამ ვაგ-ლახია წუთისოფელი, თანაც დღევანდელი... ჩვენ



გოდერძი ჩოხელთან შოთა ქელესხაშვილი ერთად

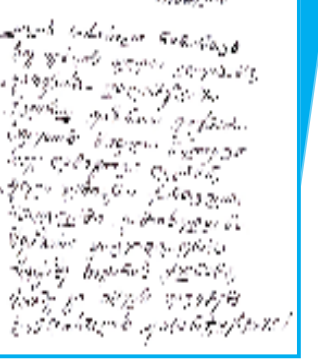
ხომ ხშირად ვყავით ერთად ბჭივითის ტრად-იციულ ახალგაზრდა შემოქმედთა სტენარებზე. საათობით ვსაუბრობდით. შენ გვდამაყრის მშ-ვენიერებაზე, მე — ქართულ „ყინვისისა“ რომ თუბანებ... ერთმანეთს ვუბრალებდით, ნათლობაც გადავწყვიტეთ...

მისარება, როცა შენს ფილმებს უჩვენებ-ნენ. მასობას, როგორ გაამყვანეს „მასობა“ დედა მასობა, შენს „გოდერძელ ხესურში“ მაგ წინას როლის შესრულებლად რომ „გამიბეჭ-“ მერე კი, როცა მორიგ ბიჭივითერ სემ-ინარებზე გასამგზავრებულად ვეშადვინდით, წასვლის წინადაცა ჟურნალისტთა კავშირში მიხუთ გამოგვიცხადეს, რომ აფხაზეთში შე-ქმნილი დაბალბი ვითარების გამო სემინარი გაუქვეყნელი ვადით გადაიდო...

მას შემდეგ ჩვენი შეხვედრა ვეღარ მოხერდა, მაგრამ მეგობრობა გაგრძელდა, რადგან შენი ყველა ახალი ფილმის ხანების თუ ლიტერატურ-ული ნაწარმოების ნაყოფისას ამაყად ვაზიბო-დ: — ეს ჩემი მეგობარია, გოდერძი ჩოხელი და თუ შესაძლებლობა მომეცემა, საუფლადუ-ლად შენსაჲსი ერთად გადავლენი ფიქრ-ბითაც ვინწინდ თავს (ერთ-ერთ ფილმს, ბი-ჭივითანი გადავლენს, რედაქციაში ვაგზავნი).

...მანვე იმდენი მაქვს, რომ გოდერძი ჩოხე-ლი კვლავაც შეეძლება სიტყვისა და ლექსის მუხას („კვირის პალიზა“) ხომ მისი არაშეუ-ღებრებელი პოეზიითაც გაგანებოდა...

ჩვენი მზივ, გვინდა ბატონ შოთას და ჩვენს უბრუნე მკითხველს სიუჟეტური მომენტური და ბატონი გოდერძი ჩოხელის სურვილისამებრ მისი ერთ-ერთი გამოუქვეყნებული ლექსი შე-მოგთავაზოთ:



კიდევ ერთხელ თვალის ერთი გადავლენით მიმოვიხილე სარედაქციო ფოსტა, რომელიც ყოველდღე ივსება მკითხველთა ახალი წერილებით. ამ წერილებს რედაქტორ არასოდეს დატოვებს უსურადღებოდ...

ილენე სალარიძე

1. ფრანგული წარმოშობის რუსი უფროსი

2. წვენი, რომელიც დიდი ტირაჟით იყიდება

3. მშობელი

4. სუპერმარკეტის მფლობელი

5. სატარველ ნაკრების მწვერთელი ფეხბურთში

6. საშუალო გვირგვინი

7. ნეკრილი

8. ნოტი

9. უტოლო

10. შოკოლადის - პასტა

11. მსოფლიო მდივანი

12. მუცელი

13. ტაბლეტი მდივანი

14. სასაბით, ზნე

15. ქართული სამარკო ღვინო

16. გიორგი გაჩეჩილაძის სცენური სახე

17. სახე-ლურჯიანი ბინოკლი

18. მსოფლიოს უკმა-ჩემპიონი ჯადოქარი

19. აგრესიული მსახიობის სარანდონის სახელი

20. ქალაქი იტალიაში

21. ქალი კამელიტი - რ. ტილორი და გ...

22. ...

23. ხრუშჩოვი

24. მარია კალაის როლში - ... არდანი

25. ა. ტოლსტოის ფანტასტიკური რომანი

26. კურორტი დიდი სუვის მუხრანში

27. ლობიოს „ნამცხ-ვარი“

28. მტაც-ბელი ცხოველი

29. წილი საერთო საქმეში

30. ჩასთვლილი მოღვაწი კეტბურთში

31. მდინარე

32. ღონე

33. ენებიანობა

34. ერთი წელიწადი

35. მონასტრის სახელი

36. მონასტრის სახელი

37. მონასტრის სახელი

38. მონასტრის სახელი

39. მონასტრის სახელი

40. მონასტრის სახელი

41. მონასტრის სახელი

42. მონასტრის სახელი

43. მონასტრის სახელი

44. მონასტრის სახელი

45. მონასტრის სახელი

46. მონასტრის სახელი

47. მონასტრის სახელი

48. მონასტრის სახელი

49. მონასტრის სახელი

50. მონასტრის სახელი

51. მონასტრის სახელი

52. მონასტრის სახელი

53. მონასტრის სახელი

54. მონასტრის სახელი

55. მონასტრის სახელი

56. მონასტრის სახელი

57. მონასტრის სახელი

58. მონასტრის სახელი

59. მონასტრის სახელი

60. მონასტრის სახელი

61. მონასტრის სახელი

62. მონასტრის სახელი

63. მონასტრის სახელი

64. მონასტრის სახელი

65. მონასტრის სახელი

66. მონასტრის სახელი

67. მონასტრის სახელი

68. მონასტრის სახელი

ნინა სკანდორდის პალიტრა

1. ცუნამი; 2. ბური; 3. ნაცია; 4. ბანა; 5. მირაბო; 6. მი; 7. „ყორანი“; 8. ციკარი; 9. ცარი; 10. არი; 11. მარაბუ; 12. ხერხი; 13. კურკა; 14. რაიონი; 15. ში; 16. კლოუნი; 17. „სალამბო“; 18. ლაურა; 19. პა; 20. ჯო; 21. ბურკინა; 22. არე; 23. ნოსტე; 24. კუბალა; 25. ბლუ; 26. ბრა; 27. დოინჯი; 28. ჯინა; 29. სუსი; 30. ბაჯო; 31. იონი; 32. ხაო; 33. ნეი; 34. ვიკონტი; 35. მარადინა; 36. თმა; 37. როგა; 38. პორტუკი; 39. დონა; 40. პირო; 41. კარმა; 42. ფრი; 43. მოთელა; 44. ტიკი; 45. ალპაკა; 46. ფარადა; 47. აპოგეა; 48. იონა; 49. ნაი; 50. ნანი; 51. ტენერიფე; 52. არკა; 53. აკა; 54. მედია; 55. ელვა; 56. რეპი; 57. ჩეკი; 58. „ტაბლუ“; 59. კი; 60. ვალუა; 61. „ტუ“; 62. არნი; 63. პი; 64. გიტარა; 65. ტარა; 66. მალვინა; 67. უმა; 68. ცუსიმა.

1. ცოცხა ბალასტი; 2. ოჯახური სალონი; 3. მუსუსი; 4. ამისგან ჩემპიონი არ დადებია; 5. ხუმარა დანტისტი.

პასუხები მოცემულია სკანდორდში მითითებული ნომერების მიხედვით, ქვედა ხაზზე მოცემულია ფოტოების პასუხები

ზაღვნიან რამაზ ელანიაშვილი

თქვენთვი

3 იცი, ჩვენს ერთგულ მკითხველს არ დაევიწყებოდა ბატონი ლადო, ჩემი სინანული-წიწკარავი რესპონდენტი, ახალ-გაზრდობაში დაშვებული შეცდომას რომ ნანობდა და მისი გამოხატვის უფლებას სურვილით ერთად, კიდევ უფრო დიდი იმედი ჰქონდა...

მაინც შეგახსენებთ, რომ ბატონი ლადო 2003 წლის ნოემბერში, ვარდების რევოლუციის დროს გაპარულ ერთ-ერთ მკითხველზე შემთხვევით შეხვდა ქალს, რომელიც წლების წინ მისგან დაფხმობდა და დახმარების ნაცვალად, კამპია იგი თავიდან მოიშორა, მარტოსელა დედის სასტიკი ხედვისთვის განიზა გოგონა, რომელსაც თავი შეუვარა...

ბატონმა ლადომ ისიც კი არ იცოდა, ქალ-ნივრლი გაუჩინა თუ ვაგი ეთერმა, თავის დროზე ამით არ დაინტერესებულა... როცა ბატონმა ლადომ მითხრა, — ღმერთმა სხვა შეიღო არ მომეცა და აყვანილი გოგონა გაგზავნა... — სიმართლე გითხროთ, არც მისი უშვილობა გავეჩვენებია (უარყოფილი სიყრმის შეიღო გამო) და არც სურვილი — ენასა, მისი სისხლისა და ხორცის ნაწილი. ვინც ოცნასზე ზედმეტად მიიჩნია იმავით დაწმენდებულა, რომ ცხოვრება ჯერ კიდევ წინ იყო და, რაღა თქმა უნდა, ყველაფერი მნიშვნელოვანია... არადა, რამდენჯერ უნდა დავრწმუნებოდა ანდახად ქვეყლი სიბრძნის ქმნილობაში — კაცი ბჭობდა და ღმერთი იცინოდა...

მოკლედ, ქალბატონი ეთერი გამოგვგზავნა. წერილის ავტორი მე ვიყავი და ამიტომაც კლავდა ჩემთან შესხედება. რაგან იმხანა თბილისში არ ვიყავი, წერილად დაწერეთა თავის სათქმელი და ყოველგვარი ჩანსერების გარეშე გაფანტობდა ახლა მის ბარათს: „გამაფრთხა, იმედი მთელი „კვირის პალიკრა“ მომიკითხე, ისინი მიყვარხართ ყველანი, თქვენ ჩემი მარტოსელა ცხოვრების გამლამაზებლები ხართ...“ თვალსაზრისით არ დაუფრევრ, როცა ერთ-ერთი წერილი მე მომმართავით, ასეთი რამის წარმოდგენაც არ შემიძლია. მოუხდევად იმისა, რომ ჩემი ცხოვრება მარტოსელა სანივრად და საურნალოდ, კარგი მაგალითია იმისა, რა სამიწებელა გათვლილი სიყვარული და დაწერული ცხოვრება...

ლადო მეც მაშინვე ვიცანი, როგორც კი დახმობა და მოიხილავდა. გული გულში მომეხრია... გავიგე და მშობით ვიხედებოდი უკან, მეგობრა, სამიწელი წარსული მომდევნა და თუ დაემყნავდა, საბოლოოდ გადმოთვალდა... ფირიტი კი მაშინვე იმხე, რაც იყო...

დედა ჩემზე მშობიარობას გადაჰყავდა. დედინაცვალს თავისი შეიღებოც გულს უწერო-ღუბლდნენ და მე რომ ზედმეტად მიეჭნო, რა გასაკვირი იყო?... ძალიან ღარიბები ვიყავით, თბილისში გამოჩვეული კაბით და ფესსაცმელი ჩამოვედი. ცოცხლობდი, ნანსავლი, სახელოვანი ქალი დაუდგებოდი და სოფელში

„ნაბიჭურის“ სახელს და გულს ატკენდნენ, გაპაროვებდნენ... სამი წლის მავად ლადო, უზღუდრება არ დავაგვტყდა თავს, გამოცემა ბავშვი და ექიმებმა მენიგის დიაგნოზი დადეს, ხერხედიდან სითხე აუღეს, სიცოცხლე კი შეუნარჩუნეს, მაგრამ... წელს ქვემოთ მოხვდა და სამუდამოდ მიეჯაჭვა ინვალიდის

წარსული, როგორც ალარ პრესბოზს...

გამომხატურება „კვირის პალიკრის“ პუბლიკაციაზე „კაცი, რომელიც წარსულს ემებს!“



სავარძელს...

ბევრი ვიბრძოლე, ქვასაც ატარებდა ჩემი საცოდაობა, დედინაცვალსაც მოუღება გული, მაშინვე „გატყდა“ და შეიღებულ შედეგს. თბილისში პატარა ქოხი ვიყიდე, რომლის ერთადერთი ფანჯრაც ქაშში გამოდიოდა და იმ ფანჯრით და ქაშით შემოვიყვარა ჩემი შეიღის სამყარო... მე ფარგოვდი გემუზაბოდი და როგორც გაგვქონდა თავი.

ჩემმა შეიღმა იცოდა სი-მართლე ისიც, თუ ვინ იყო მამისი და როგორ მიგავტოვა. ნატრობდა — ნეტავ ერთხელ მანახა, რომ ერთადერთი წინადადება უთხრა, — ძილში რომ დაგვრუნდი. გახსენებაც არ მინდა, რა დღეში ჩამადგეს შინაურებმა, მეზობლების მწარე ზნაყ... მამა შინ არ მიშვებდა, მით უმეტეს, დედინაცვალს...

ჩემი შეიღი 1956 წლის 13 აპრილს დაიბადა, და ბჭის მამის სახელი დაგვქოცა რატომღაც, თითქმის მაშინ კიდევ ვერაუფლებოდი იმდეს, რომ მამისი გონს მოეცებოდა, მოვეკითხავდი... ბევრს ვმომბობდი, სწავლის გარეშეღებაზე ოცნებაც არ შემიძლია. ფული მინდოდა დაემყრუნებინა და ჩემი შეიღი და სოფლიდან ნაშეყვანა, სადაც არასოდეს მოაშორებდნენ

დრო და ვაში მირი აირია, ძალიან გაგვიჩქარა. 90-იანი წლების დასაწყისში ჩემი ფარ-რიკაც დაიხურა და იყო დღეები, როცა პუ-რიც არ გვერდამე და ჩემს საცოდავ შეიღს. სასონარეკოვლობა საბათოფროდაც გავიშვირე ხელი, მერე ერთმა ნანობმა ცელსიანი მიშოვა

დამლაგებლის ადგილი და... ამან გადამაჩინა, რწმენამ შეუძლებელი შემადგინა, თორემ რამ-დენჯერ მიფერიო თვითკვლევლობაზე, გან-საკუთრებით მას შემდეგ, რაც ლადოს თირკ-მელის მწვავე უკმარისობა განუვითარდა და დაიღუპა კიდევ, მკურნალობამ შედეგი არ გამოიღო. სიკვდილის წინ მითხრა: — ნუ მტერი, ბედნიერი ვარ, რომ შენზე ადრე მივედივარ წუთისოფლიდან, წარსოვლიდან, შენ რომ ჩემზე ადრე მომკვდარიყავი, მე ვის იმედად უნდა დავტკეზებოდი. 1996 წლის ზაფხულში გარ-დაიცვალა, 40 წლის ასაკში. მას შემდეგ სიკვდი-ლის მოლოდინით ვცხოვრობ, ჩემი გზა სამ-კუთხედად შეივარა — შეიღის საფლავი, ცეცხ-სია, ჩემი პატარა ქოხი... მტინგზე იმედმა მი-ყვანა, რომ თუ მთავრობა შეიცვლებოდა, რიკაც ჩემს მსგავსებაზე ეშველებოდათ — მე სამუშაო მინდა და სიბერის შიშისგან გათა-ვისუფლებას...

...ლადოზე ადრე ვფიქრობდი. არც მეგო-ნა თუ ვიცნობდი და, სიმართლე გითხრობ, ისიც ჩემს წარსულთან ერთად დავმარჩენე.

რომ დავინახე, მეგონა, წარსულს ყველა ტკივილი დამირჩუნდა... ღმერთმა აპატობს და შეუნდოს... მე ის არაფერში მჭირდება, მით უმეტეს, ჩემს საბარა-ლო შეიღს... ვიცი, მის საცლაზე მისვლის სურვილი გაუნდებდა, მისი სურათების ნახვა იმდომის იქნება...

არა... დაგვეტობს თავი და ნუ ცდილობს იმ წარსულის დაბრუნებას, რომელიც ადარ წარსობს... ღმერთს მაღლობა უთხრა, რომ ცოცხალია და შეიღი (თუნდაც ნაშეიღები) ჰყავს, შეიღიშეიღები ეფერებათ... მე კი, ყველაფერ ამის უფლება ნამართლად და ახლა რისთვის მე-ძებს, ხომ არ ჰგონია, მილორინ რომ გადამიწა-ალოს, შეიღებს, ან მე დამიბრუნოს სიმშვიდე და საკუთარი თავს?...

ოცნებაც სიციფემე მიყვარდა... მერე მჭე-ლდა და ვსევედი... ახლა კი, აღარავითარი გრწმობა აღარაა ჩემში, ყველაფერი შეიღთან ერთად დავასმარე და თუ არა მჭერს, სიკვდილი, ჩემს საოცნებო გავაცატე „შეიღვარა“, რომელიც ზნობად მქსინებდა და მამშვიდებს — აღარავინ აღარ მტყუა, მარტო სიარული კი არა, ფრენაც შემიძლია... ჭკივი არ მპარება, ანგელოზად იქცეოდა...

სხვა რაღა გითხრობ... დაგლოცავთ ყვე-ლას.

პუბლიკაციები — ეთერ როხაძე
10 თებერვალი, 2004 წელი.

...სანამ საგზავნოდ მოგზავნავდები, წერ-ილი ბატონ ლადოს ვაწვევად და აქტიურებული კაცისთვის ნუგუშის თქმა არც მიცდება.

ინგა ჯაფელი

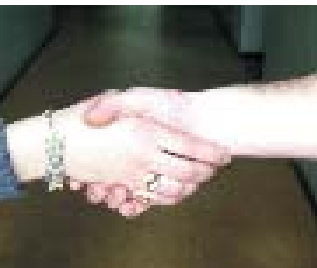
ქანგაღიანი ალკოჰოლი



მოიპოვა პოპულარობა. მოწყობილობა უმარ-ტივესია, მასში ასახენ იმ რაოდენობის სას-მელს, რამდენის დალევასაც აპირებენ. აპარა-ტი სასმელს ჯანგაღს ურევს და სპეციალური მილის საშუალებით შეიღლით სასმელი აერო-ზოლებულ მდგომარეობაში მიიღობ. ასეთი ჯანგაღიანი სასმელის მიღება საშიში და აკრძა-ლული არ არის. მეტიც, ესპერტები ამტკიცე-ბენ, რომ მისი სისი დროს ბევრად უკეთ შეიგრძნობა სასმელის გემო და სურნელი. ამასთან, ასეთი სახის სასმელს ბევრს ვერ და-ლევთ — ერთი ჭიჭა ჯანგაღიანი მჭერტის მიღებას ოცი წუთი სჭირდება. ბრისტოლის ბარების ხშირი კლიენტები ამტკიცებენ, რომ ჯანგაღიანზე ვისკი ბევრად უფრო გემრიე-ლია, სიამოვნება (თრბა) მისგან თანდათანო-ბით მოდის და ბევრი სასმელის მიღების შემთხ-ვევაში „ნაბაზუსების ეფექტი“ არასდროს შეინ-ძნება. ჯანგაღიანი სასმელი თანდათან არ-ვალს იფარითებს. ბრისტოლის თითქმის ყვე-ლა ბარში თუკი მაგალითად, თბილის უკვეთით, გვეკითხები: „კივი ყინულით, გაზიანი წყლით თუ ჯანგაღიან?“

ხელის ჩამორთმევის საიდუმლო

ფსიქოლოგები ამტკიცებენ, რომ ხელის ჩამორთმევის მანერით შეიძლება გან-ისაზღვროს ადამიანის ხასიათი და განწყ-ობა. მაგალითად, გამართული ხელის მა-გარად ჩამორთმევა (დისტანციის დაცვით) აგრესიული ხასიათის მარქვეულობა. მხოლოდ თითქმის მოჭერი — მეგობრობისა და სიბოხის გამოქვამება. თუ ხელის ჩამ-ორთმევის დროს ადამიანი მოსაუბრის ხელს თავისკენ ეჭაჩება, ნიშნავს იმას, რომ ის არ არის საკუთარ თავში დარწმუნებული. ორივე ხელის ჩამორთმევა გამოხატავს გულ-წრფელობას, ნდობას და გრწმობის სიღ-რმეს. თუ ადამიანი მეორე ხელით ეჭება მოსაუბრის მხარს ის იმავეს ხელის ჩამ-ორთმევის დროს, ის ძალიან ეჭოცოვარა.



გარდა ამისა, ხელის ჩამორთმევის სტილით შეიძლება ადამიანის ტემპერამენტის განსაზღვრა. ცხელი და მშრალი ხელები აქვე გულუკეთილ-დაამიანებს, შემოქმედებს, კომუნიკაბელურებს. ხოლო ცხელი და ნაწიანი ხელები — მეწყეო-ბის, უზიზღად გადმოხედვის, სიკვარის ნიშა-ნა. მშრალი და ცივი ხელები ჩვეულებრივ არის დამშრუტებული მოძირიანის, განწასწორე-ბული ხასიათის დამადასტურებელი, ხოლო ცივი და წესბიერი ხელისგულები აქვე მელმელოლი-ურ ადამიანებს.

ეტრეტის მცოდნეა აზრით, ხელის ჩამ-

ჰინ რით სკავს ლინოს?

„ქიფს ვინმე დილიდან... გახსოვთ, ხომ ეს სიმღერა? სიმღერა ჩიტი იყოს და, დღესაც ბევრი თორმე ისეთი, გათენებისთანავე თვალი და გული საჭეფროდ რომ ენება და მიუღ დაღს გირია-ღირიალი ალაშებს აფსონებთან ერთად. გასაგებია, რომ საჭეფროდული ქვიფით ვერავის გაკვირვებ, მაგრამ მოქიფეთა ფანტაზია უფილებლად გაგაცდებთ. თორმე რით აღარ სკავებ სასმელს. მარტო ყანებში კი არ ვარდებიან, ქალის ფესსაცმელში, ლამის შუშში, კრამბში, ორლეონთან თოფში, 500-ვატთან ნათურაში, პოლიციის „მიგაკაში“ და ა.შ.

დავი (33 წლის) — უცხოელები გყავ-და სტუმრად, ირლანდიელები. ძალიან იქა-ბოდნენ — მაგარი მსმელები ვართო. ვიფიქრეთ, გვეშველა, ვნახეთ ვაყვაცები და კაი ქვიფი გა-მოვეყივო. ნავედით ქუთაისში, იქაურ მძაყე-თან. პაპანაქება ზაფხული იყო. რომ დავგინახა, ეგრევე მანქანებში გიკრია თავი საპატიო სტუმ-რებთან ერთად და მდინარის ნაპირს მიგაყვია მონაშტის მონახტრის ქვეითი. ირლანდიელ-მა დაგვიდნენ — რა ლამაზი ბუნებააო. ძლიეს დაგვით მსოფლიოსათ, რომელიც ზედ მდინარეში გაშალა ჭიჭიკია-პოლიციელმა. კარ-გად რომ გაგზურდით, გადგან-ყვებოდა, ორიგინალური სას-მისებით გვეყავა ღვინო. ირ-ლანდიელები ჩვენზე ნაკ-ლები გიციები არ აღ-მოჩნდნენ, ერთმა აიხირა, „ჭიჭიკიას“ მანქანას პო-ლიციის „მიგაკაში“ მოს-ენითო. მოვხსენით. იმით დაღაღეს ქართული და ირლან-დიელი სამართალდამცველების სა-დღვერეული. გაგვტიკბა, ისეთი სისულელეები წავიდნენ, ისე გა-მოთვრით, რომ ის ღამე წყლ-დიან გამოიყვლი თევზებით ნა-პირზე მიყრილებმა სულ ოხერა-კენსება გაგვტარათ.

თბილი (28 წლის) — მეგო-ნა, მარტო უფროსი თაობის კაცებს ჰქონდათ ახირება — ქვიფის დროს გახსნავდნენ სასმისებით ესავთ ღვინო. მე და ჩემმა მეგობრებმა მჭირი, სულ გაგვფრინეთ. სოფელში გეტყვრეთ ბებიამეს. თან საჩე-ქრებზე ჩავუტყვით. დედაჩემმა საგანგებოდ გამ-ატანა ბებიასთან კაბა, წინდები, მარფი, ჯაჭვტი და წითელფერა კალთები. გახარებულმა ბე-ბიამ აუთერა გავიშალა და გახურდა ქვიფი. ჯერო ბებია-ბაბუების სადღვერეულიზე რომ მიგება, გახსნავდა წითელფერა კალთები და ბებიას ვთხოვე, მომიტანე, უნდა დაგისვლო-მეთოქი. ბებიამდე მოიჭეცეცულა ახალი „ნაქივი“ და არც მაიცა, არც მაცხელა, ჩავასხი ღვინო და ისე შევტი ტბილი მოხუცების სადღვერე-ლი. მოკლედ, მას მერე მას კალთებით გან-ვადრეთ. მთე ბებია თორმე არ იცვამდა კალთებს, ამით „მოგვწყნარ“ ღვინო სვსია!

მამი (62 წლის) — სანადიროდ ნავედით, ხუთნი ვიყავით. წნადა გავჭეს, კაი ღვინო და პურმარილიც მიგავქეს თან. ხელი მოგვეყარა.

ვერადფერი მოვინადირეთ. გაგშალეთ საღამოს კოცნებით სურნა და დავეყენე ღვინო. კაი შეიფიქრებულეები ვიყავით. ხელის მოცარვის მიზნის ძებნა რომ მოგვიწინა. დავეყენე საქ-მის გარეგა და დავასკვევით, რომ თოფები არ გვეჩარგოდა. ერთი გავა გვაგას, დიდი ფან-ტაზიური ვინმეა. ადგა, აიღო თავისი ორ-ლეულიანი თოფი, გამაოცალა მცვენი, ჩაასხა ლულებში ღვინო და თქვა, — ამით კაი მონა-დირეებს გაუმარჯოსო. ამას რომ ზოიამ შეე-ცა (არავს სვამდა), დაადრო ტყვის მასრა, ჩაასხა არავი და — ამით ყველა ხელ-მოცარულ მოზინდირეს გაუმარჯოსო.

ღვინო (43 წლის) — არეული დრო, „მედრობისობა“ რომ იყო, მძაყეს მანქანა მომპარეს. გადაგატრიალეთ მთელი თბილისი. ვინ არ შევა-წუხეთ და მივაგენით. მო-ვაგვარეთ საქმე და ვიცი, რომ მატრონმა არავერი იცოდა, მანქანით მთი მიაგვდიეთ. გა-დაიარა კაი სიხარულით, სა-წნარაოდ სურფა გაგვიშალა გარაგში. შევეზურეთ, მაგარი ქვიფი გაგვამალეთ. ბოლოს, ისე გაგვფრინეთ, რომ მანქანა ლამ-ის ნაწილებად დავშალეთ. მოხ-ესნით ფარები, კიდევ რაღაცები, რამაც ღვინის ჩასხმა შეიძლებოდა და ისე ესვით. ბოლოს შუქი ჩაქრა, საწითლები ავან-თეთ და მასპინძელმა ორასვატიანი ნათურა მოიხსნა ჭრდინად და მერე იმით დავეციეთ დედაცნეთ. დილით, საწოლში რომ გავიღვიძე, ძალიან გამიკვირდა, თორმე მასპინძლის ვა-ჭებს აუთერევივართ სახლში საათითაოდ.

ბიორი (38 წლის) — ახალი დაქო-რინებული ვიყავი. მუღუღან ყველაფერი კარ-გად მიმდებოდა, მაგრამ ჭიჭილა რომ შემოიტანა ბებო, მან კი მომიღო ბოლო. 70 წელს გადა-ცილებული ცოლ-მჭირი ისე არავარგებდა ყელ-ში ჭიჭილადან ღვინოს და ისე ცქცებდად გამ-ოიყურებოდა, რომ გაოცებას ვერ ვფარავდი. ამათ როგორ უნდა მაგრობინ-მეთოქი და ვაყვი. კინაღამ ბოლო მომიღო ციდა ჭიჭილად. მას მერე განსხვავებულის სხენებაც არ მინდა.

გაი ლომიძე



როცა ცვლილება შევატყვე, შევა გვიანი იყო



ქორწილი. საუბრობო ურთიერთობა გვერდშია ერთმანეთთან. თამაზის მეგობრები ხუმრობდნენ კიდევ, — ცოლის ასეთი სიყვარული არ გაგვიგონია. სანამ შეყვარებულები იყავით, კიდევ პო, შენთან ყოფნა ერჩივნა, მაგრამ ახლა რაღა სჭირს, როცა შინ უზიხარ, ამისთანა რა აქაში. ამის გაგონება მსიამოვნებდა და უსაზღვროდ ბედნიერი ვიყავი. დრო გადიოდა, ბავშვი არ მიჩნდებოდა. თამაზი მამყინდებდა, მაგრამ ბატყობი, ძალიან განიცდიდა უშვილობას. ოთხი წლის შემდეგ მოსკოვში ნაველი სამკურნალო. თამაზმა ჩამაცვიდა, ერთი კვირის მერე კი გამობრუნდა, რადგან სამსახურში ბევრი საქმე ჰქონდა. ვიმკურნალე. დამიბრუნეს კიდეც, — აუცილებლად გვეყოლება ბავშვიო. მართლაც, დაგვიჩალოდა. მეც და თამაზიც ბედნიერებისგან მეტრეცე ვიყავით, მაგრამ არ დაგვცალდა — სამი თვის მუცელი მომწყდა. დარდით აღარ ვიყავი. ბოლოს, ძალა მოვიკრიბე და თამაზს უთხარი: — ეგოისტი არასოდეს ვყოფილვარ და მინდა შენ მანც იგრძნო მამობის სიხარული, ამიტომაც უნდა გავმორდეთ-მეთქი. კინაღამ გაგაქცა. უშენოდ რა გამაბნობინებს, ბავშვი ავიყვანოთ და გავმორდეთ. სასტიკი უარი ვუთხარი. ჩავალაგე ჩემი ნივთები და მშობლებთან დაბრუნდი რაიონში. ერთ კვირამ ჩამომატოხა. დარდისგან საოცრად მოტეხილი მქვინა. დამეჩანა, მე ხომ იგი თავდავნიყვებით მიყვარდა, ასე მიმსახიობდა მოვიქცევი და თუკი უშენობა დატყვევებდა, მაშინ რაღად მინდოდა სიცოცხლე? ერთად დაბრუნდით თბილისში.

რამდენიმე ხნის შემდეგ თამაზმა მითხრა: ვიცი, ძალიან გიჭირს უშვილობა. ბავშვისი აყვანაც არ გინდა... დედამეისი ნაცვალმა მიჩინა, არის ერთი ქალი, რომელიც გარკვეული

თანხის სანაცვლოდ შენგან ბავშვს გააჩენს. მას სხვისთვისაც გაუჩენია ბავშვი. ეს მისი სარსებო წყაროაო.

ალბათ არ დაიჯერებ, მაგრამ ძალიან გამიხარა. რა თქმა უნდა, მერჩინა, საყვარელი მამაკაცის შვილი გამეზარდა, ამიტომაც დავთანხმდი, მხოლოდ ვთხოვე, ის ქალი მაქნებ-მეთქი. დამიბრუნა, მიგვიყვან მასთან და გაგვცნობ, მაგრამ ერთი თვის მერე მისი ფოტოსურათი მომიტანა: ეს ფოტო ჩემად ნამოვიღე, რადგან უარი მითხრა შენს გაცნობაზე. აღარაფერი მითქვამს, ფოტოსურათის სმირად ვაკვირდებოდი და მიკვირდა: ნეტავ რა გაუჭირდა ამისთანა ამ ლამაზ და კონტა გოგოს, რომ სხვა კაცებისგან შეიღებს აწებს და ყიდის-მეთქი. ციცი ხომ მაშინ 22-23 წლისა იქნებოდა. როცა მშობიარობა დავეწყო, თამაზმა არ ნათქვამა, თვითონ გულმემატკივრობდა, განტენისას კი მახარა, ბიჭი შეგვეძინაო. ლამაზი დაგვრქვით. თამაზმა ყველაფერი ისე მოაწყო, რომ სამშობიაროდ ბავშვი პირდაპირ ჩვენთან ნამოვიყვანეთ...

ახლაც მიკვირს, როდის არ რატომ ხდება, რომ გრძნობა თავსა და ხელშეაქრება, ოდესღაც უზომოდ შეყვარებული კი თვალთმაქცობას ინებებ? თავდაპირველად ჩვენ ორივე ძალიან ბედნიერები ვიყავით. ლამაზი მოვლა-პატრონობაში ისე გაგვრთ, რომ თამაზის შეცვლა ვერც შეგვიძინო, ხოლო როცა დავინახე, უკვე გვიანი იყო...

მაღე, ჩვენი ბედნიერი ოჯახის ნანგრევებზე მოყვარულებმა ნარსული გაგვანალიზებთ და აღმოჩნდა, რომ თამაზს ბავშვის გაჩენიდან რამდენიმე თვის შემდეგ, გული გასწვრივ ციციკენ. მერე იმასაც მიმხედარა, რომ მიუხედავად „ყველაფერისა“, ეს ქალი უყვარს. კარგა ხანს ვერც მე მომობდა, ვერც ციცოს ეცვიდა და იყო ასე, ორსვალა. ბოლოს, გამომიტყდა: ვერ ვითვალისწინებ, მე და ციცი ერთი (ციცი იქაურია) მივდივართ... მარტო არ დარჩენი, ლამაზს შენ დაგვტოვებო. მწარედ გამქვიძა: — მადლობის მეტი რა მეუქმის-მეთქი.

ტყვილს ლამაზე ზრუნვით ვიჭერდები... არაფერი გავლებდი, მაგრამ, ტყვობა, რაღაც მაინც დავაგული. მეტრეცე კლასში იყო, როცა ორ მეგობართან ერთად ბინის გაქურდვისთვის დაიჭირეს და არასრულწლოვანთა კოლონიაში გამაქნეს. თუკი აქამდე არც ისინი მშვიდად არც არც ვაწუხებდი, ახლანდელ გავაგებინე ლამაზს ამაგი. ახლაც მიკვირს, როგორ ძლუნდნენ ახლენ ხანი ბავშვის გარეშე?

ლამაზ ხომ მათი შვილი იყო? მოგვიანებით თამაზმა ამ კითხვას ასე მიპასუხა: ისედაც გული გატკინეთ და ბავშვს აღარ გვინდოდა შეგცდილებოთო. ეგებ სჯობდა, ხანდახან მათზე „შემცდილებოდნენ“ და მოეხალისებინათ ბიჭი. იქნებ ახდენ დავიდარასაც ავცილებოთი მეც და ლამაზიც!

— ჩამოვდნენ მშობლები?

— მხოლოდ თამაზი. ციციც კვლავ არ ისურვა არც ჩემი და არც ლამაზს ნახვა. თითქმის რაიმე ბრალი მის წინაშე მე მიმიძოდდა.

თამაზმა რით ახსნა ციცოს გულგრილობა?

— ოღონდ ახსნა მოუძებნა: ციცი გარანტის ვერ მოგვცა, რომ ბიჭს, გაცნობის მერე, სამუდამოდ არ წაიყვანს და ენახები. ურჩევნია, თვითონ სტკიოდეს გული, ვიდრე შენ გატკინოს და არ დაგეფასოს ლამაზისთვის განუვლი ამაგი.

— რით დამთავრდა ლამაზს ამაგი?

— ლამაზი ორი წლის მერე გათავისუფლდა. ცოდვას ვერ ვიტყვი, თამაზმა მართლაც ბევრი ირჩინა, რომ ოთხწლიანი სასჯელი გაენახებინა.

მაქმა თუ იცოდა ვინ იყვნენ მისი მშობლები?

— კი. როცა წამოიხარდა, ყველაფერი ვუთხარე. ძალიან გაბრაზდა. ისე გამიხარდა, რომ მათი ნახვაც აღარ მოინდოდა. ალბათ ამიტომაც გადადგა მუდარი ნაბიჯი. იმ პერიოდში მისთვის სულერთი გახდა ბევრი რამ.

— ახლა თუ აქვს ურთიერთობა მშობლებთან?

— ახლა ლამაზს 21 წლის არის. სწავლობს. ერთხელ, კი თვითონ ვთხოვე, ნადი და მონახულე მშობლები-მეთქი. დამიჯერა. მაშინ 18 წლის იყო. ესტუმრა თამაზს და ციცოს. მას შემდეგ სურვილი აღარ გაქვინა მათი ხელმეორედ ნახვისა. თუმცა, თავის დამატებით კარგი ურთიერთობა აქვს. დათო და თუა (18 და 16 წლისიანი არიან) ხშირად გვსტუმრობენ და ყველაფერს გვიხარბა მათი ნახვა.

— დღემდე გტკივთ გული თამაზის სატყილის გაბრა?

— არა შემაძს. სამაგიეროდ, მეცაქ შეილი. ლამაზს უსახსვლოდ უყვარვარ და მეჭერა, არასოდეს გამიჩრავს...

მარინა ბაბუნაშვილი

ჩვენ გვეჩვენა

უსწორო ბიჭი თვალის დახამხამებაში გაქრა...

„19 წლის ვარ. მინდა ჩემი საიდუმლო, რომელსაც შეიძლება წინაშე გავაჩვენო. მისი გამაღელვებელი გაგებზე, ალბათ უფრო იმით, რომ ჩემს უსაყვარლეს ადამიანებს გული არ სტყუნდათ.

თბილისელი არ გახლავართ. სხვა ქალაქში ვცხოვრობი. მშობლებმა მე და ჩემი და დასასვენებლად გაგვგზავნეს ერთ-ერთ სახარკოში. გარკონის და დასვენების მანქანად სწორედ იმ ზაფხულთან დაინჯე ჩემი დიდი ტრავმა.

ერთხელ თავი ატყვიდა და სასიყვარლო არ ნავედი. ის იყო, უნდა დაფორმულიყავი, რომ კარზე კაკული გაიხსნა. ალბათ ჩემი და დაბრუნდა-მეთქი, უფროსი და კარი გახსნა. ასე, 20 წლის უცხოური ბიჭი შემოვიდა ოთახში, კარი მიგინდინა ჩაგვტოვა და დანით დამეჭურა... — ხმა არ ამოიღო, თორემ ვერც იტყვის დაცვა შეეძლო — ის ბიჭი უსაყვარლო 12 წლის გოგონა... ის პოტი თვალის დახამხამებაში გაქრა.

თავს მოვიღებ-მეთქი, ვთვითერ, მაგრამ... ადვილი არ ყოფილა სიცოცხლესთან გადართობა.

გადაწყვეტი, ჩემი ტვივილი საიდუმლოდ შეგინახა, საუბრობ თავს კი სიყვარული აფერხებდა. თავიანთსმეტყვლილ არ მალავდა, მაგრამ იმ დღიდან პირს არავის ვუჩვენებდი. ასე გაგრძელდა კარგა ხანს. მაგრამ მაინც მოვიდა სიყვარული...

დათოს გაგონებისთანავე მოვეწონე. იმდენად კარგი ადამიანი აღმოჩნდა, მეც შემიყვარდა. მერე სიყვარულში გამოიმტყვლა უარი ვუთხარი. განქვდივარა, მაგრამ ვერაფერი გაგვიყო ჩემთან. იმ ღამეს გამოვიტყვე ჩემი სიყვარული... შემახე დავს დათომ დამიჩრავა. მთხოვა, შემეხედი. ძალიან მეტყვეობდა და უარი ვერ ვუთხარი...

დათომ მაგრძნობის სიყვარულის ძალა და ფასი. ბევრჯერ გადაწყვეტი, გამეშალა მისთვის ყველაფერი, მაგრამ ვერ შევძელი.

ამ წერილის გამოგზავნა დიდი ხნის ფიქრის შემდეგ გადაწყვეტი.

ქალბატონო მარინა და ძვირფასო მკითხველო, მირჩიეთ, როგორ მოვიქცე, რა გზას დავდგე? ამას ჩემთვის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს და იმედი მაქვს, უფროსებზედ არ დამეცინება.

PS. რადგან ანა მეც მისთვის რჩევას, შემდეგი ნომრისთვის აღარ გადავუბნე და აქვე უთხარებ: ანა, გაუფორმებელი სიყვარული არის. თავს წუ იდენაშუალებ, რატომ თავიანთი არ ვუთხარი დანთის ყველაფერიო. ადრე თუ გვიან, უნდა დათოსი მიმიღო. თუკი დათოსაც გარკვეულად უყვარხარ, გაატყვებს (თუცა, საბატყველი იქნა რა გაქვს?), უფრო სწორად, დაიგნებოდა ობს, რომელმაც შენს სულს ასეთი დიდი დაწინაურა. არც არ უნდა აკონირო ბედნიერება, მაინც დაკარგავ, თუკი მის მოპოვებას ტყუილით შევძლებო. დარწმუნებული ვარ, დათო გაგიგებს...

მარინა ბაბუნაშვილი

ჩვენები დიასახლისი

ასე ამოიყვანეთ ლაქები

სანამ ლაქების ქაიფი	ამოიყვანას მზიარად	დაიწვინდეთ, ლაქს გარეშე	შეამოწმო, რამდენად	მდგრადია
ქაიფი	უკუბრუნე	მზიარად	ლაქს გარეშე	წვლილ დახმად
ჩამოვინი	ფინანს	დაგვიტყვი	სუფთა ქაღალდის	ხელისაფი
საშუალო	ბამბის	ტამბონით	ნაწირობად	ცენტრისკენ
ძლიერ	ტუქვიანა	ქაღალდის	საფენი	და ტამბონი
				რამდენჯერმე
				გამოვალე

მთავარი ღვინო: სველ ლაქს მოაყარეთ მარილი;

ღვინო: დალქავებული ქსოვილი გარეცხეთ სპირტგარეშელ თბილ წყალში (1 სკ სპირტი/0.5 ლ წყალი);

ხილის: სველ ლაქს მოაყარეთ მარილი, ლიმონმკვება და მოასით ლიმონის წველი;

პირფარეზი: ლაქს ნაუსვით ნაწილობად შეგინახე ან ნიშადურის სპირტი;

ჩინი: ნაუსვით ლაქს გაცივრინისა და ნიშადურის სპირტის (4X1) ნახავში დასველებული ბამბის ტამბონი;

შპრინკლი, ნახინი: გარეცხეთ თბილ წყალში გახსნილი ბორის საპონი (1 ლ წყალი/10გ საპონი);

ცხინი, კარაბი, პოვალი: ნაუსვით ლაქს უფრო თხევადი საპონისა და ბენ-

ზინის (1X10) ნარევი, გააჩრეთ ცოტა ხანს და შემდეგ სუფთა ბენზინით გამოიწვინეთ;

ვათიანი საღებავი: მალის ქსოვილიდან ლაქს ამოიყვანეთ მუსუნირის ზეთში დასველებული ბამბის ტამბონი;

ცხილის, პარაფინის: გამრედი ცვილი ან პარაფინი დანთი ფოთისადაც გადავსეთ, შემდეგ ქსოვილი მოათავსეთ ქაღალდის ფურცელს შორის და ცხელი უთოთი დააუთოეთ;

ოვალის: გამრედი წყლით ნაბნელები (1X1) ნიშადურის სპირტში დასველებული ტამბონი. შემდეგ დალქავებული ადგილი ამოიწვინეთ წყლით;

შანხი: მალსა ან აბრეშუმზე გაჩენილი ლაქები გამრედი ნიშადურის და წყლის ნახავში (1X6) დასველებული ბამბის ქსოვილით, შემდეგ გამოიწვინეთ თბილი ლიმონის წველით.

მსუქანი და გამხდარი

„კაცებს რომ პკითხით, ქალები სულთა და გულით მხოლოდ საკუთარ გარეგნობაზე ზრუნავენ, ორივე გრძნობს მომატება თავზარს სხეში და ტანადობის შესანარჩუნებლად უმარად სერხს მისარბენ. მე თუ მკითხავთ, ამ საკითხში კაცებს ქალებს არ ჩამოუვარდებიან, ბოლო დროს საკუთარ გარეგნობას იმდენად დიდ დროს უთმობენ, რომ მეშინა, ნარევიებად არ იქნენ, მათი ხომ საკუთარი თავის სიყვარული არც ისე აკლავიათ!

ნატა (38 წლის): — ამას წინათ პარფი-უმერის მაღაზიაში შევედი სახის გამშენი „ფილინკა“ შესაჩინად. რამდენიმე ფირმის პროდუქტია გადმოვაღებინე გაიყვადეს და ვთხოვე აქვსა, რომელს რა ღირსება ჰქონდა. უცებ საუბარში 51 წლის მკითხველი მამაკაცი ჩაგვიტოვა და ღმირით მჩრჩია, — აი, ამას თუ აიღებ, ნამდვილად არ იწინებო. ისეთი მოვლილი კანი, ხელები და თმა ჰქონდა, რომ ჯერ დავიბნედი, მერე კი ვკითხე, — სპეციალისტი ბრანდებით-მეთქი? არა, მას ამბობთ, უზრალად, კარგად ვიცი მათი მნიშვნელობა. და-უფრე. მან კი იმდენი რამე იყიდა, პირდაღე-ღიდა დავარი. გაიყვადესა შემაჩინა გოგონა, გაიცინა და ამისნა — ერთ დროს მათს აქ შემოსულზე ჩვენც აქ გვებრუნებოდა, მაგრამ ახლა მდევრით, საკუთარი თავს გადაყ-ოლილი კაცია. მაგარი მუთუნისავე ცოლი ჰყავს, მისთვის ყველაფერს თვითონ ყიდლობს. ერთად დაიბან, ერთად ვარ-ჯიშობენ, ერთად ცურავენ. ერთად ძალიან ლამაზი სანახავი არიანო. მოვედი შენ და გადაწყვეტი, ჩემი მე-ღვლე მიმეჭია ამაგარი კომფორტისთვის. ეს, არა შე-ჯდა მწყერი ხესაო... მოგ-ცლია ერთიო, — ხელი ამიქნია.

ჩემიბიბი გახდება. ისეთი ლამაზი სხეული აქვს, ეგ თვალს არ ენახება. ხუმრობს ხოლმე, — შენ გამომეძინეო. ორსულობის დროსაც კი ვავარჯშებდი.

მარინა (68 წლის): — სიმსუქნე კარგი არ არის. არც ქალი ვარც ვეშაბილი და არც კაცი. მაგრამ ქალი სასეს უნდა იყოს, ხორციანი, ცოტა ზანტე, კაბახავით. სირ-ბილისა და ვარჯიშის არაფერი მშაშ. ქალმა თავისი საქმე უნდა იცოდეს, მისი ხელმეორე არ ვიცი მე. კაცს კიდევ რა ვვარჯიშებო ამ დროში? ჩემი ვერც ავსუნერეუბა იქნება, რომ ვირბნებო? ხომ დანებდნენ სიცოცხლით ჩემი შემხე-ვარეუბი.

ფანი (35 წლის): — ეჰ, ვარჯიში კაია, მაგრამ კაცი უნდა იყოს, თუ ვარჯიში, უნდა ივარჯიშო და თავადი აქეთ-იქით არ უნდა აცუციო. ამას წინათ დავრბოდი ჩემთვის ტბის გარშემო. უცებ დავინახე, მა-გარი ქალი გარბის. გავვეცი. თურმე სპეციალური სავარ-ჯიში პროგრამა ჰქონია. ბი-ლიკებზე კი არ უნდა ერიბ-ვა, არამედ ქვალურდში და სადღაც ჯანდაბნო. ისე მოხდენილა დაბ-ტოდა ქვეზე და ორ-მოვზე, რომ თავს ვერ მოწყვედი. მივე-ბოდი მის კვლს. ამა-სობაში ფიზიკა აქვდა ტალახში მოგადინე ზღაბითი. ჩემი ყვირი-ლიზე უკან არ მოუხე-დია. ეს, რა ბეჭტურა ხარ, დევი-მეთქი, — ვუთხარი ჩემს თავს და ნა-ფიზიკური მანქანაქნე...

ლზა (71 წლის): — კაია ბებო, ვარჯი-ში, კაი. რაც მაღა დავიწყე, მას მერე, ასე მგონია, თავიდან დავიბნე. მე და ჩემი კაცი თავიდან დავცუსულებდით. ახლა კი დავრბი-ვართ და თავი ისე მოგვწონს, სიტყვებით ვერ გადმოგვცემთ. ამას წინათ მალაზიებში დავ-დიოდი. კოტქს ვუთხარი, — ურიგო არ იქნება ტრენერებებით თუ ჩავევძებ-მეთქი. მართლაც, ვიყიდე ჯრისხე, არ მისურებო და ახლა შევიღმევილებთან ერთად „გე-ლატაობი“ და ვარჯიშის შემდეგ აღარც საბ-სრები გვანახებ.

გვა ლომიძე



6 ურავინ იტყვის, დროს მნიშვნელობა არა აქვსო. წლები მაინც ანელებს ტკივილს და დარდს, ტაბუდირებული თემას კი ნებისთი თუ უნებლეთი საშვსოვენ გააჩვენებს.

ამ ორი წლის წინ, როცა გია ფერაძე წერ-ილს წერდა, გიას უფროსი ძმა, ბატონი ილი-კო, დამირდა, თუკი ოდესმე გადაწყვეტს გიას დღიურის გამოშვებას, აუცილებლად აკვირის პალიტრაშიო. ამას წინათ შევხვდით და დანა-პირები შევხსენე. დიდხანს არ უფიქრია, ისე გადმოვა გიას დღიური, რომელსაც იგი პატიმ-რობაში 1988 წელს წერდა.

ბატონმა ილიკომ მანდო გიას პირადი ჩანა-ერები და ესაა მითხრა: „გიორგი შენგელიას ფილმში, ახალგაზრდა კომპოზიტორის მოგზა-ურობა“, გიამ ლეკო თათაშელის როლი თა-მაში. ალბათ ბედისწერაა, რომ თათაშელის ტრაგიკული სახე გიასთანად მივსდამა... გიას ისეთი მძიმე ხედვები ხვდა, თათაშელის ტანგა-ნამება მასთან არაფერია. ბევრმა დღემდე არ იცის, იმ სამხელე დღის შემდეგ ბატონობაში რა გადაიტანა. მისი პიროვნების ბოლომდე შესა-ნობად იმ დღეების გახსენება საჭირო, როცა ბედმა ზურგი აქცია და საბჭოთა კავშირის თითქმის ყველა ციხე მოატარა. გიას ცხოვრების ერთი ნაწილი — ფერადი და სახეიშოა — როლებით, წარმატებით და გასტროლებით სავსე, მეორე კი — შავ-თეთრი და მძიმე, ტან-ჯავა-გაბიანი... თითქმის 9 წელი ვიფიქრე, გა-მოშვებდა თუ არა საზოგადოების სამჯავაგრობა გიას ჯოჯოხეთიდან ჯოჯოხეთში მოგზაურო-ბა, მისი დარღვენი ფიქრები, ზოგჯერ ღიმილის მომგვერდი ეპიზოდები, რომლის მიღმაც გაუმეორებელი სევდა ჩანდა. ბოლოს მაინც გადა-წყვიტე და თქვენი გაქვითი ამ ჩანაწერებს.

1985 წელს მუშაობის მკველობისათვის გია ფერაძეს მიუძღავს 17 წელი.

1986-87 წლებში დაიწყო მისი „მოგზაურობა“ — თბილისი-ვლადიმირ-თბილისი.

1988-98 წლები — თბილისი-ნულეჟიკი-იკუ-ტია.

1989-90 წლები — იაკუტია-მასაჟალა.

1991 წელი — მასაჟალა-რუსთაი.

1992 წელი — ამისტიკი გათავისუფლდა.

აი, ასე „მოგზაურობა“ მან 7 წელი, ხოლო რას განიცდიდა და რას ფიქრობდა, ამას მისი დღი-ურიდან შეიტყობთ. ეს ჩანაწერები დავაგვირე-ბულია მის მესამე „მოგზაურობასთან“ წელსკი-იდან იაკუტიაში. მიუხედავად გარსაძლისი პირობებისა, გია ამავე გიას და არ კარგავს ჩვეუ-ლით, რომელიც გასაუბრია.

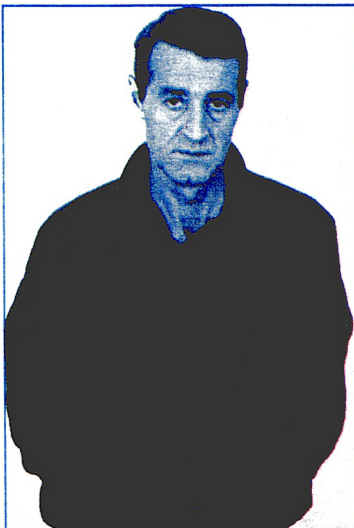
ციხის დღიურიდან (სტალი დავითი)

1988 წ. „როგორც ყოველთვის, მესამედაც მომტყვილეს. სამეც შენი დიშალო და თბი-ლისში უნდა გაგიშვან „სიზო-1“-შიო. მე დე-გენერატმა „რუგზაკში“ ვდღერეთ ნივთები და შევხატე „ორონი ვორონის“, რასაც ჩვენთან „ვორონოვს“ უწაბიან. ჩამოვედი ჭუთაისში და მკითხეს: — ესა და ეს თქვენი პრანდებიო? აქეთ გადმოიბრანდით, რუსეთის ხალხთან ერ-თადო.

რალას ვიხამდი, „პატარა კაცსა დიდ კაცთან როდის გასვლია მართალი?“

17 მარტამდე ვიყავი ჭუთაისის ციხეში, მერე კი რუსეთისკენ მიგრეს თავი. 18-ში როსტოვის ციხეში გაქვრდი, ხოლო 19-ში ვილგოგრადისკენ გაემგზავრე.

ვილგოგრადში, ენ. ჯულავერაძეში, დავეყენე 2 დღე. 22-ში დამიძახეს სარატოვიდან: — გია, დროზე, გელოდებითო. მეც, სხვა რა გზა მქონ-და? 23-ში ჩავდიდ სარატოვში. ვიკითხე, — ვინ მესახდა-მეთქი? იქ მომიტყეს: ბიძია, რაცხა ცუდ-ად გამოიყურებო, მგონი, გზაში გაგვიცივდი და ახლა უნდა გაგათბოთო. ისე მარტინეს მის-ს.



პირალი ჩანაწერები, ანუ მოგზაურობა „ჯოჯოხეთიდან ჯოჯოხეთში“

წიქვამა გადასასვლელში, უან ძაღლები და შტკიანი ჯარისკაცები მოგვდევდნენ, რომ ათი დღე სული ძლივს მოვიტყეო. შედეგი სარატოვ-ში „ეტაპაკში“, როგორც ყოველთვის, მარტო ვარ. ირვლევი 8 კაცი, მაგრამ ევნი გინდა ყოფილან, გინდა არა.

მე ვცოცხლობ, რადგან ვიცი, რომ არსებობს ჩემი დედიკო, ჩემო ძმაო, შვილები და ჩემო სისხლი და ხორცი — ჩემი მეგობრებო. ო, რომ იცოდეთ, როგორ მენატრებოთ. ღმერთმა მიცოცხლოს თქვენი თავი, ალბათ კიდევ როდესმე ვიქნებით ერთად. ყოველ შემთხვევაში, „ია ტავ ხორუ“. შინაგანი ხმა მასხუბს: ძალიან ბევრი მანდომე, აი, გაიჯავ მობარშულ ნაბლზე უარს ხომ არ იტყვი?

1 აპრილამდე ვიყავი სარატოვის ციხეში. 1-ში მითხრეს: „დღეს კარგი დღეა, გამგზავრე-ბაც ადვილია“. მეგონა, კვლავ მატყვლებდნენ, მაგრამ მართლა არ გამგზავრეს, აა! ავიპრ გუდა-ნაბადი და ჩელიბინსკისკენ, პერიო...

დღეს უკვე აპრილის ორია და სტალიბინშიც „სბოროია“.

3-ში უკვე ჩელიბინსკში ვიქნები, მერე საით, როგორ და როდის, — „ჩორტ ეკო ზნაქ“... აპრილი კი ჩემი თვეა. მე მართლაც მაგრად მიყვარს აპრილი... 10-ში ჩემი პატარა გოგოს დაბადების დღეა, 20-ში კი — ჩემი.

რა საოცარი ოთხეული შევიტყიბეთ 20 აპრილს: პიტლური, ნაპოლენი, ბრუშოვი და მე. ორი დღით გვიან დაიბადა ვივა ულიანოვი, მე იმის დაბადების დღეც... სამწუხაროდ, გარდა ჩემი დაბადების დღისა, ვერც ერთისა ვერ დავ-ესწრები — საბაბო მიზნები მაქვს.

ე, გია... გია... ფერა... ფერა... გია... ფერა... — ისმოდა ბორბლების რაკარუკი. მე კი ვიჯექი და გულში ბასს ვუბნებოდი.

დღეს 10 აპრილია ჩემი გოგო 4 წლის გახდა... დღეს 10 აპრილია აღდგომა! ქრისტე აღდგა.

აღდგომა ჩემთვის უწმინდესი და სასწაულად ლამაზი დღესასწაულია. წითელი კვერცხი... ბატ-კანი... სანთელი... გაზაფხული.

„ღმერთო ჩემო, რა დღე დადგა, მე გვედები და ქრისტე აღსდგა — ჭეშმარიტად!“

დღეს ვინ იცის, რამდენმა ურწმუნომ და უხა-ტომ გადაიწერა პირფარი. იმდენი საათი, ან თუნდაც წამი რომ მომავლონ, მთავრობა კიდევ ვალში დამირჩება. დაველოდები, რას მომიტანს ხვალნდელი დღე. ისე, ღვთის წყალობით, ჩია არ გავკლია, ჩეფირო — არესტანტების „კონია-კი“. კიდევ კარგი, რომ საშუალება გვაქვს, ჩაით მიავს ვიქვით გულის ნადები.

მე ისევ ეტაპს ველოდები.

დრო გარისს. მე კვლავ სვერდლოვსკის „პერ-ესილკაში“ ვარ.

მოდის დალოცვითი და ამავე დროს დანაყე-ლილი 20 აპრილიც — ჩემი დაბადების დღე. დაიქცეს ეს დღე. ჯიგარი ბიჭები არიან ჩემთან ერთად. ჩემთან საიდა, ყაზახები — ანვარ „ლაზი“ (ჩრტეს ნიშნავს) და ხალიდა, ჯახა, მალისა და იურა. 20 აპრილს დილდამდე ადგნენ და საჭე-

„გადავწყვიტე და გადმოვცემთ ამ ჩანაწერებს...“

„გულით რაც გინდა, ის სად არის, ბაბაია?“, მაკონი პოდლოსკი პრუცევაკი. მუსგად ერთ საათში დამიძახეს ეტაპზე გასასვლე-ლად. ევეთი რამ მე არ მახსოვს, რაც ეტაპებში ვარ, რომ მაგარებლ-იდან მაგარებელზე დავეძახეთ ერთ დღეში, მაგრამ ხომ ხედებით, რაგომ მოხდა ასე? მე მინდოდა, რომ დაერწმუნოდაყვი კრასნოარსკში. „წვტრენი გოლოსი“ კვლავ მუშენება: აჰ, გიაჯანი შენი მიკვირს, ევლარ გიაგე, რომ უბედო ხარ? ამ ხნის კაცი მაკვირებს, აი!“

ღის მომტანს რაღაც ჩვენებური ფოტოსი ჩაუ-ტარეს. იმან კი მოიტანა მაგარი შაქარი და 2 პაიკი მჭელი პური. გავიღვიმე და აღმავედრეს „კრინტიკების“ ტორტი. ისეთი ლამაზი იყო, რომ იმის ყურებას არაფერი გოზბა. ზემოდან წე-რილად დაფუჭული შაქარზე ჩაით ეწერა „გია 40 ლტ“.

„გია, აი, ესეც 40 წელი, სულ გაგივტრდა ტიალი წვერი, გულში ყმაწვილი გერქვა სახლად, უტყვ, ერთ დღეში გახდი ბებერი.“

ჩამ შემივინახეთ ამ დღისთვის სპეციალურად. მივიღე მიღწევები. გვერდით ქურდები ისხ-ნენ: თბილისელი ვახო და სოხუმელი სელიკა. ჯეშპრი მაქუქეს — შავი, ჩვენებური. ჩემმა კამ-ფრის ბიჭებმა კი — პირსახოცი, ცხვირსახოცი, ნასკები, მარფი და ვისაც რა ჰქონდა, მრავალი სხვა სახისოვარი. მაღლობელი ვარ იმათი. ყველას თავისი დარდი აქვს და ღმერთი იყოს მათი მფარველი.

„ისეც ეტაპის ცდაში, ისეც ჭაღარ თმაში, მე მერამდენე თვეა, რომ მივერევი გზაში.“ იაკუტიაშიმდე მივალნე თუ არა, აზრზე არა ვარ. ერთი კი ვიცი, მე მიყვარს ყველა, ვისაც ვუყვარ-ვარ. ვისაც არ ვუყვარვარ და, თავის გზაზე გაურწმუნო. ტყუილა, ეგეთები ბევრია, რადგანაც კარგა ხანია კრიტის რევიმი დამიბოთარდა, მა-გრამ მე ისევ კრიტის რევიმი მაქვს. ზონა წესი-ერად არც მინახავს და აღარც მჭერა, თუ ოდესმე ენახავ.

თუმცა, დავიცადეთ, სად გვექვარება? მივეყვ

დინებას.

დღეს უკვე 21 აპრილია. დავლეით ბოლო ჩაი.

თავი გავტყავა საშინლად. 21-ში „პატივცემულობა“ ინებეს და შეგვრეკეს პატარა ოთახში. 22-ის საღამომდე იმ პატარა ოთახში ვიყავით 70 კაცი. ამათ ქებრებთან, მაგა-ში ოსტატები არიან. ეს ხომ შრომა-გასამწეველე კოლონიაა.

როგორც იქნა, ისევ მატარებელი. ისე მიხარია ხოლმე, თითქმის სადმე, საზღვარგარეთ მიე-დოდნე.

ოცდასამი — გათენდა — დაღამდა.

ოცდაოთხი — გათენდა — დაღამდა.

ოცდახუთი — გათენდა, ჯერ კარგად არ დაღამებულა.

მივადნეთ კრასნოარსკს. ვიფიქრე, კრასნოარ-სკის ციხეში რამდენიმე დღეს გამაჩერებდნენ. ამ ქალაქთან ხომ ჩემი გასტროლების დროინდელი საქვეთისო მოგონებები მაკავშირებს. ეჰ, გუ-ლით კი მინდოდა, მაგრამ ცხოვრება გერვა მონყობილი. გულიდან გავა გინდა, ის სად არის, ბაბაია? „ზაკონ პოდლოსკი პრუცევაკი“ ზუს-ტად ერთ საათში დამიძახეს ეტაპზე გასასვლე-ლად. ევეთი რამ მე არ მახსოვს, რაც ეტაპებში ვარ, რომ მაგარებლ-იდან მაგარებელზე დავეძახეთ ერთ დღეში, მაგრამ ხომ ხედებით, რაგომ მოხდა ასე? მე მინდოდა, რომ დაერწმუნოდაყვი კრასნოარსკში. „წვტრენი გოლოსი“ კვლავ მუშენება: აჰ, გიაჯანი შენი მიკვირს, ევლარ გიაგე, რომ უბედო ხარ? ამ ხნის კაცი მაკვირებს, აი!“

ოცდაექვსი გათენდა. საღამოს ვიქნებით ირუტსკში, — ასე თქვეს.

ჩამოვედით ირუტსკში. შეგვყარეს ისევ ოთახ-ში, მაგრამ ოთახში არის და ოთახიც. წარ-

მოიგინეთ კუბო — რამდენიმე კაცზე. ტემპერ-ატურა იგივე, რაც მინის ქვეშ. ზუსტად არ ვიცი, მაგრამ აღმათ დასლობით ვერ იქნება. 27-ში საღამომდე დამიკავშირდებით. ხო, მართლა! ნა-მოგზაურეს ლამაზ 3 საათზე მკვერები, ძელების გასაბოთბად. ცოტა შევითბეთ ძელები და ის იყო, ამ ქვეყნისკენ უნდა მოგვედრა, რომ „ქაჩა-ჩქარას“ ძაბილით გავრეკეს ისევ იმ „სასაფლაოზე“, ე.ი. იმავე კუბოში, ე.ი. იმავე კამერაში ჩაგვა-ვენეს. იქნება ასე საბოლოოდ გავივდეთო, მა-გრამ მოხდა სასწაული. არავინ მომკვდარა. ყვე-ლა გაგვანაწილეს კამერებში. აქ ცოტა მოვიფიქ-რე. ახლა გიფიკარი ირუტსკში და ველოდები.

მოვიდა პირველი მაისი. დაიწყო დღესასწა-ულები.

მოვიდა 7 მაისი. გამოგვთირეს კამერიდან და ჩავატარეთ ისევ იმ ყინლის კუბოში, რომელზე-დაც ზემოთ მოგასვენეთ.

„გამოგვთირეს, ჩავატარეს, წავატარეს“ — რატომ ეწამებო? ისტყვებს? იმით, რომ ამათ სხანაირად არ შეუძლიათ და იმ მოჰ-რობას, როგორც ჩვენ გვეძვევიან, სხვას ვე-რავფრეს დაარქმევ.

როგორც იქნა, დაგვიძახეს ეტაპზე. გავდით გასაშრომად და საჭმლის მოსაღებად. აქ პურის რაოდენობაზე მიხედობი, სად მიყავარ. ნახვარი პური — ულან-უდუნად. 1 პური — ჩიტამდე. 2 პური — ტახტამიტამდე („ლოლინა მერტი“). 3 პური — ნაბაროსკამდე. ასევე თითო კოჭი შაქარი — ჩიტამდე. 2 კოჭი ტახტამიტამდე. 3 კოჭი ნაბაროსკამდე. ასევე ზუსტად ნაწილდება თევზი. მე მივიღე ყველაფერი თითო-თითო. უკვე გასაგებია, სადაც მივდივარ. ჩვენთან, საქართველო-ში, დედა შვილს რომ წყევლოს: შენ წადი არ-მოუსვლელში, ჩიტაში და იაკუტიაში... მოკ-ლეად, რალა ბევრი გაგაგრძელო, ჩიტაში ვიზიარ და ხვალ სად წავალ, არ ვიცი.

დაველოდები, როდის წამართვევენ ჩიტადან. აქ შემოვტყიბან (ჩემს თავს თუ არ ვიცი პატივი, აბა, ესენი სულ ეტაპებში მივიდებენ) 9 მაისს, გამარჯვების დღეს...

„25 მაისია უკვე. ის განწყობა დგება, როდესაც ყველაფრს ფეხზე იკიდებს. სწორედ ასე ვარ მეც: ანაფერი ვიცი, როგორი ხართ, ჩემო ახლობლე-ბო. მე კი გნურთ წერილებს, მაგრამ არ ვიცი, მოდის თუ არა თქვენამდე. იქნებ, თქვენც ამ დღეში ხართ — არ იცით, როგორ ვარ, სად ვარ, რას ვაკეთებ. ასეთია პატიმრის ხედვრი ეტაპში. მას აქვს მიმართულება და პატიმრის ნომერი. სხვა არანაირი მისამართი და უფლებ-მას არ გააჩნია. ვიზიარ და ველოდებით თვით-მდრინავს. როდის ინებებს ამინდი ჩემს გაგზა-ვრებას?“

„აი, ჩემს უბედურ თავს, ელოდები თვითმფრინავს, ამ ლოდინში დრო გადის და ეს წლებიც მიფრინავს. მაღო წამოვითხვენ მეც ჩემთვის სიაში თავს ამოვყოფ სულ მაღე „შინა“ იაკუტიაში.“

PS. როგორც იქნა, ცოტა მე დავიწყებე იმალნია „შინა“ იაკუტის, გიგანტ-შედაშა, მაგრამ მას წინ კვლავ ელოდა რამდენიმე მნიშვნელოვანი „მგზავრობა“.

ახლობლებთან ერთხელაც არ დასცდნია იმ მგზავრული დღეების შესახებ, რაც მან ციხიდან ციხეში გადასვლების დროს გადაიტანა. თუმცა, თქმა რად უნდოდა, როცა მის სახესა და თვალუ-ში ყველაფერი იკითხებოდა...

„აი, ჩემს უბედურ თავს, ელოდები თვითმფრინავს, ამ ლოდინში დრო გადის და ეს წლებიც მიფრინავს. მაღო წამოვითხვენ მეც ჩემთვის სიაში თავს ამოვყოფ სულ მაღე „შინა“ იაკუტიაში.“

PS. როგორც იქნა, ცოტა მე დავიწყებე იმალნია „შინა“ იაკუტის, გიგანტ-შედაშა, მაგრამ მას წინ კვლავ ელოდა რამდენიმე მნიშვნელოვანი „მგზავრობა“.

ახლობლებთან ერთხელაც არ დასცდნია იმ მგზავრული დღეების შესახებ, რაც მან ციხიდან ციხეში გადასვლების დროს გადაიტანა. თუმცა, თქმა რად უნდოდა, როცა მის სახესა და თვალუ-ში ყველაფერი იკითხებოდა...

„აი, ჩემს უბედურ თავს, ელოდები თვითმფრინავს, ამ ლოდინში დრო გადის და ეს წლებიც მიფრინავს. მაღო წამოვითხვენ მეც ჩემთვის სიაში თავს ამოვყოფ სულ მაღე „შინა“ იაკუტიაში.“

PS. როგორც იქნა, ცოტა მე დავიწყებე იმალნია „შინა“ იაკუტის, გიგანტ-შედაშა, მაგრამ მას წინ კვლავ ელოდა რამდენიმე მნიშვნელოვანი „მგზავრობა“.

ახლობლებთან ერთხელაც არ დასცდნია იმ მგზავრული დღეების შესახებ, რაც მან ციხიდან ციხეში გადასვლების დროს გადაიტანა. თუმცა, თქმა რად უნდოდა, როცა მის სახესა და თვალუ-ში ყველაფერი იკითხებოდა...

„აი, ჩემს უბედურ თავს, ელოდები თვითმფრინავს, ამ ლოდინში დრო გადის და ეს წლებიც მიფრინავს. მაღო წამოვითხვენ მეც ჩემთვის სიაში თავს ამოვყოფ სულ მაღე „შინა“ იაკუტიაში.“

PS. როგორც იქნა, ცოტა მე დავიწყებე იმალნია „შინა“ იაკუტის, გიგანტ-შედაშა, მაგრამ მას წინ კვლავ ელოდა რამდენიმე მნიშვნელოვანი „მგზავრობა“.

ახლობლებთან ერთხელაც არ დასცდნია იმ მგზავრული დღეების შესახებ, რაც მან ციხიდან ციხეში გადასვლების დროს გადაიტანა. თუმცა, თქმა რად უნდოდა, როცა მის სახესა და თვალუ-ში ყველაფერი იკითხებოდა...

„აი, ჩემს უბედურ თავს, ელოდები თვითმფრინავს, ამ ლოდინში დრო გადის და ეს წლებიც მიფრინავს. მაღო წამოვითხვენ მეც ჩემთვის სიაში თავს ამოვყოფ სულ მაღე „შინა“ იაკუტიაში.“

PS. როგორც იქნა, ცოტა მე დავიწყებე იმალნია „შინა“ იაკუტის, გიგანტ-შედაშა, მაგრამ მას წინ კვლავ ელოდა რამდენიმე მნიშვნელოვანი „მგზავრობა“.

ახლობლებთან ერთხელაც არ დასცდნია იმ მგზავრული დღეების შესახებ, რაც მან ციხიდან ციხეში გადასვლების დროს გადაიტანა. თუმცა, თქმა რად უნდოდა, როცა მის სახესა და თვალუ-ში ყველაფერი იკითხებოდა...

„აი, ჩემს უბედურ თავს, ელოდები თვითმფრინავს, ამ ლოდინში დრო გადის და ეს წლებიც მიფრინავს. მაღო წამოვითხვენ მეც ჩემთვის სიაში თავს ამოვყოფ სულ მაღე „შინა“ იაკუტიაში.“

PS. როგორც იქნა, ცოტა მე დავიწყებე იმალნია „შინა“ იაკუტის, გიგანტ-შედაშა, მაგრამ მას წინ კვლავ ელოდა რამდენიმე მნიშვნელოვანი „მგზავრობა“.

ახლობლებთან ერთხელაც არ დასცდნია იმ მგზავრული დღეების შესახებ, რაც მან ციხიდან ციხეში გადასვლების დროს გადაიტანა. თუმცა, თქმა რად უნდოდა, როცა მის სახესა და თვალუ-ში ყველაფერი იკითხებოდა...

„აი, ჩემს უბედურ თავს, ელოდები თვითმფრინავს, ამ ლოდინში დრო გადის და ეს წლებიც მიფრინავს. მაღო წამოვითხვენ მეც ჩემთვის სიაში თავს ამოვყოფ სულ მაღე „შინა“ იაკუტიაში.“

PS. როგორც იქნა, ცოტა მე დავიწყებე იმალნია „შინა“ იაკუტის, გიგანტ-შედაშა, მაგრამ მას წინ კვლავ ელოდა რამდენიმე მნიშვნელოვანი „მგზავრობა“.

ახლობლებთან ერთხელაც არ დასცდნია იმ მგზავრული დღეების შესახებ, რაც მან ციხიდან ციხეში გადასვლების დროს გადაიტანა. თუმცა, თქმა რად უნდოდა, როცა მის სახესა და თვალუ-ში ყველაფერი იკითხებოდა...

მარინა პაპუნაშვილი

ყველაფერი უკვე ჩონჩხი უნახავ

ახალ ყოველკვირეულ ჟურნალში

შეკრები REAL ESTATE НЕДВИЖИМОСТЬ

შეკრები

WEEKLY MAGAZINE

EXCHANGING EXPERT

შანი: 80 მ.

№1 27.04.2004

გარდა სარკელაო ინფორმაციებისა, ჟურნალში: შეკრები

ქონების გაზრდის ანალიზი, გენდინგები,

უახლო, პროგნოზები, რჩევები...

3306 9

2000-10

08.00, 12.00, 15.00, 20.00
08.15 მხ. ფილმი „შავი
გასტროლირი“ 10.00
11.05 „სტუმრად მსახი
რაში“ 11.30 სპა 12.15 მხ. ფ
ლა „ვერეხის გირთვი“
12.30 „ნაპოლეონი და ეპი

9.00 მხიარული კარი

სერიალი „შემაქანა“
რად მსახიობთა სტუდია
შ. ფილიპი „მამუკაში პრემიერა“
08.00 კლასიკა
სერიალი 09.00, 12.00, 15.00
09.20 პულტფილი 11.00
არკი 12.20 „მამუკაში პრემიერა“
ლმი 15.20 ველური სამეფო
16.10 შ. ფილიპი 18.00, 21.00
რ. 18.20 სერიალი
ილი, 18.45 შ. ფილიპი 21.00
იქნება... რეჟ. გ. ნ. ს. ს. ს.
1.45 „ჯეოსტელის კინოკლასიკა“
16.00, 877 45-79-25 ჯეოსტელის

[illegible]

09.00 მულტფილმი „მედიკოსები“, 10.20 საბ. სერიალ-ფილმი „მედიკოსები“, 11.30 საბ. სერიალ-ფილმი „მედიკოსები“, 12.00 ფილმი „მედიკოსები“

12.00 ავთავიშა შაჰ

ბ. ფილმი „პერლ ჰარბორი“
დაცემა „ნაცნობი ადამი-
ნისლები, 15.30 მ. ფილმი „შ-
2000“, 17.00 მ. ფილმი „ამი-
9.00 ინდ. მ. ფილმი „სინჯა“

07.30 შესიკა 10.00 ტო
11.00 შესიკა 15.00
12.00 შესიკა 17.00, 19.15 შესიკა
18.00, 22.00 ინფორმაციონ
19.00 ინფორმაციონ 21.15 პროფესი
22.00 შესიკა 23.15 სილო 03.00

09.00 საინფორმაციო
09.30 კომპლექსური
10.45 დოკუმენტური
12.00, 14.00
16.00, 18.00, 20.00, 22.00 საინფორმაციო
12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 20.00, 22.00

გამოძევა „ხოვოსტი“, პერლ-პროგრამი, 15.25 დღის ფილმი 16.20 მულტფილმები მერიანტელები, რუსული ფილმი „44-ის აპრილი“ 20.10, 00.40, 05.45 მუსიკალური ფილმი „მისტერი პიტაჩინი“ 21.00, 23.00 «Слово» 01.00 სასაუბრო ფილმი „პილიპეტი“ 03.00 ლოკალური პროგრამები

02 10.00 მულტიფილმი
ფილმის განმ. 14.00 მუსიკა
ფილმი „მეფე რაული“ (1990)
ფილმი ინგ. ენაზე 17.00 მუსიკა
ფილმი 20.00 მხ. ფილმი
ფილმი (ბრუნე პიტბი) 22.00
ფილმი (ბრუნე პიტბი) 22.00 მუსიკა 24.00

07.00 Новости.
Ролд Санаев в фильме

...ПЯТЬ НОЧЕЙ" 09.00
...ды". Праздничный к
Москва. Красная площ
...ный парад, посвяще
Победы. 11.55 "П
...ды". Концерт. 13.50 Ев
...в фильме "БЕЛОРУС
...АЛ" 15.30 Премьера
...вой - "Маззетро".
...16.10 ЖИЗНЬ О...

СЕРГЕЙ ГАРМАШ В ФИЛЬМЕ "НА БЕЗЫМЯННОЙ ВЫСОТЕ" И ТАКИЕ ПРАЗДНИЧНЫЕ

ժամ „Ռեզոնանս“

ფრჩხილავი რომ არ დაგვამტყნეთ: ზეთის ზეთი რამდენიმე წუთი ადუღეთ ორთქლზე, შეაგრილეთ და წაისვით ფრჩხილებზე. პროცედურა გაიმეორეთ კვირაში ერთხელ. ფრჩხილები აღარ დაგიშორდებათ, დაიბრუნდებიან ჯანმრთელ ფერს და ბრწყინვალეობას.

„არა აქო ქვეყანა არა აქო სხვა ქვეყნის სახელი ჩაგვიხსნა უფლება“

აიბოლოა სივრცე მუშაობა ქვეყნის ირანის ლიდერის მძა, ქვეყნის ერთ-ერთი მთავარი იდეოლოგია. „ნეზაფისიზმი გავრცელდა“ ინტერვიუ ჩამოართვა მას. გთავაზობთ ამონარიდს:

— ისლამს სწორად აიგოვებენ ტერორიზმს. რა უნდა გავეყოფოთ ამ შედეგებს გასაბრუნებლად?

— უიბრეველს ყოვლისა, საჭიროა ისლამის ქვეყნების არსებობა. ყურანში ნათქვამია: ვინც ერთ ადამიანს მოკლავს — ბევრის მკვლელობა. ვინც იარაღით სხვას ეჭურება, კიდევ რომ არ მოკლას, დამნაშავეა და უნდა დაისჯოს. ხალხის დამნაშავე ტერორისტები არიან. ისლამი არც ძალადობას ქადაგებს და არც სისასტიკეს. ისლამური მმართველობა სამართლიანობას ემყარება, მაგრამ ისლამური ქვეყნის მმართველები ზოგჯერ პირადი ამბიციებით ხელმძღვანელობენ. გასოვთ ალბათ, ლუდოვიკო XIV ამბობდა, — სახელმწიფო — ეს მე ვარ. ზოგჯერ ამ პრინციპს მსოფლიოს დესპოტური მმართველები იზიარებენ და თუ ეს მუსლიმანური სახელმწიფოებიც ხდება, ისლამის ბრალი სულაც არ არის.

— ირანში კანონს, სასამართლოს, უმუშაოების ორგანიზაციებს ერთპირაობა აკრძალეს თქვენმა რამდენად დემოკრატიული ქვეყნის ამგვარი მოწყობა?

— მე ვმონანიშნობდი კონსტიტუციის შედგენაში. მაშინ არ ვიცოდი, ქვეყნის ლიდერი ვინ იქნებოდა, მაგრამ თვალში გვერდად წინა რეჟიმის მავალი და არ გვერდად, იგივე გამოვრებულიყო. ჩვენ მიგვაჩვენა, რომ ჯარზე, სასამართლოსა და ზოგიერთ სხვა სახელმწიფო ორგანოზე კონტროლს ერთი საიმედო ადამიანის ხელში უნდა მოეყარა თავი. ირანის ლიდერის მოღვაწეობას სასულიერო პირთაგან შემდგარი საბჭო ადევნებს თვალს და თუ რამე შეეშალა — გადაყენებენ. კათოლიკე მღვდელთან მქონდა საუბარი, მას გაუვირდა — როგორ შეიძლება არჩეული ლიდერის გადაყენება. მაგრამ ირანის კონსტიტუციით ლიდერის ისეთივე უფლებები აქვს, როგორიც სხვას და თუ დანაშაულს ჩადენს, ლიდერი აღარ არის. ასე რომ, სწორედ ქვეყნის დემოკრატიის ირანში.

— შეიძლება თუ არა, რომ ერაყი ირანის ისლამური რესპუბლიკის მსგავს სახელმწიფოდ ჩამოყალიბდეს?

— თუ ამერიკელები დემოკრატიის არიან და ადამიანის უფლებებს იცავენ, თავი დაანებონ ერაყელ ხალხს და მისეულ საკუთარი კონსტიტუციის შექმნისა და მმართველობის ფორმის არჩევის შესაძლებლობა.

ნეზაფისიზმი გავრცელდა №76

იასირ არაფათის სიხოსხლა გენეზე აქილია

ისრაელის ტელევიზიისათვის მიცემულ ინტერვიოში არილ შარონმა განაცხადა, რომ გამწვანებში, ჯორჯ ბუშთან შეხვედრისას, აბლო აღმოსავლეთის კონფლიქტის მოგვარების გზების განხილვისას, იასირ არაფათს ილაპარაკეს „პრეზიდენტ ბუშს ვუთხარი, — ჯორჯის მივცე იმის გარანტიას, რომ იასირ არაფათს ფიზიკურ ზიანს არ მიყენებ-მეტი. მას, ვინც ხოცეს ერაყელს ან სხვებს უბრძანებს მათ მოკლას ებრაელების გამო, უნდა ცხოვდეს რომ სიკვდილი არ ახდებდეს, — თქვა არიელ შარონმა. როცა ტელეკომუნიკაციებში პოლიტიკოსი, — ჯორჯ ბუშმა პასუხად რა გითხრაო, შარონმა თავდაპირველად განაცხადა — სხვისი ნათქვამის გახედილ უფლება არა მაქვსო. ამ ინტერვიუს შემდეგ აშშ პრეზიდენტის მრჩეველმა



კონდოლიზა რაისმა არიელ შარონის განცხადების უფროსი დაურეკა და აუწყა, — აშშ-ის პოზიცია იასირ არაფათის მიმართ უცვლელია, ჩვენ პატივს

პრემიერს აუხსენია, რომ თეთრი სახლი არაფათის ფიზიკური განადგურების ნინადადგვიანო. ისრაელელი ანალიტიკოსების აზრით, არიელ შარონს ეს განცხადება პარტია „ლიკუდის“ წევრებს შორის პოპულარობის ასამაღლებლად და რევერენდუმში გამარჯვების მოსაპოვებლად სჭირდება. ისრაელის მმართველი პარტიის „ლიკუდის“ რევერენდუმში ამ დღეებში გამარჯვება. პრემიერის ნათქვამმა დიდი აღშფოთება გამოიწვია რამალაში. ათასობით პალესტინელი შეიკრება ავტონომიური რესპუბლიკის თავდაცვის რეზიდენციისთან. თავად არაფათი, რომელიც დაჯდებოდა „ჰამასის“ გაზრდილი პოპულარობის გამო ჩრდილოეთში იყო მოქცეული, შარონს მუქარის შემდეგ კვლავ ყურადღების ცენტრშია და მის სახელთან შეკრებილი მომიტინგეებს დაჰპირდა — მაშინვე მოეკვდებიო.

კომენტარი №75

ავსტრიული პრაგმატიკოსი ირჩიეს

ავსტრიის სოციალისტური პარტიის კანდიდატი პაინც ფიშერი ქვეყნის პრეზიდენტი გახდა. იგი განათლებით იურისტი, ცნობილია, როგორც კომპრომისული და პრაგმატული გადაწყვეტილების მომხრე პოლიტიკოსი. საპრეზიდენტო არჩევნებში მისი ერთ-ერთი მთავარი მეტოქე — ავსტრიის მმართველი სახალხო პარტიის ნარმოადგენელი ქალბატონი ბენიტა მარო-ფერერა ვალდენიო ენისაღმდეგობადა ვენის მუდმივი ნეიტრალიტეტის კურსს. ფიშერი კი აცხადებდა, — ნეიტრალური კურსი არ უნდა შეიცვალოს. საპრეზიდენტო არჩევნებში პაინც ფიშერის გამარჯვება იმის მაჩვენებელია, რომ ამომრჩევლები სწორედ მის შეხედულებას იზიარებენ. ეს მართა ალბურტი რესპუბლიკისთვის კი არა, მთელ ევროპაში სტაბილურობის შენარ-

ჩუნებისათვისაც ძალიან მნიშვნელოვანია. პაინც ფიშერის ინიციატივა იცვლის მისი გამართება. იგი შეცვლის პრეზიდენტ თომას კლეკსტილს, რომელიც ორჯერ იყო არჩეული პრეზიდენტად ნაწილობრივად დიდი და არჩევნებში მესამედ მოწინააღმდეგე უფლება აღარ ჰქონდა. პაინც ფიშერი ავსტრიის ერთ-ერთი ყველაზე გამოცდილი პოლიტიკოსია, ზოლო 12 წელი პარლამენტის სპიკერია. მან უარი თქვა პრეზიდენ-

ტის ვილაზე ვენის ფეშენებელ რაიონში და განაცხადა, რომ ისევ თავის ბინაში იცხოვრებს — გარეუბანში, მუშათა რაიონში.

ნოზუფი



ბრიუსელში ევროკავშირის დიდი მოხვედრის მარ-შეიშით მიიღეს ადრე შეჩვეული ლიბის ლიდერი მუამარ კადაფი. თუმცა მხევედრის ინიციატივას გარეშე არ ჩაუვლია — ლიბის რეჟიმის თავისი მამინი ევა ვილკ უცნობი თანამოაზრე თავიანისმეცემელი, როცა ევროკავშირის კომისიის თავმჯდომარე რომანო პროდი ხელს აართმევდა. ანალიტიკოსების აზრით, 15 წლის შემდეგ კადაფის ევროპაში — ისტორიულია: იწყება ახალი ეტაპი ლიბისა და ევროპის ურთიერთობაში.

ალ გორი ჯონ კარის დაეხმარება

აშშ-ის ყოფილმა ვიცეპრეზიდენტმა და ჯორჯ ბუშის მეტოქემ 2000 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებში, ალ გორმა განაცხადა, რომ მ დოლორის გადსცემს დემოკრატიულ პარტიას ჯონ კერის საპრეზიდენტო კამპანიის ჩასატარებლად. „მომავალი საპრეზიდენტი

არჩევნების შემდეგ ძალიან მნიშვნელოვანია ამერიკის მომავლისთვის, ამიტომაც მიინდა დავეხმარა ჯონ კერის გაპრეზიდენტებაში. ყველაფერი ვიცი, რომ დემოკრატებმა კვლავ შეძლონ სენატისა და ნარმოადგენელთა პალატის გაკონტროლება.

კერი შესანიშნავი პრეზიდენტი იქნება. ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ ის უსათუოდ გაიმარჯვებს. ჯორჯ ბუშისა და დიკ ჩეინის ცრუ დაპირებები არ სჭირდება ამრიგას, — თქვა ერთ-ერთ ინტერვიუში ალ გორმა.

ნუეს რუ

მოკლად

ვაკავშირებს კიდევ ათი ქვეყანა შეემატა — ლიბია, ლატვია, ესტონეთი, უნგრეთი, ჩეხეთი, პოლონეთი, სლოვაკია, სლოვენია, მალტა და კვიპროსი. ახლა ბლოკში 25 სახელმწიფო შედის.

ბრაზში ომის დამთავრების წლისთვის წინა დღეს ერთ-ერთმა ამერიკულმა ტელეარხმა აჩვენა ერაყში დაღუპული 700-ზე მეტი სამხედრო მოსამსახურის ფოტო და მათი გარეშე გამოცხადდა. პროგრამის მიზანი იყო შეესვენებინა ამერიკელებისათვის ერაყში დაღუპული თანამებრძოლები, თუმცა ბევრის ვარაუდით ეს იყო ნაშედეგი ანტისამხედრო პროპაგანდა.

პარავის სასამართლომ ცნობილ პოლიტიკოს კინოპროდუსერს ლევ რიგინს („შინდლერის სია“, „პიანისტი“) ორწლიანი პატიმრობა მიუსაჯა პოლონეთის ერთ-ერთი გავრცელებული რადიკალური პრეტენზიის სახით 175 მონ დოლარის მიღების მცდელობისათვის. სასამართლო პროცესის დროს გარკვევით, რომ რიგინი რადიკალური ქრთმის სიხილად მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა შესახებ ანონიმო ცვლილებების შეტანის უზრუნველყოფისთვის. ამას იგი პოლონეთის ხელისუფლების უმაღლესი წარმომადგენლების საშუალებით განახორციელებდა. ქვეყნის პრემიერ-მინისტრმა ლეშეკ მილერმა შეშლი ნაყენებული ბრალდებების თავიდან აცილება, მაგრამ სასამართლო პროცესის შემდეგ მისი რეიტინგი მნიშვნელოვნად დედა. იგი სხვა კორუფციულ სკანდალებშიც არის ეჭვმიტანილი.

ბალვარის პრეზიდენტის გეორგ პირენიუის კორტეს, ერაყის ქალაქ ქურბანაში ცეცხლი გაუხსნეს. დაჯავშნული მანქანაში მსდომ პრეზიდენტსა და მის მღებლებს ათავსებდნენ დაშავებულ. ზუღაგარეთი არ ამირებს თავისი სამხედრო კონტინენტის ერაყიდან გაყვანას. თუმცა უკვე დაკარგა 6 ჯარისკაცი მათ ბაზაზე ერაყელთა მიერ განხორციელებული ორი ტერაქტის შედეგად.

გაქაფილმა ახალი პრეზიდენტი ჰუგო — ყოფილი პრემიერ-მინისტრი ბრანკო ჩრეგოვსკი. ჩრეგოვსკის ხმა მისცა მოსახლეობის 62%-მა. ახალმა პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ გააგრძელებს ავიაკატასტროფაში დაღუპული პრეზიდენტის ბორის ტრაიკოვსკის სამშვიდობო კურსს.

აშშ-ში ქალაქ დევნის კლინკაში, 81 წლის ასაკში, გარდაიცვალა სიცოცხლოვანი მთავარი დონი გაეტანო ბადალამენტი, რომელსაც მეტსახელი „ტანოს“ ექადავებ. ამერიკულ მაფიასთან დაკავშირებული დონ ტანო იყო საერთაშორისო დანაშაულებრივი დაჯგუფების წევრი, რომელსაც იტალიიდან აშშ-ში გაქონდა ნარკოტიკების დიდი პარტიები. 1987 წელს გაეტანო ბადალამენტის აშშ-ში 45-წლიანი პატიმრობა მიუსაჯეს. 2002 წელს კი იტალიის სასამართლომ დაუსწრებლად სამადამო პატიმრობა მიუსაჯა 1978 წელს ჩადენილი მკვლელობისათვის.

გვერდი მოაზრდა ანტოლოგია-ილუზიები

რისთვის არსებობს

ბილიბილი დადამინაზა?

ბილიბილი

- ✓ ბილიბილი ბილიბილი
- ✓ ბილიბილი ბილიბილი



ცხოვრებისეული კურიოზები

1. - თქვენ აგაშენათ ღმერთმა!

აგვისტოს პაპანაქება. გლდანის ბაზართან მანქანა დაეჯახა და ის-ის იყო ბაზარში შესვლას გაიკრებდი, რომ ერთ-ერთ მანქანასთან ჩემი თანამშრომელი ჟორა ჩ. შემოიშფედა.

— თუ ძა ხარ, საბურავმა დამიშვა და „ნასოსი“ გექნება.

მეც ამოვიღე მანქანიდან დეგუმი და უფროს კაცს პატივი ვუცე — თვითონ დავიწვე დამუშავებული საბურავის დაბერვა. რომ იტყვიან, არაქათი გამოშვალა, სანამ დაბერავდა...

— მე რომ მანქანაში ჩავდედები, დავუკავებ და „ნასოსით“ დაბერვა მაშინ შეწყვეტ — იქნება ვულკანიზაციამდე როგორმე მივალნიო... — მთხოვა ჟორამ.

ცხედავ, ჟორას გასაღები მოუპარავია და კარგა ხანს აწვავლებს მანქანის კარს, რომელიც, რატომღაც არ ემორჩილება. დიდი ხნის ჯაგუგურის შემდეგ ნირნაშდარმა აქეთ-იქით მიმოიხედა და... მწარედ შეუკურთხა.

— უნდა მაპატიო, ჩემო ძმაო!.. მანქანა შეგეშალა...

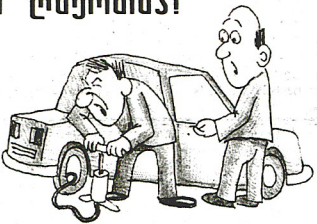
გულამოვარდნილმა დაბერვა შეწყვიტა.

რამდენიმე მანქანის იქით თავისი „ვიგლი“ დალანდა, რომელსაც ყველა საბურავი წესრიგში ჰქონდა(!). ჩაჯდა და სასწრაფოდ გაეცალა იქაურობას.

ბაზრის შესასვლელთან მდგარი ჯიხურისკენ მიმავალი გზისკენ მიმავალი ერთი ახმაზი, რომელიც, თურმე, მიღწეა ჩვეს „საქმიანობას“ სიამოვნებით ადევნებდა თვალყურს.

— თქვენ გიშველათ ღმერთმა!.. რა ხანია, წასვლას ვაპირებდი და ამ სიტყვები მაგ საბურავის დაბერვის არც თავი მქონდა და არც სურვილიო...

გერონტი მესხი, თბილისი



2. როცა ხეგრები იგვიანებენ...



მოგესტეხებათ, გაჩირვებამ ბევრი გადაგვანა საკარტელოდან, მათ შორის ჩემი ქალიშვილიც, რომელიც გერმანიაში გაემგზავრა.

სწავლობდა იქ, მუშაობდა და ბოლოს გათხოვდა.

შარშან ზაფხულს მოუთმენლად ველოდით მონატრებულ ქალიშვილს, ახალშექმნილ სიძესა და შვილიშვილს. ახლობლებიც მოვიპატიეთ, პირდაპირ სუფრაზე ველოდით ძვირფას სტუმრებს. ბოლო მომენტში კი შეგვატყობინეს, მიზეზთა გამო ვერ ჩამოვალთ.

ნაიბინა ხელები თავში ჩემმა მეუღლემ, ატირდა, მაგრამ რა ატირდა:

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

მოვეფრე ნერვებაშლილ ქალს, შეძლებისდაგვარად დავემშვიდე და მერე „მრისხანედ“ ვუთხარა:

— მოიცა, ჩამოშრამდებდა შენი ქალიშვილი აქ და მე იმას დედას... — მოკლედ, შევაგინე მამამაპურად...

— ჯუშუმერ, მაგინა იმით ჩამოსვლას თუ ვუცადეთ, კარგად ყოფილა ჩვენი საქმე! — გამოცოცხლდა ჩემი კნინა და სასწრაფოდ შეიმშალა ცრემლები.

— დაკარგეთ შვილი, ჩვენ რომც დავიხოცით, ის აქ ჩამოშვებული აღარ არისო!

4. წერილი

გურჯაანის რაიონის სოფელ ველისციხეში, ჩემს მეზობელმა მამო ბებო ცხოვრობდა. მისი შუათანა ვაჟი ყვარლის ტრესტში მუშაობდა პარიკმახერად. ერთ დღეს მე და მისი შვილიშვილი სკოლაში მივდიოდით. დაგვიასხა და გვთხოვა: — ეს წერილი ფოსტის ყუთში ჩააგდეო. დაგვტრეფილი, ვის უგზავნიდა წერილს მამო ბებო. კონვერტს დაგვდე, წავიკითხე მისამართი და სიცოცხესანად ადგილიდან ვეღარ ვიპოვე. „მისამართი“ ასეთი იყო: — ყვარლი ტრესტი, მიიღოს პარიკმახერი ვახტანგამ. თუ იმას არ მიუვიდე, უკან დამიბრუნეთ, მამო.

ის წერილი ჩვენ კი ჩაუშვით ყუთში, მაგრამ არც ვახტანგს მიუღია და არც მამო ბებოს დაბრუნება უკან...

რ. ველისციხელი, გურჯაან



5. „--პაყრიშახ“ მაგი შევლის?!



ქუთაისის ლადო მესხიშვილის სახელობის დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელად ერთხანს ცნობილი მწერალი ოტია იოსელიანი მუშაობდა. ერთხელ, დამქანცველი რეპეტიციის შემდეგ მწერლის ენკვირებში რეჟისორი მურმან ლურცხანიძე მიუახლოვდა და შემოთხუთვლილმა აუხუცა:

— ბატონო ოტია, თქვენი მანქანის საბურავი მოუპარათ და რამე ვიღონო!

— არ გადამრიო, კაცო, გუშინ ვიყიდე სახელდახელოდ. ვინ ოხერმა შეიპარა, ნეტა? — სიბრაზისგან ბოლთას სცემდა კულისებში.

ბოლოს „დაინდეს“ ცნობილი მწერალი და ღიმილით შეპარეს:

— დღეს პირველი ამრილია, ბატონო ოტია!

— ორი ამრილი იყოს, კაცო! „პაყრიშახ“ მაგი შევლის?! — გაოცდა მწერალი.

მამო „შანტაჟიორებმა“ მეტი დამაჯერებლობით ერთხმად დააგუფეს:

— ბატონო ოტია, დღეს პირველი ამრილია!

— გადამრეცხ ეს ხალხი, მაგი მიშველის ახლა მე?

ცნობილი მწერალი ძლივს დადარწმუნეს, რომ მისი მანქანა ისევ „სალ-სალაშით“ იყო.

ი. ფ. წყალტუბო

6. ექიმის დარიგების „მხხერალი“

ზესტაფონში ყველასათვის კარგად ცნობილია ექიმმა, ომარ მახათაძემ მამიდის ქმარს, მამიას სოფელში ჩააკითხა და ჯანმრთელობის პრობლემების მოგვარებაში დახმარება აღუთქვა. საჭირო იყო ანალიზების აღება.

ორშაბათი იყო და რადგან მამია ნასაუბრევი გახლდათ, სისხლის აღება აღარ შეიძლებოდა, ამიტომ ომარმა მამიას ანალიზი თვითონვე წამოიღო და ბიძა დადრიგა:

— ხუთშაბათს, 10 საათამდე არაფერი შეჭამო და ჩამოვალ თუ არა, სისხლის ანალიზსაც აგიღებო.

ომარი, დაპირებისამერ მართლაც ჩავიდა ხუთშაბათს დილით ბიძასთან და რას ხედავს: ბიძამისი სულთმობრძავე წევს ლიგანად. ერთი კი გაიფიქრა, ავადყოფნა გაურთულდა, მაგრამ

რომ გაიგო, რაც მოხდა, გულიანად იცინა. საცოდავ მამიას თურმე ორშაბათის შემდეგ ლუკმაც არ გაუსინჯავს და სისხლის ანალიზის აღება „უზმოზე“ ელოდა...

დემურ ცერცვაძე, ზესტაფონი

7. დოგორადი იხხენებს

ომის ინვალდი ვარ, ვმუშაობდი ფოტოგრაფად სამტრედიისში. ერთხელ ჩემთან მოვიდა შუახნის ჩასუქებული მანდილოსანი და მთხოვა, სურათი გადამიღო.

მე მივუთხილე სკამზე და ვუთხარი, დაბრძანდით-მეთქი. მან სკამი გვერდზე გასწია, მოხერხებულად დადგა ზურგ-შეცვეთით, კაბა აიწია და წელი მომიშრიდა...

გაოცებულმა წამოვიხახუ, რა ხდება-მეთქი. მან კი მშვიდად მიმასუხა, წელის ტკივილები მაქვს და ექიმმა მითხრა, სურათი გადაიღეო...

ი. კალაძე, სამტრედიი

8. ავტონისპექტორმა გააჩერა სვანი, ფარები არ გინათებს და 10 ლარი ღირსო!

მეუღლემ წასწარწულა, არც დაფიქრდე, მიეცი, წელან სახელისონი ხომ ფარების გაკეთებაში 25 ლარი გთხოვსო!

თეიმურაზ ვარდოსანიძე, თბილისი

9. ფსიქიატრი პაციენტს უღოცავს:

— გილოცავთ პროგრესს — თქვენი თითქმის განიკურნე!

— და თქვენ ამას პროგრესს უწოდებთ?! სამი თვის წინ მეფე ვიყავი, ახლა კი ვინ ვარ? არაფერი!

ანკო, თბილისი

10. — ანი მართლა აღარ დავლევ... — ეუბნება მისი მტკას.

— რათა, ჯოო?!

— რო დავლევ, მარი ორად მეჩვენება და გაძლევარ უნდა მაგას?

დათო სამუშია, წალენჯიხის რაიონი, სოფელი ლიბი

11. — ანი მართლა აღარ დავლევ... — ეუბნება მისი მტკას.

— რათა, ჯოო?!

— რო დავლევ, მარი ორად მეჩვენება და გაძლევარ უნდა მაგას?

დათო სამუშია, წალენჯიხის რაიონი, სოფელი ლიბი

12. — ანი მართლა აღარ დავლევ... — ეუბნება მისი მტკას.

— რათა, ჯოო?!

— რო დავლევ, მარი ორად მეჩვენება და გაძლევარ უნდა მაგას?

დათო სამუშია, წალენჯიხის რაიონი, სოფელი ლიბი

13. — ანი მართლა აღარ დავლევ... — ეუბნება მისი მტკას.

— რათა, ჯოო?!

— რო დავლევ, მარი ორად მეჩვენება და გაძლევარ უნდა მაგას?

დათო სამუშია, წალენჯიხის რაიონი, სოფელი ლიბი

14. — ანი მართლა აღარ დავლევ... — ეუბნება მისი მტკას.

— რათა, ჯოო?!

— რო დავლევ, მარი ორად მეჩვენება და გაძლევარ უნდა მაგას?

დათო სამუშია, წალენჯიხის რაიონი, სოფელი ლიბი

15. — ანი მართლა აღარ დავლევ... — ეუბნება მისი მტკას.

— რათა, ჯოო?!

— რო დავლევ, მარი ორად მეჩვენება და გაძლევარ უნდა მაგას?

დათო სამუშია, წალენჯიხის რაიონი, სოფელი ლიბი

16. — ანი მართლა აღარ დავლევ... — ეუბნება მისი მტკას.

— რათა, ჯოო?!

— რო დავლევ, მარი ორად მეჩვენება და გაძლევარ უნდა მაგას?

დათო სამუშია, წალენჯიხის რაიონი, სოფელი ლიბი

**მეცნიერება,
ვიწიბი,
გონების, სწავლება,
შეპყრობა ფართი,
დავჯი, სანგვენიკა,
მესალაქი და სხ.**



ჩვენო კეთილი და უძვირფასესო
ნინო! გილოცავთ დაბადების დღეს.
ჩვენთვის ყოველთვის ღამაზი, სიცოცხლით სავსე
ახალგაზრდა დარჩები. გვერვნა, სულ ჩვენთან იქნები
და უშუალოდ სიცოცხლე გერ წამოგვედგინა, მაგრამ ა
მბრძოლველად ღირსეულად იყოფილი დღისა და ღამისა.

და ღუსრულად გელით...

შენი დები: ეთერი, მაცვალა, ჟუჟუ

მერი დედარიანის სლოგანი!

[illegible]

წვევით ამაღლი ღრმის პრიფიციულობი, უნებარე, საქმის უფაღატო სპარტილიანი - ასე გეცნობდით გაფასებდით. ცხოვრობდით ჩუმათუშცა თანამედროვე ცხოვრებასა და წარსულს შორის.

ასევე დიდი საკუთარ ტკივილს; რასაც ყოველდღიური გათავაზობდათ, მშვიდად და უშფოთველად დებულობდით; ყველაფერს ღვთის ნებად მიიჩნევდით და ხედავდით ისე, როგორც ეს ქრისტიან სულით, ეკლტურით და ზონიანად დააინთოთოლოდით ირისი ბიშმისა...

წახვედით და თბილი მოკონებები დაგვიტოვეთ. თელში იყოს თქვენი ღამაზი, სპეტაკი სული. არასდროს დაგვიწყნებთ.

ლიანა, ანზორი, ლუიზა და ნარ

გია, მადონა, გელა და გიგა ჯოჯოშვილი, რომლებმაც მწესარები იუწყებოდნენ, რომ 90 წლის ასაკში გარდაიცვალა დიდი სამშულო ომის მონაწილე, მაღაწენი თაობის დიდი პირის, პაპი კომპოზიტორი, რუსეთის სახელმწიფო პრემიის მფლობელი, დიმიტრი შოსტაკოვიჩი.

სიხარულთან ერთად დიდ ტკივილიც მიჰყვება თან

აოკად (ავთანდილ) ალექსანდროვს
ძე კვიტატიანი
და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებული
ოჯახს.
ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი უკვდავი სული

ნუცუბიძის III მიკრორაიონის, I კვარტლის, მე-15 კორპუსის მეზობლები დიდი გულისტკივილით იწყობიან, რომ ვარდაიკალო რახ-

ვეწილი ინტელექტუალი, სიკეთითა და სათნოებით სავსე გულის ადამიანი, მოსიყვარულე მეუღლე, მამა და ბაბუა

168-ე საშ. სკოლის დირექტორი

და პედაგოგიური კოლექტივი ღია
მწუხარებით იუწყება, რომ გარ-
დაიცვალა ამავე სკოლის ღირ-
სეული მასწავლებელი, შესანიშ-
ნავი ადამიანი

სიღვა ოგანუოვა
და თანაგრძნობას უცხადებ
განსვენებულის ოჯახს.

დღილი გუჯარატი გუჯარათი, რომელიც, ლუწა სახე
დღილი, ლაღი, გიგანტი გუბერნიები: ლუწა სახე
გაბრიელი, თამარ ფარცხალაძე; სიძე გიგა ლი
ღი: შვილთაშვილები: ბექა, თამარ, თეონა, ნ.
ღი: ლუწა სახე: ლუწა სახე: ლუწა სახე: ლუწა სახე:

გოგუცა დომენტის ასული
გობულაძე
პანაშვიდი: 2, 3 მისის, 16 საათზე.
გამოსვლები: 4 მისის, 17 საათზე.

მისამართი: წყალტუბოს რ-ნი, სოფ. ფარც
ანაფანები.

სირად“, პარალელურად „დროების“ რედაქტორად მუშაობდა. დიდ ეროვნულ საქმეს აკეთებდა. ...ცნეზურამ დახურა მაჩაბლის გაზეთი... მაგ

იგი უკან რ იხევდა. თავდაუზოგავად შრომით
თეატრზე ზრუნავდა, პარალელურად თარგმნიდა.
შემოქმედებით და საერო საქმე შევიჭრებულს
პრობლემები აკლდა. ჯერ ბანკის დირექტორად
ჩიეს, მერე მუშაობის საშუალებას არ აძლევდნენ.

გამოუვალ მდგომარეობაში იყო, როცა გაუჩინარდნა დედამისი – ნატალია სიცოცხლის ბოლომდე ეძიებდა შვილის დაბრუნებას. არ სჯეროდა, რომ ცოცხალი აღარ იყო. ყოველ წელს მისთვის ავლდა ჩურჩხნელებს: ვანოს უყვარს, ჩამოვა და უ

არადა, რომ ეცოცხლა, ვინ იცის, საქართველ
ცხოვრებაშიც რამდენ ცვილილებას შეიტანდა უკმ
სობისკენ... მას ხომ ეს ნამდილიად შეეძლო
მეზღავრებოდა მასზე იტყვიან: „ქართო ფოთოლი“

არ დაკარგულა მანაბელივით“.

----- *ლელა ჯიყაშვიდი*

არ დაკარგულა მანაბელივით“.

----- *ლელა ჯიყაშვიდი*

არ დაკარგულა მანაბელივით“.

----- *ლელა ჯიყაშვიდი*

არ დაკარგულა მანაბელივით“.

----- *ლელა ჯიყაშვიდი*

„სასოლი“ მოსავალი

ტოიფაში, საუდის არაბეთის სამეფო ოჯახის ოფიციალურ კურორტზე, ვარდების მოსავალს იღებენ. ტოიფაში ერთი თვის განმავლობაში შეგროვებენ ვარდის ფურცლებს, ტურისტები კი უფასოდ დატყვებიან საბოთისებური სურნელებით. 10.000 დოლარად შეუძლიათ მილონი ალსფერი ვარდიც იყიდონ.

ტოიფური ვარდი საუდის არაბეთის განსაკუთრებული სიახვის საგანია. იგი ზღვის დონიდან 2000 მეტრზე იზრდება. მისი სურნელება წმინდა ისლამურ დედაქალაქად, მექადღე კი აღწევს. განთიადისას შეგროვებული ვარდის ფურცლები პლასტიკში, ვარდის სახარშიში მუშავდება. პირველად პროდუქტს, რომელიც არაბების კონვენტრაცია 87%-ს აღწევს, „საცილეს“ უნდადგენ. მას ვარდის წყლისა და სუნამოების მისამზადებლად იყენებენ. მისით აზავენენ სასმელ წყალს, აყენებენ ჩაის. საუდულები დარწმუნებული არიან, რომ ვარდის ნაყენი გულს რგებს, კბილებს იცავს და თავის ტკივილს შეუღებს.



შტერნი ყველაზე მოღარიკებული პარსნილოა

ვარცხნილობის მოდის უკანასკნელი გავლენა არის კუთხეზე გამოსახული რომელიმე ცნობილი ადამიანის ან ცხოველის სახე. თმა ისე იჭრება და იღებება, რომ თავზე გიჟდებოთ ნამდვილი მეორე სახე. ლონდონში ამ მეტად ფაიზ და შრომატევად სამუშაოში იღებენ 250 გირანტს სტერლინგს. გამოსახულება შეგინარჩუნდება 6-დან 8 კვირამდე, ამის შემდეგ დაგჭირდებათ მისი განახლება. დალაქი კოლენ უოტკინსი გვთავაზობს ნებისმიერ სიუჟეტსა და პორტრეტს. შეგიძლიათ შეუვადოთ იმგლისის დედოფლის სახეც. პროცედურის ხანგრძლივობა არის 3 საათი. ხალხი იმდენად ქვედა მეორე სახით სიარულს, რომ ახალ-ახალ სახეს უკეთებენ. ბევრს ძალიან მოსწონს, როცა გამუდმებით აცდვენ ყურადღებას — კვიდიდან მოზირიერი ღომი, ტუტებიდან, მერლინ მონრო თუ ბევრი სხვა პიროვნება ხომ უმაღლესი გამაგრებით მასში.

ასეთი ვარცხნილობისთვის დიზაინერებსა სპეციალური ტანსაცმელიც კი შექმნეს. მაგალითად, პალსტუხი ზურგზე, ან მაქსინი კისერზე...

შტერნი

ოჯი

ლიზინერები — ბავშვებს

ბრიტანეთში, ისევე როგორც მთელ მსოფლიოში, ბავშვებზე მშობლები განსაკუთრებით ზრუნავენ. თუმცა ნისლიან ალბინოზე ბოლო დროს ბავშვთა ძვირად ღირებული ტანსაცმელი გაიხსნა. ამ მალაზიებისთვის, ცნობილი მოდელიერები ბავშვებისთვის ქმნიან ტანსაცმელს. ჯორჯო არმანის, ვერსაცეს და სხვა ცნობილი სამოდელო სახლები თავის კოლექციებში სულ უფრო მეტად წარმოადგენენ ბავშვთა სამოსს. ბრიტანეთში ბოლო ზეით ნელია ბავშვთა ტანსაცმელი ვაჭრობამ 30%-ით იმატა და მან 5 მილიარდი გირანტს სტერლინგი შეადგინა. განსაკუთრებით გაცხოვრდა ვაჭრობა წელს ცნობილი დიზაინერების საბავშვო კოლექციების წყალობით. საინტერესოა, რომ ბავშვის ტანსაცმელს, როგორც 100-დან 2.000 დოლარამდე მერყეობს, მეტიწილად შეუღებული ბრიტანელები კი არ ყიდულობენ, არამედ საშუალო ფენის ნარმოზადგენლები. კონსერვატორი ბრიტანელები აღმოფხვნილი არიან ბავშვების ასეთი განებიერებით და აცხადებენ, რომ ძვირად ღირებული ტანსაცმელი ბავშვს ათამაშებს და ამან შესაძლოა, მის აღზრდაში ცუდი როლი ითამაშოს. ახალ საუკუნესთან ერთად ბრიტანეთში ახალი თაობის გემოვნება და მოთხოვნებიც იცვლება. თუკი ადრე ბავშვები მშობლებს ნაყინის ან შოკოლადის ყიდვას სთხოვდნენ, დღეს დიდძალ და გაბანას, ვერსაცესა თუ ჯორჯო არმანის ტანსაცმლის და ფესცვლის ყიდვას ითხოვენ.

მორი



გაეროვანი ვაჭრობის თეიმოჟიანა

მარსელის მახლობლად, ზღვის ფსკერზე, აღმოჩენილია ლეგენდარული მწერლისა და მფრინავის ანტენა სენტ დე ეგზიუტურის თეიმოჟიანის ნაშთები. ფრანგი მწერალი, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის დროს აფიკაში მსახურობდა, 1944 წლის 31 ივლისს საბრძოლო დაავადების შესასრულებლად გარდაიცვალა. უკან დაბრუნებისას მისი თეიმოჟიანა უკან-უკუვლიდა გაქრა. 1998 წელს, ფრანგმა მეთევზებმა, ჟან კლოდ ბიანკო, კუნძულ რიუს მახლობლად თევზაობისას, ეგზიუტურის ფრცხვლის სახელობითი საბავშვო აღმოაჩინა. ახვერდა თეიმოჟიანის ძეგლი ნარმატებით დაგვირგინდა. აღმოჩენილი ნაწილები გამოკვლევემ ცხადყო, რომ ეგზიუტურის თეიმოჟიანას თავს დაესხა გერმანული მესტრშიდი და ზღვაში ჩავარდა. ზოგიერთი ფრანგი ექსპერტი ვარაუდობს, რომ მწერალმა, რომელიც 1944 წლის ზაფხულში რიუს ფსიქოლოგიურ მდგომარეობაში იმყოფებოდა, სიცოცხლე თეიმოჟიანობით დასრულა.

გზო ბლანტი N16

მარნა „კარსელის“ საფიგო პრესიპი „კვირის პალიკრისთვის“



შეცავის წაღი: უმსხუბრესი კროსორდში დასამუღ შეითხუბეს და პასუხები შესაბამის უჯრებში ჩანერგეთ. კროსორდის სწორად ამოსწინა შემხვევით გამოკვლეულ უჯრებში შემდარის სიტყვებს ამოკითხეთ.

გ	მ	ე	ნ	თ	ა	ნ	ე	რ	თ	ა	დ	ა	რ	მ	ო	ნ	ყ	ე	ნ	თ
ი	რ	ე				ი	ო	ლ	ო	ნ	ა	ა	ტ			ე	ი	ბ	ნ	დ

მიტის გამოგონების გვარი; **ე**. რაიმე საზომი ერთეულის ზუსტი ნიშნუ; **რ**. იტალიელი კომპოზიტორი, „სევილიელი დღაქის ავტორი“; **თ**. ირანის დედაქალაქი; **ა**. ტროიკული ხილი; **დ**. მცენარე, რომლის ტოტებისაგან დანული გვირგვინი გამარჯვებულს უმკობდნენ თავს; **ა**. რითიმე თავდაცნეებით გატყვება; **რ**. უკრაინული საბალეტო კრება; **მ**. რა გვარი იყო რომეო; **ო**. ინგლისელი მსახიობი მამაკაცი, ჰენრის მეორის როლის შემსრულებელი ფილმში

ხან-კარლოსა იხელა და...

ესპანეთის სამეფო სახლში სკანდალი მწოდება, რომლის მთავარი გმირი თვით მეფე იქნება. ხან კარლოსის საყვარელს მოპებზრდა წრდელში ყოფნა და გადაწყვიტა საზოგადოებას უამბო მრავალწლიანი რომანის ამბავი.

სიმართლე ითქვას, ტემპერამენტიანი მეფის სასიყვარულო აფერა არც აქამდე იყო საიდუმლო, უზრალოდ, ამაზე ლაპარაკი ცუდ ტონად ითვლებოდა. ათეული წლების განმავლობაში მეფის საყვარლის სახელს არ ახსენებდნენ. შეყვარებულები გასაიდუმლოებული ვითარებაში ხვდებოდნენ ერთმანეთს. დედოფალი სოფია დიდსულოვნად ზუჭავდა თავს ქმრის „ცელქობაზე“. ზუან კარლოსი კი ბედნიერებით ტყებოდა და არც ფიქრობდა, ოდესმე თუ რაიმე გამჟღავნდებოდა. მაგრამ საყვარელი ასე სულაც არ ფიქრობდა და დანერა კიდევ ავტობიოგრაფიული წიგნი „მე და ჩემი მეფე“. მეტიც, საპრეზენტაციოდ 2004 წლის 22 მაისი დანიშნა. ამ დღეს უფლისწული ფელიპე ჯვარის ინერს და ესპანეთში ევროპის სამეფო სახლების გვირგვინის მფიცრიან თავს. აქამდე მშვიდი და აუღელვებელი მეფე უმფოთებოდა. სკანდალის საფრთხე აიძულებს, უკიდურეს ზომებს მიმართოს. თუ მისი საყვარელი გაჯიუტდება და გეგმას არ შეცვლის, ფელიპეს ქორწინლის გადადება მოუხდება.

მირ ნოვოსტი

მიესაჯა... სნავლა!

15 წლის გრანადელმა (ესპანეთი) ფეხლის ქურდმა მოზარდმა მოსამართლე გააკო — მან არც კითხვა იცოდა, არც წერა და არც თვლა შეძლო. გაოგნებულმა მოსამართლემ არანაკლებ გამოკვლევითი ვერდიქტი გამოიტანა: ბიჭს სკოლაში 6 თვით სიარული მიუსაჯა, დღისით მშენებლობაზე უნდა ემუშავა, საღამოობით კი ესნავლა. განაწინის შემდეგი პუნქტის მიხედვით, თუ ბრალდებული ექვსი თვის განმავლობაში წერა-კითხვას ვერ ისწავლიდა, მშენებლობაზე მუშაობის ვადა კიდევ ექვსი თვით გაზრდებოდა. ექვსი თვის შემდეგ ბიჭი სასამართლოს წინაშე წარდგა თავისი ცოდნის დემონსტრირებისთვის. მხოლოდ ამის შემდეგ გადაწყვიტა სასამართლომ, რომ ფეხლის ქურდი ბოლომდე მოიხდის სასჯელს.

ელ მუნდო

ქალბაგონი ბინ ლადენი

მას კარმენ ბინ ლადენი ჰქვია. ერთ დროს ნეგრო იყო იმ დიდი ოჯახისა, რომლის წარმომადგენელიც არის მსოფლიოს პირველი ტერორისტი უსამა ბინ ლადენი.

ბინ ლადენი კლანი 25 მისა და 29 დისგან შედგება. ნახევრად ირანელი და ნახევრად შვეიცარიელი კარმენი 70-იანი წლების დასაწყისში გაჟვია ცოლად ბინ ლადენის ნახევარმამს და მასთან ცხოვრების 15 წლის ნაბიჯზე მხოლოდ ორჯერ შეხვდა უსამას. პირველად უსამა ახალდაქორწინებულებს შინ ეწვია. მამულს ჯიხსება და მისსურში გამოწყობილი უჩადრო კარმენი შეეგება. „უსამამ, რომელიც ფანტაზიური მორწმუნეა, სახზე არც კი შემომხედა, რადგან არამუსლიმანურად მეცხა, იტაცებ დაფურთხა, შერბუნდა და წავიდა“.

— ისინებეს კარმენი. ამის შემდეგ უსამას ნახევარმამს ოჯახში ფეხი არ მოუღდა. კარმენი მამულს მეორედ მის სახლში შეხვდა. კარმენს უბრძოლეს, სტუმრობის თაობაზე წინასწარ ეცნობებინა მამულის ოჯახისთვის, რათა უსამა შინ არ დახვედრიდა. ერთხელ, უსამას ცოლი, ნახევარი, შვილი, პანია აბდულას, კოვზით ასმევდა წყალს. კარმენმა ურჩია, — წყალი საწოვრით დააღვინეო და მალაზიიდან საწოვრით ანი ბოთლი მოუტანა. ის იყო, ჩვილს საწოვრად უსამა დაბრუნდა. გაცეცხლებული ევა ცოლს, ბოთლი ხელიდან გამოჰკოჯა, დაამსხვრია და ქალს უბრძანა, კარი არასოდეს გაეღო ურწმუნო რძლისთვის.

როდესაც კარმენი ქმარს გაშორდა, თავისი ორი გოგონა თან წაიყვანა და ქვეყანა დასაბლდა. მან დანერა ავტობიოგრაფიული წიგნი „სამეფო სახლის შიგნით“, სადაც მოხირო-



ბოლი იყო ბინ ლადენებთან ერთად მისი ცხოვრების ამბები. მამონ გავრი ბინ ლადენი არაფერს მიქმელი იყო და არაბულ სამყაროში ქალის ცხოვრებით არც ერთი გამოცდილება არ დაინტერესდა. მაგრამ 11 სექტემბრის ტერაქტის შემდეგ მდგომარეობა შეიცვალა, კარმენ ბინ ლადენთან მსოფლიოს ნამყანმა გამოცემულმა დანიწყს დაკავშირება. ნიგინ ბესტელერად იქცა და რამდენჯერმე გამოიკა. კარმენი აცხადებს, რომ მან და მისმა ქალ-იშვილებმა სრულიად განწყვიტეს კავშირი ბინ ლადენთა კლანთან და ფესს არასდროს დადგამენ საუდის არაბეთში. ერთადერთი, რაც მათ ბინ ლადენებისაგან რჩებათ, ეს არის გვარი, რომლის გამოცვლასაც არ აპირებენ, რადგან „კარგად მუშაობს“.

ნიუ ზუიქი

დაუპარსხეული ღორეუხელა

კორეული წარმოშობის ამერიკელი სონია ტომასი ღირსეულად ატარებს დაუმარცხებელი ღორეუხელის ტიტულს. მის ანგარიშზეა რამდენიმე მსოფლიო რეკორდი ჩქაროსნულ ჭამაში. მაგალითად, 12 წუთში შეჭმული აქვს 25 პითოდი, 11 წუთში — ქათმის ხორცის 42 კიტელი, 10 წუთში — ღორისხორციანი 23 ბუტებრიდი, 6 წუთში — 65 მოხარშული კვერცხი.

ამ უჩვეულო რეკორდების დამყარების ჩვევას თუ მიზეზს სონია უზრალად ხსნის: „არ მიყვარს ნაგება, ჭამაშიც კი პირველი უნდა ვიყო“. ამასთან, რეკორდსმენი თავის წონას — 45 კილოგრამს ეტალონად მიიჩნევს და სისტემატურად ვარჯიშობს, რომ არ გასუქდეს.

გზო ბლანტი N16

კვირის «მინიკალენდარი»

«კვირის პალიტრა» დაბადების დღეს ულოცავს ამ კვირასში დაბადებულ მკითხველებს. სახელგანთქმული ადამიანების «მინიკალენდარი» კი ასეთია:

3 მაისი:
ნონა გაფრინდაშვილი, მსოფლიო ხუთგზის ჩემპიონი ქადრავში; ნატალია ანდრიენკო, მსახიობი.

4 მაისი:
რობერტ სტურუა, საქართველოს სახალხო მხატვარი; ფრიდრიხ ბროტჰაუზი, ტიპოგრაფი, საენციკლოპედიო გამოცემების დამაარსებელი; ალექსანდრე კერენსკი, პოლიტიკური მოღვაწე, რუსეთის დროებითი მთავრობის ხელმძღვანელი.

5 მაისი:
კარლ მარქსი, პოლიტიკური მოღვაწე; პენრის სენკვეირი, მწერალი.

6 მაისი:
ილია გეგუა, მათემატიკოსი, აკადემიკოსი; ტონი ბლერი, დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი; რუდოლფ ვალენტილი, მსახიობი; ჯორჯ კლუნი, მსახიობი; ზიგმუნდ ფროიდი, ფსიქიატრი, ფსიქოლოგი.

7 მაისი:
ლია სტურუა, პოეტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი; პეტრე ჩაიკოვსკი, კომპოზიტორი.

8 მაისი:
ენრიკე იგლესიასი, მომღერალი; რობერტ როსელინი, რეჟისორი; პარი ტრუმენი, აშშ-ის 33-ე პრეზიდენტი.

9 მაისი:
დენა შენგელია, მწერალი; ფრანკსკო ბარაკა, მფრინავი; ბულატ ოლუჯაზა, პოეტი, კომპოზიტორი, მომღერალი.



სიტყვათა კონა

კამი — გუნა, საკუნად მონათვე ყვებისა (ცხენმა კამი იცის; კამს გაკრავს).

კანაშალი იგივეა, რაც ლახანა (თავზეული კომპოსიტო).

კანდელი (მკ.) — სანთი, ღამპარი.

კანთილად (კუთხ.) — გარკვეული, აშკარად.

კანელი — ეკლესიაში — ჩარჩოვანი ტიხარი (ჩვეულებრივი ხატებით შემკული), რომელიც გამოყოფს საკურთხეველს.

კანკულაბა (მკ.) — იგივეა, რაც ბრუნება (სახელის ცვლა ბრუნების მიხედვით).

კანტი — ერთი ცხვრის ნაპარსი მატყლი.

კანტი — ფხის ნაწილი მუხლის თავიდან კოჭამდე.

კანჯარი (მკ.) — გარეული ვირი.

კანჯი — მომცრო ნავი.

კანაპუნი — გიბლებს ერთმანეთზე ცემის ხმა, — კანკუნი.

კანარტი — ისრების ჩასაწყობი ბუდე.

კანარტი — მტნარი წყლის თევზი ერთგვარი (მტნარის სახელის მიხედვით, რომელიც პალესტრის ტიხად გამოდის).

კანაბა (იტ.) — მომღერალთა გუნდი.

კანაში — ყვითელ-მონათალო ფერისა (საქონელი).

კანადევი — ზღაპრებში — ძალიან დიდი, ვეუბა დევი.

კანაბა — კარის ჩარჩოს ზედა ნაწილი.

კარაბინი (ფრ.) — მოკლე-ლულიანი შაშხანა.

სად არის თქვენი ქორიპი

— სად არის თქვენი ქორიპი, რატომ არ მონაწილეობს «კრიველი თანხმობის კომისიის» მუშაობაში. რას საქმიანობს? ადრე ის ბათუმში ცხოვრობდა, ახლა იქ ზომ არ არის?

ნიკოლოზ ტყეშელაშვილი

კითხვაზე უპასუხებს თქვენი ქორიპი.

— თბილისში, გლდანის მკ-2 მიკრორაიონში ვცხოვრობ. უკვე დიდი ხანა. პროფესიულ საქმიანობას ვაგრძელებ. მოგესმენებათ, ლიტერატორი ვარ. ბევრს ვკითხულობ და შესაბამისად ბევრს ვწერ. ასევე ვფიქრობ ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკურ თუ საზოგადოებრივ მოვლენებზე. 10 წლის წინ გამოვეცი ერთი კრებული. იმის შემდეგ კი უსახსრობის გამო ვერაფერი გამოვეცი, მიუხედავად იმისა, რომ ძალზე დიდი მასალა მაქვს დაგროვილი. რაც შეეხება თავის რჩენას, ცხოვრობს ერთობაშიაშიაშია მასთან ერთად ისევე, როგორც სხვა ბევრი უზრალო და გაჭირვებული ქართველი კაცი. თავს ვირჩენ ვენისთან და ეს გახლავთ ჩემი ძირითადი შემოსავლის წყარო. კრიველი თანხმობის კომისიის მუშაობაში არ ვმონაწილეობ, თუმცა ვაპირებ უახლოეს მომავალში გააქტიურებას და ამ პროცესებში ჩართვას.

რაც შეეხება ბათუმს, იქ ხშირად ჩავდიხარ სტუმრად და კარგი ურთიერთობა მაქვს საზოგადოებრივ თუ სახალხო მოღვაწეებთან. თუ ვინმეს კონკრეტულად ის აინტერესებს, ვუჭერ თუ არა ბატონ ასლან აბაშიძეს მხარს, ვიტყვი, რომ ძალიან მინდა ეს რთული სიტუაცია რამენაირად დარეგულირდეს ხალხის საკუთრებად. რაც შეეხება იმით ასლან აბაშიძეს, 13 წელი სახელმწიფო საკმარისია თითქმის, რომ ადამიანმა ხელისუფლებიდან წასვლაზე იფიქროს, იმის მიუხედავად, როგორი დამსახურებაც არ უნდა ჰქონდეს ქვეყნისა და ერის წინაშე.

ცხივალადა შეიწყვანილი პანკანაპი უნდა განგაშდეს...

— ვარ საქართველოს მოქალაქე. მყავს ავტომანქანა, რომელიც გაფორმებულია ცხივალში. მინდა მყოფდეს ქართული საწარმოები ნიშნები. მიიღონ, რომ იგივე პროცედურა უნდა გაეიაროს, რაც საზღვარგარეთიდან შემოყვანილი მანქანის გაფორმებისას. მართლა ასეა?

ზაზა სხილაძე

კითხვაზე უპასუხებს საქართველოს შსს-ს საზოგადოებრივი მითხარბი სამმართველოს პრესმსახურის.

— საგადასახადო შემოსავლისა და შინაგან საქმეთა მინისტრების 2000 წლის 24 თებერვლის ერთობლივი ბრძანების თანახმად, ნებისმიერი ავტომანქანა, შემოყვანილი ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქიდან, ანუ ცხივალადა, უნდა განგაშდეს საბაჟო დუბარტამენტის ორგანიზების მიერ. განგაშების შემდეგ კი მოხდება მისი რეგისტრაცია. ეს იმით იყო განპირობებული, რომ იმ პერიოდისათვის საგრანბოდად მოიმატა ე.წ. სამხრეთ ოსეთის ავტონომიუტეციაში გაფორმებული ავტორტრანსპორტის შემოყვანა, რომელთაც არარსებულ სახელმწიფო საწარმო ნიშნები ჰქონდათ. ამაჲ კი მთელი რიგი პრობლემები წარმოქმნა. მაგალითად, შეუძლებელი გახდა საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევების, ავტომანქანების გატაცების და სხვა დაზარალებულები ქმედებებით დაკავშირებული ღონისძიებების გატარება. აქედან გამომდინარე, ეს აუცილებლობა განპირობებული იყო იმ ქალის აღმოსაფხვრელად, რაც შეიძლება მოჰყოლოდა ზემოთ ხსენებულ მდგომარეობას. ამდენად, მოქმედი კანონი არ შეცვლილა — მოქალაქე ჯერ უნდა განაბაოს ავტომობილი და შემდეგ მოახდინოს მისი რეგისტრაცია.

არაბებისთვის გურჯისტან... რუსებისთვის გურჯისტან... პერსიებში კი გეორგიები შეგვარქმეს.

— როდის და ვინ დაარქვა საქართველოს გურჯია, გეორგია და ა.შ. რატომ ჰქვია მტკვარს კურა?

კარლო ხარატიშვილი

კითხვაზე უპასუხებს უზანბი სახელმწიფოში, თსუ-ის ახალი ძარბული ენის კათედრისთან არსებული ომოსამსიის სამეცნიერო-კვლევითი ლაბორატორიის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი.

— როგორც მეცნიერები ვარაუდობენ, საქართველოს ეს სახელწოდება თავდაპირველად ბერძნებმა უწოდეს, თუმცა არა გავრცელებული ვერსიის თანახმად (ბერძნულად გეო მინას ნიშნავს, იყო ქართველები მინათმომქმედებს მისდევდნენ), არამედ იმიტომ, რომ ჩვენს დროშია წინადა გეორგი იყო გაბრახული. თუმცა არც ეს უკანასკნელი ვერსიაა დაზუსტებული. ვარაუდი ძალიან ბევრია, საბოლოოდ რაიმეს მტკიცება კი რთული. სახელწოდება გეორგია ბერძნულად სხვა ენებშიც გავრცედა. მაგალითად, არაბულ ენაზე გეორგია გურჯიად გამოითქვა, ხოლო მე-10 საუკუნის შემდგომ გაერინებულ საქართველოს გურჯისტანად დაერქვა. მოგვიანებით, არაბული სახელწოდება გურჯისტანში თურქულ, სპარსულ ენებში გადავიდა, სწორედ მათგან გავრცელებული გურჯისტანის მე-17 და მე-18 საუკუნეებში რუსულად უკვე გრუზიად მოიხსენიება. ანუ გეორგიადან გავრცელებული საქართველოს სახელწოდება ყველა ენაში იმის მიხედვით შეიცვალა თუ როგორ გამოითქვა იგი ამა თუ იმ ქვეყანაში. არც, მაგალითად, სომხები ვრცელებს გეგახდნენ, ხოლო საქართველოს — ვრსტანს. საფარაუდოდ, რომ ეს სახელწოდება ძველი სპარსული სახელწოდებიდან მოდის, რადგანაც იგივე სპარსელები ვრქვბს გეგახდნენ, ვრქვბს სპარსულად მგელს ნიშნავს. აქედან მეცნიერები ვარაუდობენ, რომ ქართველების ტოტემი ძველად მგელი იყო, ვახანგ გორგასალსაც ხომ მგელი და ღობი ჰქონდა გამოსახული მუხარაზე. რაც შეეხება მტკვარს, მისი ეტიმოლოგია ძალზე რთულია, ვინაიდან სახელწოდება 2 500 წლის მანძილზე არის. ბევრმა მეცნიერმა სცადა ამის ახსნა, მაგრამ ჯერჯერობით რაიმე დასაბუთებული მტკიცება არ გავაქანია. ბევრს ჰგონია, რომ კურა მტკვრის თარგმანია. ბევრათა ტეკომალექსი რთულად გამოითქმებოდა და ჩვენმა მეზობელმა ბერძნებმაც კურად გამოითქვეს. ამიტომ გავრცელდა რიც ქვეყნებში კურა. ასეთი მაგალითები სხვა ენებშიც გრავლად გვხვდება, თუმცა ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ესა თუ ის სიტყვა ნათარგმნია.

ყველაზე ახალგაზრდა დეპუტატი

— ვიცით, რომ ახალი მოწვევის პარლამენტის უზუცესი დეპუტატი ელდარ შენგელიაა. მაინტერესებს, ვინ არის ყველაზე ახალგაზრდა დეპუტატი. იქნებ გავაცნოთ, ვინ არის, როგორ მოხვდა პარლამენტში და ა.შ.

თინა კატარავა



კითხვაზე უპასუხებს დავით კირკიტაძე, პარლამენტის წევრი.

— ახალი მოწვევის პარლამენტში მე, დავით კირკიტაძე, მართლაც ყველაზე ახალგაზრდა დეპუტატი გახლავართ, თანაც უცხოლო... დავიბადე 1978 წლის 2 ივლისს. ვცხოვრობ თბილისში, დილის მასივში. დაავთმარე სპორტის სახელმწიფო აკადემია და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის მეორადი განყოფილება. ერთი წლის მანძილზე ვიყავი ნაციონალური მოძრაობის ახალგაზრდული კავშირის თავმჯდომარე. პარლამენტშიც სწორედ ნაციონალების სითი მოხვდი. ნაციონალური მოძრაობაში ყოფნის პარალელურად ვმუშაობდი სპორტისა და ტურისტის დეპარტამენტის თავმჯდომარის მოადგილედ. ამჟამად ამირჩიეს პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის წევრად. რომ იტყვიან, ენერგიული სახე ვარ და მინდა ჩემს ქვეყანას ვუმსახურო. კარგად ვიცი ჩვენი ახალგაზრდობის პრობლემების შესახებ, იმდენად, რამდენადაც თავად ვარ ახალგაზრდა. როგორც ვფიქრობდი და წარმოემდგინა პარლამენტში და დეპუტატობა, ზუსტად ისეთი აღმოჩნდა. საქმე აუარებელია და პასუხისმგებლობაც საკმაოდ დიდი... მეც ვედილობ, მაქსიმალურად დავიხარჯო...

ამერიკის პრეზიდენტები

— მაინტერესებს, იყო თუ არა აქამდე ამერიკის ისტორიაში შემთხვევა, როდესაც სისხლით ნათესავები ხდებოდნენ პრეზიდენტები. ასევე, გახლავთ ჩამოვთვითალო თანამიმდევრობით ამერიკის პრეზიდენტები.

თამაზ ჯგერენია

გთავაზობთ აშშ-ის პრეზიდენტების პირველ ოცეულს

1. ჯონ ვაშინგტონი (1789-1797)
2. ჯონ ადამსი (1797-1801)
3. თომას ჯეფერსონი (1801-1809)
4. ჯეიმს მედისონი (1809-1817)
5. ჯეიმს მონრო (1817-1825)
6. ჯონ კუინსი ადამსი (1825-1829), რიგით მუორე პრეზიდენტის, ჯონ ადამსის შვილი
7. ენდრიუ ჯექსონი (1829-1837)
8. მარტინ ვან ბურენი (1837-1841).
9. უილიამ ჰენრი ჰარისონი 1841
10. ჯონ ტილდენი (1841-1845)
11. ჯეიმს კ. პოლკი (1845-1849)
12. ზეკერი ტილდენი (1849-1850)
13. მილარდ ფილმორი (1850-1853)
14. ფრანკლინ პიორსი (1853-1857)
15. ჯეიმს ბუქნენი (1857-1861)
16. აბრაამ ლინკოლნი (1861-1865)
17. ენდრიუ ჯონსონი (1865-1869)
18. უილიამ ს. გრანტი (1869-1877)
19. რატერფორდ ბ. ჰეიზი (1877-1881)
20. ჯეიმზ ე. გარფილდი (1881)

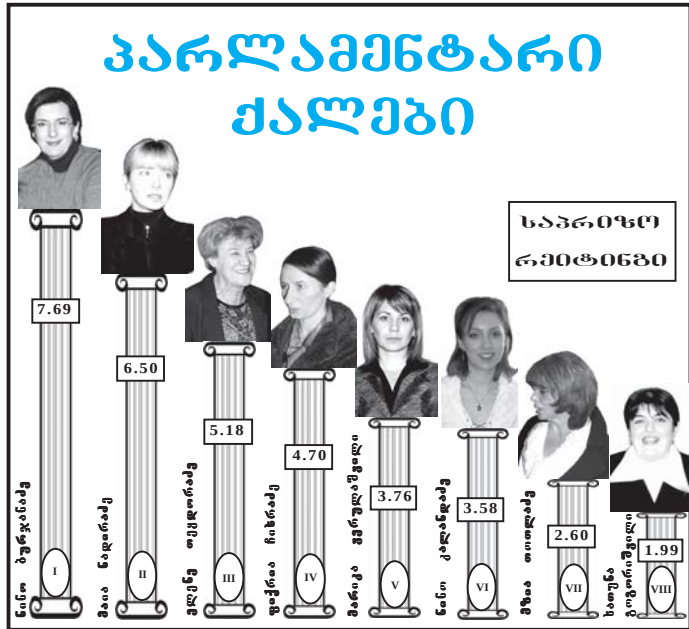
№17 (395) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

რეიტინგს 569 რესპონდენტი გამოეხმაურა. 7 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 246-მა ქალმა და 316-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „როგორი ძალი პარლამენტარი იმსახურებს თავისი კითხვანაცვლებს ყველაზე მეტად?“

როგორც შედეგებმა გვჩვენა, პარლამენტარია რიგებში, ისევე როგორც საერთოდ პოლიტიკოს ქალთა შორის, ნინო ბურჯანაძეს ისევ ძალზე მაღალი რეიტინგი აქვს. რესპონდენტთა 88%-მა შეაფასა იგი მაქსიმალური — 8 ქულით, მინიმალური — 1 ქულა კი 2%-მა მიაკუთვნა. 7.69 საშუალო ქულით საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე პირველ ადგილზეა. შემდეგ ადგილზე მიაა ნადირაძე, ნაციონალ-დემოკრატების №1 ქალი-დეპუტატი რესპონდენტთა დახლოებით 7%-მა შეაფასა მაქსიმალური ქულით. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ მან დაიმსახურა ყველაზე მეტი რაოდენობის მინიმალური ქულა — 0,7%.

როგორც ჩანს, პოსტრევოლუციური განწყობა ისევ „ძალაშია“ — მესამე ადგილზე ელენე თევდორაძეა საშუალო ქულით 5,18. მას და მრეწველები-ახლების ერთ-ერთი სახეს — მზია თოთლაძეს კი საერთო მას აქვთ, რომ ორივე მათგანი ერთნაირი რაოდენობის მაქსიმალური ქულებით შეფასდნენ — რესპონდენტთა 0,9%-მა დაუწერა ორივე ქალბატონს 8 ქულა.

სულ ბოლო ადგილზე ხათუნა გოგორიშვილია, მკითხველთა 60%-მა შეაფასა იგი მინიმალური ქულით. მაქსიმალური ქულა კი მხოლოდ 4-მა რესპონდენტმა მიაკუთვნა (0,7%).



საპროზოს ზუსტად 30 ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. თუმცა, ეს რაოდენობა საპროზო რეიტინგის ისტორიაში რეკორდული არ არის. ერთ-ერთ რეიტინგში 49 გამარჯვებული გვეყავა. ჩვენი პრიზიორები არიან თბილისელები: 78 წლის **მიხა ჩიჩუა**, 30 წლის **ნინო ნახაბური**, 38 წლის **გიგა ბიბია**, 25 წლის **იპა გოგორაძე**, 28 წლის **თბა ალფონსო**, 33 წლის **მიხა ჩიჩუა**, 46 წლის **ნინო ნახაბური**, 43 წლის **ნინო ნახაბური**, 41 წლის **ნინო ნახაბური**, 57 წლის **ნინო ნახაბური**, 39 წლის **თბა ალფონსო**, 49 წლის **მიხა ჩიჩუა**, 57 წლის **ნინო ნახაბური**, 69 წლის **ნინო ნახაბური**, 62 წლის **ნინო ნახაბური**, 24 წლის **ნინო ნახაბური**, 66 წლის **ნინო ნახაბური**, 33 წლის **ნინო ნახაბური**, 48 წლის **ნინო ნახაბური**, 60 წლის **ნინო ნახაბური**, 14 წლის **ნინო ნახაბური**, 71 წლის **ნინო ნახაბური**, 20 წლის **ნინო ნახაბური** (ზუგდიდი) და 25 წლის **ნინო ნახაბური** (ოზურგეთი).

საპროზო ფონდი — 100 ლარი მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს პრიზის მისაღებად ველით რედაქციაში ოთხშაბათს, 5 მაისს, 17 საათზე.

№18 (396) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

„პირის პალიზა“ თავისი მკითხველებისთვის აწვდის გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (წვედ და თქვენი) გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპროზო, საპროზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „პირის პალიზაში“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ენაობისათვის ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაეთვალა საშუალო.

საპროზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დაწერილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპროზო ფონდი მათ შორის განაწილება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მათთან ყველაზე მაღალ ქულას მიაღწია ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მაღალ ქულას მიაღწია რეიტინგი არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპროზო ფონდს.

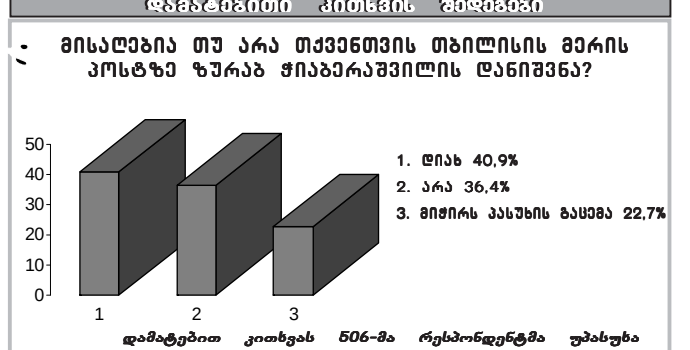
* საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაბავიწყდებათ, მონაწილეობა მიიღეთ **„პირის პალიზაში“** და **„მომხმეობის პრემიაში“**.

№18 (396) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაოდენობა განთავსებული „პირის პალიზაში“ საფოსტო ყუთში მოთავსეთ ოთხშაბათს, 5 მაისს 10 საათამდე, თბილისში — ლეონიძის, 6 მაისს 13 საათამდე.

© თბილისი

რეიტინგის ბარათი პარალელურად იმ-ქვედა ყუთში „რეიტინგში“. თქვენ შეავსებთ ამისათვის ახსნა, შეჯამება და მათთან ერთად გადამცემს „პირის პალიზაში“ საფოსტო ყუთის საშუალებით. აღნიშნული ბარათები ისევე მისაწვდომია კონკრეტულ, როგორც ავტორის პალეტადან — ამისათვის ბარათები.

პირის პალიზაში საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები



ფოტოგალიტრა. ©

გთავაზობთ თქვენთვის ნაცნობი პირების ფოტოებს. გთხოვთ, პასუხები გამოგიგზავნოთ „პირის პალიზაში“ საფოსტო ყუთის საშუალებით. ყველაზე ორიგინალური პასუხები გამოიკვეთება გაზეთის შემდეგ ნომერში.

რას ღაარქმავთ?

თქვენს სახლში, ბარათი
ქალაქი (რამდენი)

გეგმალი გოგორიძე, ასლან აბაშიძე

ფოტოგალიტრის მინიშნება — „დღე და ღამე გარჯასა და შრომასი“ აზრთა სხვადასხვაობა გამოიწვია — როგორც ჩანს, საქართველოს მოქალაქეები მუხლანაურად შრომა-გარჯას დღევანდელ პოლიტიკოსთა, ჩინოსანთა, ბიზნესმენთა ცხოვრების წესად აღიქვამენ.

დასახლებულთა შორის არიან — მიხეილ სააკაშვილი (6%), ირაკლი ოქრუაშვილი (26.7%), ზურაბ ჭიაბერაშვილი, გიორგი ბარამიძე, გოგი თოფაძე, ბადრო პატარკაციშვილი, გურამ შარაძე და ტარიელ ონიანი. მაგრამ მკითხველთა ერთმა ნაწილმა ამ პატარა ბიჭუნაში მისი ნამდვილი ვინაობა ამოიცნო. ეს გახლავთ ლიბორისტული პარტიის ლიდერი შალვა ნათელაშვილი (31.1%).

ზურა ნიკოლაიშვილის მეგობრული შარტი

შალვა ნათელაშვილი, 7 წლის

შოგო განწყობისთვის



— ამა, ვინ ვართ ასლა ჩვენ?!

ოჯახს სამი ტყუპი ვაჟი შეეძინა. ამავე ოჯახს ჰყავდა 3 წლით ადრე დაბადებული ბიჭუნა, რომელმაც დიდხანს ათვლიერ თავისი პანია ძმები და მამას ჰკითხა: — მამო, ესენი ყველანი აქ დარჩებიან თუ ასარჩე-ვად გამოგვიგზავნენ?



4/V

საგზე მთვარე

მაგნიტური დღეები:

4/V 20-დან 22 საათამდე

7/V 14-დან 16 საათამდე

წინა წლის კარგოების პასუხები

თარაზულად: 1. პილდუკი; 4. თამბაქო; 6. „ადესა“; 7. აველა; 8. ალიბი; 9. ისარი; 10. ირბახი; 13. სტადი; 16. კრავი; 18. წარღვნი; 19. ლამინა; 20. „იმედი“; 22. ეროზია; 23. მაცენა; 25. ამოკი; 27. იონი; 28. ეთიკა; 29. სატის; 30. იარლიყი; 31. „აივინაო“.

შეუღალ: 1. ჰორაციუსი; 2. იასამანი; 3. ვეტერინარი; 4. თამაშირი; 5. ორანჟერია; 11. ბარდო; 12. ხავსი; 14. ტემზა; 15. დანტი; 16. კაი; 17. ილი; 21. ეკონომისტი; 22. ეკალიტი; 24. ამეთისტი; 25. აქილესი; 26. იმიტაცია.

1						2	3	4				5
						6						
						7						
						8						
						9						
10	11	12								13	14	15
						16				17		
18										19		
						20	21					
22										23		24
						25				26		
						27						
						28						
						29						
30										31		

თარაზულად: 1. აღმოსავლეთის ქვეყნებში გავრცელებული თამბაქოს მოსაწევი მოწყობილობა; 4. თხელი ფიცარი, რომელსაც მზატვრები ხმარობენ საღებავების შესაზავებლად; 6. ავსტრიელი ავტომობილის, მსოფლიოს 3-გზის ჩემპიონი „ფორმულა-1“-ში; 7. ფრანგი მხატვარი ფილმებში „კელი თოფი“, „შინაზარა“; 8. ხილულის უაღვიპოლო სასმელი; 9. ქვერუჯი, ყავიერი; 10. ჭერის ანტიპოდი; 13. წყლის საღებავებით დახატული სურათი ახალშეშულ ჯერ კიდევ სველ კედელსა და ჭრზე; 16. ოულ ბრინჯის პურსნაფი ფილში „მასანაზი შედევლი“; 18. „საბას“ პირის მფლობელი ნომინაციები „საუკეთესო პოეტი“; 19. მდინარე სამხრეთ აფრიკაში; 20. ვიფენ ლის კინოროლი; 22. მოხდენილია მისრა-მოსრაში, სინანარზე; 23. მილის სახით მჭიდროდ დახვეული თამბაქოს ფითლები; 25. ფრინველი ბუღალასებრა რიგისა; 27. ძლიერი გაფაფრება; 28. ძირითადი ქვა მონათლო ან ჭრული; 29. ყველაზე ერთგული ცხოველი; 30. ქართული მწერალი... ლისაშვილი; 31. ცხოველი, რომელიც წყალშიც ცხოვრობს და ხილულებიც.

შეუღალ: 1. სხვადასხვა იურიდიული აქტების დამოწმებული პირი; 2. ძველი ბერძნული ენისა და ლიტერატურის სპეციალისტი; 3. საკრავის ქართული სახელწოდება; 4. ფირფიტების ძველური საკრავი; 5. სალექციო ოთახი; 11. ვაზის ფოთოლში გახვეული დავებილი ხორცი; 12. პირველი ტრიუმფარატის მონაწილე იულიუს კესარსა და პომპეუსთან ერთად; 14. დეკორირებული კადატატი; 15. მთაბოის ასარეზი; 16. ბრეჩვის სიძე 3 დღის განმავლობაში; 17. ი. ჭაჭავაძის მიერ ნათარგმნი ბუფის რომანი; 21. უმართებულო, არასერიოზული დამოკიდებულება რაიმესადმი; 22. საუბდრო ნაწილი, დროებით ან მუდმივად განლაგებული ამა თუ იმ დასახლებულ პუნქტში; 24. უდიდესი გადარა წინასწარობის მდგომარეობიდან; 25. პროზაიკოსი, დრამატურგი, რეჟისორი და მხატვარი; 26. ეთიოპიის არაოფიციალური სახელწოდება.

გაღივ ჩვენს რიგებში!

- კორპორატიულ და რეგულატორულ საქმეთა აღმასრულებელი;
- მარკეტინგული კვლევისა და ინფორმაციის აღმასრულებელი;
- მომარაგების სექტორის აღმასრულებელი.

მოთხოვნები აღნიშნული თანამდებობებისათვის:

- ✓ საუნივერსიტეტო განათლება ბუნების ან ეკონომიკის სფეროში;
- ✓ მინიმუმ ერთი წლის სტაჟი აღნიშნულ სფეროში;
- ✓ ინგლისური, რუსული ენების სრულყოფილი ცოდნა;
- ✓ კომპიუტერულ პროგრამებში მუშაობის კარგი უნარ-ჩვევები;
- ✓ მოგზაურობის შესაძლებლობა.

გამოგზავნეთ თქვენი CV მისამართზე:
natalia_khvan@bat.com
2004 წლის 24 მაისამდე
მოთხოვთ თანამდებობა, რომელზეც აკეთებთ განცხადებას.

მზადდება:	ქვირის პალიტრა	(გაზეთის)	საფოსტო	(საპოსტო)
რედაქციის	მთავარი	საბავრო	უფროსი	დაცული
კონტაქტი				

შოგო განცხადების შიშობარი

განცხადების ტექსტი

დასაწყისი

სიტყვა

გთხოვთ, ტექსტი გარკვევით დაწეროთ: სიტყვათა მაქსიმალური რაოდენობა — 30 (მისამართის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით) გაუგებრობა ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება

№18 თბილისში ქვირის პალიტრის ყუთებში ჩაადგეთ 6 მაისის (ხუთშაბათი) 13.00 სთ-მდე.

„ქვირის პალიტრა“ და „სიტყვა და სიტყვის“ საფოსტო ყუთები გაღებულია: თბილისში — მეტროს სადგურებთან და ხალხმრავალ ადგილებში, აგრეთვე: ქალაქებსა და რაიონებში: მცხეთა, კასპი, გორი, ქარაღი, ხაშური, სურამი, ზანტაშვილი, შუთისი, სამხრეთ-აღმოსავლეთი, აბაშა, სანაპი, ხოზო, ზუგდიდი, ზოთი, შოშლეთი, ბათუმი, ოზურგეთი, ლანსუთი, ვანი, წყალტუბო, გალდათი, ხონი, ბანა, თერჯოლა, ტყე-ბული, აგაროლაური, ონი, გორაკი, ახალციხე, რუსთავი, საბარაკო, გურგაპანი, ნოღი, სიღნაღი, ყვარელი, ლაგოდეხი, თელავი, ახმეტა, დედოფლისწყარო.

„ქვირის პალიტრა“ და „სიტყვა და სიტყვის“ საფოსტო ყუთები იცვლება თბილისში — სამშაბათს, ხუთშაბათს, კვირას 13 საათიდან; რაიონებში — ოთხშაბათობით, 10 საათიდან.

გაზეთი დამოუკიდებელი და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. რედაქციის აზრი შესაძლოა არ ემთხვეოდეს მასალის ავტორის მოსაზრებებს.

რედაქცია ასევე არ აგებს უცხოური პრესიდან გადმოთარგმნილ მასალას ფაქტებს, ინფორმაციას სურსათზე, აგრეთვე, სარეკლამო განცხადებებს შინაარსსა და სტრუქტურას.

ნაწილი აღნიშნული სტატიები იბეჭდება რეკლამის უფლებით.

რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.

მთავარი რედაქტორი ლალი ბუთიაშვილი

მთ. რედაქტორის მოადგილე: ნუცა ლუგაშვილი, გიორგი თევზაშვილი

სარედაქციო კომისია

მის.: ავტორის ქ. №8 (სპორტის სახლის უკან)

ტელ: რედაქცია: 33-39-54

რეკლამა, ფაქსი: 33-50-32; 98-74-44

news@kvirispalitra.com

www.opentext.ge/kvirispalitra

სარედაქციო მისამართი © 1518

ქვირის პალიტრა

გამომცემი: ორბელიანი

გაზეთი დაიბეჭდა გამოცემის „კვირის“